ORIENS CHRISTIANUS,

IN QUATUOR PATRIARCHATUS DIGESTUS;

QUO EXHIBENTUR

ECCLESIÆ, PATRIARCHÆ,

CÆTERIQUE PRÆSULES TOTIUS ORIENTIS.

Studio & opera R. P. F. *MICHAELIS LE QUIEN, Morino-Boloniensis, Ordinis Fratrum Prædicatorum.*

OPUS POSTHUMUM.

TOMUS PRIMUS,

Tres magnas complectens Diœceses PONTI, ASIÆ, & THRACIÆ, Patriarchatui Constantinopolitano subjectas.

PARISIIS,
EX TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCCXL.

DIŒCESIS THRACICA, CUJUS CAPUT HERACLEA PERINTHI.

DE DIŒCESI THRACICA.

Thracicæ diœcesis res obscura.

I. DE Thraciæ Diœcesi non tam multa ac de aliis dicenda mihi suppetunt, A quando rari scriptores apparent, qui res illius tractûs ecclesiasticas, primi præsertim Christianæ Religionis ævi, narraverint. Quinimo, ex quo Byzantus Constantinopolis facta, Orientalis Imperii caput evasit, Regiæ hujus urbis antistite vicinarum, Thraciæque adeo, ecclesiarum ordinationem regimenque sibi vindicante, priscæ illarum gerendarum rationis vestigia fere omnia, ante ipsa quoque Chalcedonensis concilii tempora, sensim obliterata deletaque erant.

Thraciæ dispositio civilis sub Cæsare Augusto.

II. Quod vero Thracicæ Diœcesis statum & B administrationem civilem attinet, quum Romani regiones illas omnes ad Istrum usque, ejusque ostia, positas sui juris fecissent, in prima Imperii distributione quæ sub Augusto Cæsare facta est, è provinciis quatuordecim quæ ad ejusdem Imperii confinia hinc inde pertinebant, septima censebatur *Mæsia (* in qua *Dardani, Thraces & Daci* erant*)* ab Istro seu Danubio ad Propontidis exitus, Ægæumque mare protensa, juxta atque apud Plinium fertur lib. 5. c. 11. In divisione altera, Thraciæ nomine regio designabatur sex minoribus provinciis constans, ex quibus Thracica diœcesis conflata fuit : quod sub Hadriano Augusto factum ex Aurelio Victore comperimus. Ac certe aliquantum ante tempora Severi Imp. ut mox ostendetur, harum provinciarum *prima, Thracia erat. II. provincia Hæmimontium. III. Mæsia inferior. IV. Scythia. V. Rhodope. VI. provincia Byzantium.* Qui quidem provinciarum numerus, etsi non nihil mutato ordine, uniusque earum vocabulo, ut pro *Byzantio provincia, provincia Europæ* diceretur, à Constantino Augusto servatus idem fuit, ut sub dispositione Præfecti Prætorio Orientis, ejusque per Thracias Vicarii manerent. Hic enim illo posteriori ævo Thracicæ diœcesis provinciarum ordo sancitus fuit : *In Thracia provinciæ sex sub Vicario Thraciarum. I. provincia, Europa Consularis. II. provincia, Thracia Consularis. III. provincia, Hæmusmons & reliquæ præsidiales. IV. provincia, Rhodope. V. Mæsia secunda. VI. provincia, Scythia.* Hunc autem provinciarum ordinem repræsentat Hieroclis Synecdemi Notitia, quæ profecto sub Arcadio & Honorio, imo sub Theodosio juniore concinnata fuit.

Sub Hadriano.

Sub Constantino M.

Perinthus sive Heraclea, ante Severi Augusti tempora provinciæ metropolis non erat.

III. In prioribus hujus Thraciarum sive Thracicæ diœcesis partitionibus, vix ac ne vix quidem apparet Perinthum, sive Heracleam, urbem alioqui notissimam, tot illarum provinciarum primariam, caput, metropolimque fuisse, sed in ea demum quam Ammianus Marcellinus lib. 27. cap. 3. descripsit, ubi varias Romanorum in Thraces expeditiones enarravit. *Hoc modo*, inquit, C *post procinctus ancipites Reipub. sex provinciæ sunt quæsitæ. Inter quas prima quæ ex fronte Illyriis est confinis, Thracia simplici nomine appellatur, quam Philippopolis Eumolpias vetus, Berrhæa, amplæ urbes exornant. Post hanc Hæmimontus Hadrianopolim habet, quæ dicebatur Uscudama, & Anchialon civitates magnas. Dein Mysia, ubi Maximianopolis, à sorore Principis Trajani cognominata, & Dorostorus, & Nicopolis, & Odyssus. Sextaque Scythia, in qua celebriora sunt oppida, Dionysopolis,*

& Tomi, & Galatis. Europa omnium ultima, præter municipia urbibus nitet duabus, Apris & Perintho, quam Heracleam posteritas dixit. Rhodope huic annexa, Maximianopolim habet, Maroniam & Ænum, post quam conditam & relictam Æneas Italiam auspiciorum prosperitate perpetua post diuturnos occupavit errores. Hæc Ammianus, quibus tamen secunda potius partitio Hadriani scilicet, exhibetur, quam tertia, ut mirari subeat hunc auctorem qui sub Theodosio seniore Imp. scribebat, illam omisisse Thraciæ provinciarum distributionem & ordinem, quem sub Constantino M. factum affirmant.

Philippopolis olim Thraciæ diœcesis civilis caput, non Heraclea.

IV. Verum in hac quoque Thraciarum partitione, quando Thracia ipsa provincia primo loco ponitur, atque Europa ultimo, hoc prorsus innuitur, tot provinciarum caput olim Philippopolim potiùs fuisse, quam Perinthum sive Heracleam, quæ sextæ atque ultimæ provinciæ, Europæ scilicet, urbibus eminebat. At certe ante Severi Augusti tempora Europam illam provinciam *Byzantium* vocitatam fuisse diximus, cujus proinde metropolis Byzantus esset. Ea vero urbe ab illo Imperatore, quia Pescennii Nigri partibus studuerat, expugnata, prærogativis suis pristinis nudata fuit, diruti illius muri sunt, deletisque theatris, thermis, omnique demum illius ornatu, in vici normam, Herodiano teste, redacta est; quin & Perinthiis dono tradita est, quorum deinceps legibus pareret. Παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, κώμην δουλεύειν Περινθίοις ἐδόθη. Eo proinde Byzanti civitatis casu factum est, ut Perinthus, sive Heraclea, provinciæ potior præ illa civitas haberetur.

Heracleæ Byzantus à Severo Aug. subjicitur.

Christi religio in Thraciam invecta ab Apostolo Paulo.

V. Quum primis illis Ecclesiæ Christianæ sæculis Thraciarum civilis ordo iste ac status esset, religionem ab Apostolo Paulo in eas regiones invectam Theodoretus prodit in cap. 15. epistolæ illius ad Romanos: qui nimirum, tum Macedoniam, tum Illyrici provincias Thraciæ vicinas Christum ubique annuntians peragravit. καὶ πρὸς τούτοις τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν Θρᾴκην τῆς διδασκαλίας ἐπλήρωσε. Cæterum Græcorum monumenta complura variaque ferunt ab Andrea Apostolo post Pontum & Bithyniam, non Byzantum modo, sed Thraciam quoque, ceterasque itidem circumvicinas regiones ad Achaiam usque eruditas fuisse. Sic fert commentarius Græcus de ejusdem Andreæ gestis, quem apud me Combefisii nostri manu exaratum habeo: Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληροῦντο, καὶ ἀφωρίζοντο. Ἀνδρέᾳ δέ τις, ὡς μεγάλη λίαν καὶ φιλότιμος, ἐγχειρίζεται. ἥ, τε γὰρ Βιθυνῶν ἅπασα, καὶ Πόντος Εὔξεινος, καὶ Προποντίδος τὰ ἑκάτερα μέρη ἄχρι καὶ Ἀστακηνοῦ κόλπου τείνοντα καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν διήκοντος. ἀριθμεῖ σὺν αὐτοῖς ἥ τε Χαλκηδόνα τὴν περιώνυμον, καὶ Βυζάντιον αὐτό, ἥ τε τὴν Θρᾴκην ἥ τε Μακεδόνων νεμόμενα γῆν, ὡς δὲ καὶ Ἴστρου φθάνοντα, καὶ Θεσσαλία, ἥ τε Ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτεινόμενα. *Sed & reliquis quidem discipulis alii tractus terræ & gentes illarum obtigerunt, destinatæque sunt: alia vero quædam Andreæ, eaque ampla prorsus & ambitione digna regio credita est, Bithynia scilicet omnis, Euxinusque Pontus, oræ Propontidis utrumque latus ad sinum Astracenum usque, & quæ mare præterfluit; quibus Chalcedonem annumeres celebratissimam, ipsumque Byzantium, nationes item quæ Thraciam incolunt, ad Istrum usque: Thessalia insuper & Græcia, & quæ ad Achaiam pertinent.*

Andreas Byzanti & Heracleæ viciniisque locis prædicasse fertur.

VI. Idem auctor narrare pergit, Scachyn, quem septuaginta Domini discipulorum unum opinatur fuisse, (utinam non ex Dorotheo Tyrio) cujus Apostolus Paulus cap. 16. epist. ad Romanos v. 9. meminit, Byzanti episcopum ordinatum, ibique relictum ab Andrea; qui mox Heracleam Thraciæ petierit, in qua pauco tempore commoratus, quum in vicinis urbibus prædicasset, in Macedoniam perrexerit. ἔπειτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θρᾴκης ἐχώρει. ὀλίγον οὖν ἐν αὐτῇ προσμείνας, καὶ τὸ ἱερὸν κήρυγμα διαγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας κώμας τε ἥ τε πόλεις διῄει, ὡς καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέβη Μακεδονίαν. De Stachy, ejusque in Byzantinum episcopum institutione suus dicendi locus fuit, ubi de Patriarchis Constantinopolitanis. Addam interim, Nicetam Paphlagonem sæculi noni scriptorem in ejusdem S. Andreæ Apostoli laudatione perinde tradere, hunc Byzanto egressum Thraciam subinde peragrasse, unde per Macedoniam & Thessaliam atque Græciam in Peloponnesum & in Achaiam venit.

Andream in Thracia prædicasse non absurde fertur.

VII. Cæterum antiquiores scriptores nullos reperio, qui S. Andream Thracibus erudiendis incubuisse ferant, nisi forsan istis quos appellavi, præiverit Pseudo-Dorotheus ille Tyrius, qui de Byzantinis prioris ævi episcopis plurima è suo cerebro finxit, quæ suo loco falsi redarguimus & convicimus. Quamquam fatendum, quum Andreas ex Orientis partibus per Pontum in Græciam usque venerit, consentaneum prorsus esse, ut Chalcedone & ex Bythinia Byzantum appellens, inde per Thraciam transire debuerit. At longe potiori jure si viam alteram ultra Pontum Euxinum inierit, ut quis forsan non inficete collegerit ex iis quæ Sophronius de Domini singulis Apostolis Hieronymi de Scriptoribus ecclesiasticis libro interseruit, scilicet, *Andream Petri fratrem, ut majores nostri prodiderunt, Scythis,*

Ab Andrea Apostolo.

Sogdianis & Sacis prædicasse Evangelium Domini nostri Jesu Christi & in Sebastopoli magna civitate, ubi Castra Absari & Phasis fluvius (illic incolunt Æthiopes interiores) sepultum vero esse in Patris Achaiæ, quum suffixus fuisset cruci ab Ægea præfecto Ædessenorum. Observasse itaque sufficiat, concordem sententiam veterum fuisse sanctissimum hunc Apostolum in Achaïa mortem oppetiisse, unde corpus ejus Constantinopolim Constantio Imp. transvectum fuit; ut proclive sit inde concludere, ab eo apud Thraces religionem propagatam esse.

Diœcesis Thracica sæculo quarto jam instituta erat.

VIII. Superiùs monebam in nulla Romani Imperii Notitia, quæ Arcadio aut Theodosio juniore Imperatoribus anterior fuerit, Heracleam Thracicæ diœcesis urbem primariam, cæterarumque principem, quod res etiam civiles spectaret, ante Constantini filiorumque illius tempora censitam esse. At vero ex canone 2. concilii generalis Constantinopolitani primi compertum habemus, inter ecclesiasticas diœceses, Thracicam quoque numerari, cui certè non alius tunc antistes præerat, nisi Heracleensis, donec cura hæc jurisdictioque illi ademta est à Constantinopolitano præsule. Illo autem canone statuitur, ut Asianæ diœcesis episcopi ea quæ in Asia fiunt & ad Asianam pertinent diœcesim, dumtaxat gerant; Ponti quoque, Ponticæ tantummodo diœcesis curam habeant, Thracicæ demum, diœcesis ipsius præsules. In synodi Chalcedonensis gestis legitur, in sanctissimo illo conventu ad lævam partem sedisse Apostolicæ sedis Legatos, Anatolium Constantinopolitanum, Maximum Antiochenum, Thalassium Cæsareæ & Stephanum Ephesi, dein episcopos Ponticæ, Asianæ, & Thracicæ diœcesium. Canone item 28. subinde decretum est, ut Constantinopolitanus antistes harumce trium diœcesium, Ponticæ, Asianæ & Thracicæ, metropolitas ordinaret; quo significabatur Thracicam diœcesim hactenus per Primatem suum, Heracleensem utique, administratam perinde fuisse, atque Ponticam per Cæsariensem, & Asianam per Ephesinum. Sed certissimo quoque mihi potestatis illius Heracleensis antistitis in Thracicæ diœcesis provincias omnes argumento est, quod, ut modo dicemus, in concilio Ephesino illius diœcesis episcopi Patribus suggesserint, omnino cavendum esse, ne Fritilas Heracleensis, qui Nestorio impensiùs favebat, in civitatibus, non provinciæ solum Europæ, sed Hæmimonti quoque, quæ propriis episcopis carebant, ullos ordinaret suæ factionis socios.

Thracicæ diœcesis cura ad Constantinopolitanum episcopum transfertur.

At vero dudum ante Chalcedonensem synodum Constantinopolitana sedes Thraciarum provincias sibi subjicere curaverat. Id

A enim vero innuebat Marcianus Imp. epistola Anatolio Constantinopolitano data, quæ extat prima parte actorum illius synodi c. 37. qua illi præcipit, *ut ad concilium accedat una cum quibus placuerit reverendissimis episcopis, quos de ecclesiis sub sui sacerdotii cura constitutis,* οὓς ἂν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τὴν σὴν φροντίδα τελουσῶν, *idoneos & instructos orthodoxæ religionis esse probaverit.* Atqui Socrates aliique tradunt, Thracicam diœcesim, ut & Regiam urbem Constantinopolim à secunda synodo generali creditam fuisse episcopo Nectario, B καὶ κληροῦται Νεκτάριος μὲν τὴν μεγαλόπολιν καὶ τὴν Θρᾴκην; *Nectarioque sorte obtigit magna civitas & Thracia.* Nullus siquidem in ista synodo Heracleensis episcopus aderat, aut qui ejus vices suppleret, cui instaurandæ per illam diœcesim Fidei munus crederetur; quinimo ecclesia Heracleensis Ariana jampridem labe infecta erat, ejusque sordes nondum eluerat. Quod in causa fuit, cur beatus Joannes Chrysostomus proximus Nectarii successor, Thracicæ diœcesis universæ; ejus, inquam, provinciarum ordinandarum curam susceperit, C veluti Theodoretus diserte perhibet lib. 5. hist. eccl. c. 28. ἀλλὰ καὶ Θρᾴκης ἁπάσης εἰς ἓξ αὕτη ἡγεμονίας διαιρεῖται. Quidni vero id in causa fuerit, cur Paulus Heracleæ episcopus qui in famosa illa ad Quercum Chalcedonis suburbium synodo primas tenuit, sese sanctissimo Archiepiscopo infensissimum præbuerit, velut & Pharetrius Cæsariensis, Asiæque episcopi complures, ideo quod Ponticæ quoque & Asianæ diœcesium res gerere non dubitarat?

Ad Heracleensem episcopum spectat Constantinopolitani patriarchæ ordinatio.

X. Constantinopolitano præsuli Thracicæ diœcesis administratione atque ordinatione D Chalcedonensi demum concilii decreto, in totum asserta sancitaque, nonnullæ tamen Heracleensi metropolitæ prærogativæ in posterum concessæ sunt, quæ amissæ in multas provincias jurisdictionis jacturam solarentur: ut nempe tertium semper locum in synodorum concessibus teneret, post Ephesinum proxime sedens, utque ad ipsum solum, velut antehac factitabatur, spectaret Constantinopolitani archiepiscopi consecratio, de quo privilegio Zonaras in expositione canonis 2. Constantinopolitani, ubi narravit sub Severo E Augusto Byzantum urbem juribus suis cunctis excidisse, Perinthiisque sive Heracleensibus obnoxiam esse factam, hanc fuisse subdit causam, *cur Heracleensi patriarchæ ordinatio attributa sit.* Balsamon item: *Quod autem,* ait, *hodie ordinetur sanctissimus patriarcha Constantinopolitanus ab eo qui est pro tempore metropolitanus Heracleensis, non aliunde natum, quam ex eo quod subjecta Perinthiis sive Heracleensibus olim fuerit Byzantus civitas: & hinc observa unde Heracleensis episcopus*

patriarcham ordinandi jus habuerit. Addit vero: *Invenitur autem in Chronico Scylitzæ, quod ordinatus est patriarcha Stephanus Syncellus frater Imperatoris Domni Leonis Sapientis à Cæsareæ episcopo, quod nuper mortuus esset Heracleæ archiepiscopus. Sed & nos etiam vidimus sub Imperio Isaacii Angeli quod Leontius quidam monachus à colle S. Auxentii ordinatus fuit à Demetrio Cæsareæ episcopo similem ob causam patriarcha Constantinopolitanus.* Quamobrem non nisi ubi abest Heracleensis præsul Constantinopolitani patriarchæ ordinatio ad Cæsariensem spectat; quod quidem hoc jure præstat, quod Constantinopolitanæ sedis Πρωτόθρονος, *Protothronus* sit. Enimvero, quum Polyeuctus patriarcha, non à Nicephoro Heracleæ, qui in vivis agebat, sed à Basilio Cæsareæ consecratus fuisset, ejus ordinatio à multis ἀκανόνιστος, *canonibus contraria* censita fuit, quemadmodum Cedrenus narrat p. 688.

Aliæ Heracleensis prærogativæ.

XI. Præterea Heracleensi antistiti, velut & Cæsariensi & Ephesino, à Constantinopolitanis jam olim concessum fuit, ut *Archiepiscopus* nuncuparetur, quin & πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων, *Hypertimorum Præsulis* titulo potiretur; quod quidem magno apud Græcos honore ducitur. Additur: ὁ ἔξαρχος πάσης Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας, *& Exarchus universæ Thraciæ & Macedoniæ*, quo specialis harum provinciarum cura illi à Patriarchis demandata significatur, ut alibi ostensum est.

Byzantinus episcopus olim Heracleæ metropolitæ obnoxius.

XII. Byzantini porro antistitis ordinationem olim ad Heracleensem metropolitam spectasse, non ex hoc dumtaxat colligitur, quod Byzantus Perintho sive Heracleæ subjecta pridem fuerit; sed hoc etiam post Constantini Magni tempora factitatum perhibet Sozomenus lib. 5. cap. 3. ubi narrat, Paulum, qui Constantinopolitanam ecclesiam ante Macedonium gerebat, à Theodoro Heracleæ ordinari debuisse, & ab Eusebio Nicomediensi. At certe gravi errore videtur peccare, quum Theodoro socium & cooperatorem dat Nicomediensem Eusebium, vicinæ licet civitatis, seu Bithyniæ, sed non Europæ vel Thraciæ episcopum, παρὰ γνώμην Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδείας ἐπισκόπου, καὶ Θεοδώρου τῆς ἐν Ἡρακλείᾳ, οἷς ὡς γείτοσιν ἡ χειροτονία διεφέρετο. Quinimo jam ante Nicomediensis Eusebius Constantinopolis à Constantino M. creatus episcopus obierat, cui Paulus vir apprime catholicus, invito illo Heracleensi Theodoro hæretico, suffectus erat. Demophilus itidem Arianus Valente Imp. à Dorotheo Heracleensi urbis illius Regiæ pontifex est ordinatus, Philostorgio teste lib. 9. n. 9. Superiùs dixi, Paulum Heracleæ præsulem in synodo ad Quercum primas tenuisse, adeo ut episcoporum qui aderant, sententias tamquam

A conventûs illius præses rogaret, πρόεδρος τῆς συνόδου Παῦλος ὁ Ἡρακλείας ἠξίωσεν αὐτοὺς ἀποφήνασθαι. Quod quidem legere est apud Photium in Biblioth. cod. 59. ubi potiora hujus synodi gesta strictim recitat & exscribit.

In Diœcesi Thracica unus episcopus duabus civitatibus præerat.

XIII. Quando Heracleam provinciæ Europæ metropolim fuisse constat, ad calcem actorum Ephesinæ synodi ob Fritilam Heracleæ episcopum sancita illa leguntur (Latine scilicet, utinam & Græce) quibus compertior fit Heracleensis præsulis in diœcesis Thracicæ provincias prisca potestas.
B Quia nimium Fritilas Nestorii Constantinopolitani hæretici patrocinium, una cum Orientalibus susceperat, seque à legitima synodo segregarat, orthodoxi duo diœcesis Thracicæ, necnon provinciæ Europæ episcopi Euprepius Byzyæ & Arcadiopolis, necnon Cyrillus Cœles & Callipolis, coram Patribus exposuerunt, *veterem ab initio morem in Europæ provinciis* (Thracicam proinde diœcesim omnem voce illa plurali significabant) vigere, quod singuli episcopi duos vel tres episcopatus sive ecclesias administrarent, adeo ut ipsemet Heracleæ præsul
C sub se Parium simul haberet; episcopus Byzyæ Byzyam & Arcadiopolim; Cœles, Cœlem & Callipolim; Sasbadiæ, Sasbadiam & Aphrodisiadem. Quia vero timendi locus erat, ne Fritilas, qua pollebat per diœcesim auctoritate, factionis suæ muniendæ atque augendæ causa, episcopos in civitatibus in quibus nulli antea fuerant, crearet, sanctam synodum exorarunt, ut dissidiorum inter illius tractus præsules vitandorum causa, speciali sanctione caveretur, ne qua ejusmodi in illis
D provinciis innovatio fieret. Quibus sancta synodus annuens dixit: *Honesta petitio est pientissimorum episcoporum Euprepii & Cyrilli, quam ostendunt oblati libelli: unde & sanctis canonibus, & externis legibus, quæ veterem consuetudinem nunc vim habere jubent, nihil innovandum in Europæ civitatibus, sed juxta veterem consuetudinem gubernentur ab episcopis à quibus & olim, quum nullus metropolitanus qui etiamnum sustinet potestatem, neque postea posteris temporibus poterit aliquid à veteri consuetudine innovare.*

Gotthia Thracicæ diœcesis appendix.

E XIV. In decreto illo, de quo antea dixi, vigesimo octavo Chalcedonensi, quo trium diœcesium, Ponticæ, Asianæ & Thracicæ regimen Constantinopolitano archiepiscopo assignatum fuit, adjectæ quoque sunt ecclesiæ quæ apud Barbaros consisterent, circa Pontum Euxinum scilicet, ut Gotthia & Alania quæ Tanaïdis fluminis ostiis sejungebantur. Quum autem Alania, ut pote ad orientalem fluminis hujus oram sita, Ponticæ diœcesis censeretur, sic proinde Gotthia

Thracicæ, quia ad occidentalem. Quod quidem bene Zonaras & Balsamon in canonis hujus enarratione monuerunt. Ac certe, quia Gotthia ad Istrum usque protendebatur, Scythiæ provinciæ, quæ Thracica erat, affinis, regionis quoque hujus curam Joannes Chrysostomus suscepit, ut eam ab Arianæ hæresis labe purgaret. Quocirca, Theodoreto teste, complures qui eorum lingua loquebantur, presbyteros, diaconos & lectores ordinavit, assignata illis una in urbe Regia ecclesia. Quin ipse quoque cum gentis ejusdem hominibus frequentia colloquia miscuit, utriusque linguæ interpretis operam adhibens, multosque adeo illorum Ecclesiæ reconciliavit. Atqui Theodoretum quidem mox testem appellavi, qui tamen Scythas, non Gotthos scribit, (lib. scilicet 5. cap. 30.) Verum quæ hoc capite Theodoretus narrat, viri docti, in quibus Tillemontius & alii de Gotthica gente consulto intelligendum duxerunt, eo magis quod Gotthis Unilam episcopum ab illo ordinatum fuisse constat: id quod etiam suo loco dicemus ubi de ecclesia Gotthiæ.

Scythiæ minoris unicus olim episcopus, isque Tomitanus.

XV. Cæterum Scythia minor cis Istrum posita Thracicæ diœcesis provinciarum una quoque fuit, cujus olim episcopus unicus fuit Tomitanus; isque adeo non nisi à diœcesis Primate, sive ut loquuntur, Exarcho, ac proinde Heracleensi, ordinabatur. Alioqui enim alteri subjectus metropolitæ fuisset, perperamque diœcesis hujus provinciæ sex numerarentur.

Scythia remotior trans Istrum.

XVI. Theodoretus lib. 5. cap. 31. testatur » etiam magnum Chrysostomum Scytharum » περὶ τὸν Ἴςρον, qui trans Istrum Nomadum » more agebant, quum sitienter salutem appe- » terent, neminemque haberent, qui sitim ipso- » rum salutaris doctrinæ laticibus restingueret, » viros laborum Apostolicorum æmulatores » quæsivisse, atque Leontii Ancyrani opera » misisse, qui illos rectam salutis viam doce- » rent: Quod argumento erit Scythicam hanc alteram ecclesiam inter Thracicæ diœcesis appendices habendam esse.

De Heracleæ urbis situ veterum testimonia.

XVII. Quod urbem *Heracleam* spectat, quæ, ut prædictum est, *Perinthus* prisco suo nomine dicebatur, hæc quemadmodum Byzanthe vel Byzantus oppidum, ad Propontidem condita fuit, atque Samiorum colonia haud procul ab Arzi fluminis ostio inter Constantinopolim ad Boream & Callipolim ad Austrum, posita, quæ *Heraclia* & *Pantiro* hodie dicitur Plinio l. 4. c. 11. Perinthus *latitudine CC. pass. continenti annexa est*, ut proinde in Peninsula constiterit. Hujus etiam situm Diodorus Siculus l. 16. c. 77. ad hunc modum describit:

A *Perinthus ad mare posita est in edito peninsulæ jugo ad stadii longitudinem porrecto. Ædes inter se confertas, & altitudine conspicuas habet: nam aliæ identidem aliis pro acclivitate collis supereminent, urbisque forma theatri quamdam similitudinem præfert.* Quandonam *Heraclea* dici cœperit, non prorsus liquet, ac certe Severi Augusti, imo etiam Aureliani, Zosimo teste, ævo *Perinthus* vulgare ejus nomen erat. Annon vero à Maximiano Herculio, dum in illis partibus ageret? Cæterum prisco ejus nomine retento, recentiori ævo *Heraclea Perinthi* à B multis vocitata est.

Heracleæ religio instituta à temporibus Apostolorum.

XVIII. In Martyrologio Romano die 16. Septembris memoria fit *S. Sebastianæ martyris, quæ à B. Paulo Apostolo ad Christi Fidem perducta, sub Domitiano Imp. & Sergio præside, variis modis tentata, gladio tamdem cæsa est Heracleæ Thraciæ.* Nimirum accepta ista sunt ex Menologio Græcorum, in quo longe plura de ea feruntur; ac certe ex vetustiore illo quod Latine editum est Tom. 2. Antiq. lect. Henrici Canisii legitur: *Sancta & gloriosa martyr Sebastiana, ex Sebaste urbe Phry-* C *giæ orta dicitur, quæ quum esset temporibus Apostolorum, Christi Fidem edocta est ab Apostolo Paulo. Comprehensa vero apud Marcianopolim, à Sergio præside, quum Idolis immolare nullo modo passa esset, verberata primum, in carcere inclusa est. Postea in fornacem injecta, egressa est incolumis. Postea venit Odessum, hinc ad urbem Anchialum, posthac Arcadiopolim, hinc Heracleam Thraciæ ubi detenta est à Pompeiano judice, in caput suspensa & laniata, cum feris pugnans, hoc est leonibus, nihil passa, obtruncata est: ex cujus* D *collo exciso effluxit lac pro sanguine. Corpus vero in mare projectum atque eductum, in urbe Rhædesto sepultum est.* Quæ omnia si certo constant, aperte satis innuunt primævis religionis Christianæ temporibus, non Heracleæ solum, verum & in aliis Thraciæ urbibus circumvicinis, ecclesias institutas fuisse. Sed alios quoque martyres Heracleæ Christi causa sub posterioribus Imperatoribus passos tradunt Martyrologia, Bedæ, Adonis & Usuardi, adeoque ut Synaxaria Græcorum & Romanum, omittam; quod (Romanum inquam) die 13. E Maii S. Glyceriam martyrem Roma profectum Heracleæ mortem oppetiisse fert sub Antonino Imperat. ubi à Domitio episcopo & fidelibus civitatis multo honore excepta fuerat. Ac certe celebris Heracleæ ecclesia fuit sanctæ Glyceriæ martyris nomine dicata, quam Mauritius Imperat. Avaris devictis reficiendam curavit.

I. PROVINCIA EUROPÆ.

I. ECCLESIA HERACLEÆ, METROPOLIS.

PRIMARIA itaque Diœcesis Thracicæ provincia *Europa* dicta est, de cujus metropolis Heracleæ situ jam à me nonnulla prælibata sunt. Hodiernum vero ejus statum, quod religionem spectat, hunc esse aiunt, ut sex in ea ecclesiæ sint, quarum quæ potior, & metropolitana, elegans prorsus est, & optime ornata. E viginti autem civitatibus sive episcopatibus qui illi olim suberant, quinque dumtaxat supersunt nempe, I. Rhedæsti, II. Parii, III. Metrorum, & Athyrorum, IV. Tzurloes, V. Myriophytorum.

EPISCOPI HERACLEÆ.

SUnt qui Apellem illum cujus meminit Paulus cap. 16. epistolæ ad Romanos v. 7. *Salutate Apellem probum in Christo*, Heracleensi ecclesiæ præfuisse dicant. Menæa vero Græcorum ad diem 22. Aprilis hunc Smyrnæ episcopum faciunt, quibus Martyrologium Romanum concinit.

I. Domitius.

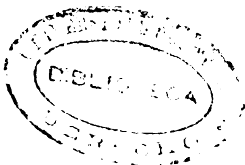
Tempore Antonini Pii Imp. Glyceria virgo Trajanopoli jussu Sabini præsidis Heracleam deducta, post multa tormenta capitalem sententiam subiit. Ingredienti autem civitatem, occurrerunt fideles unà cum venerando episcopo *Domitio*, qui priora ejus certamina audierant, proque illa Domitius orationem fudit, ac demum martyrio perfunctam haud procul à civitate sepelivit. τελειωθείσης δὲ τῆς μακαρίας Γλυκερίας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ μαρτυρίου, ἔλαβε τὸ σῶμα αὐτῆς Δομίτιος ἐπίσκοπος, καὶ ἔθηκεν ἐν τόπῳ σεμνῷ πλησίον τῆς πόλεως. Martyrium obiit, inquam, Glyceria cum Laodicio, ἐπὶ βασιλέως Ἀντωνίνου, ἡγεμονεύοντος Σαβίνου. *Imperante Antonino, præside Sabino.* S. Glyceriæ passio Græce Latineque edita habetur Tom. 3. Act. SS. mensis Maii, ex cod. 23. Palatino Bibl. Vatic.

II. Philippus.

Doctissimus Joannes Mabillonius to. 4. Analect. ex cod. Corbeïensi Latino *Sancti Philippi Heracleæ episcopi* passionem edidit, cujus principium est: *Beatus itaque Philippus Diaconus primùm, mox presbyter, aliquot laboribus probatus, & stipendiorum suorum devotione laudabilis, conscientiæ bonis lætus, & vitæ honestate securus, consensu tamdem omnium*
A *decus episcopale suscepit, nullo mirante, eo quod dignus esset, aliquibus forte stupentibus quòd seriùs....* Pergit subinde auctor, *Severum presbyterum & Hermen diaconum fideli ad doctrinam disputatione confirmatos, similes, non solum animo, sed in passione quoque ei factos esse & collegas, quum diræ persequutionis instaret excidium, suadentibus multis, ut a civitate proficisceretur, supplicia expetenda potiùs docuit, quam cavenda. Unde de ecclesia non discedens, ad patientiam fratres confirmabat, quum Epiphaniæ dies sanctus incumberet. Tunc com-*
B *prehensus est ab Aristomacho Stationario Bassi præsidis jussu, qui & ecclesiam claudi præcepit, libros sanctos, vasaque abstulit, martyres in carcerem trusit; unde à Justino Bassi successore Hadrianopolim ducti sunt martyrio postremò perfuncturi. Vivus cum Hermete diacono combustus est.* Hujus memoria fit in Martyrologio Romano die 22. Octobris. *Hadrianopoli in Thracia natalis SS. martyrum Philippi episcopi, Severi presbyteri, Eusebii & Hermetis, qui sub Juliano Apostata post carceres & flagella incendio cremati sunt.*
C Quo Imperatore Philippus fit passus, ejus gesta non declarant; at certe Diocletiano potius quam Juliano, ut bene intellexit accuratissimus Mabillonii socius, à quo ea rursum edita sunt in *Actis Martyrum sinceris*.

III. Phædrius.

In Nicænæ synodi Patrum indice *De provincia Europæ* legitur *Phædrius Heracleensis*; qui profecto alius non est ab illo quem Athanasius Orat. 1. contra Arianos *Pæderotem*

nominat, ubi orthodoxos Patres nonnullos A memorat, qui sancto huicce concilio interfuerunt, ὡς Παιδέρωτος τῆς Ἡρακλείας.

IV. Theodorus.

Phædrio sive Pæderoti, utique suffectus est *Theodorus Heracleæ*, quem Athanasius oratione illa sua I. perinde atque Stephanum, qui, quamvis e presbyterorum ordine revulsus, Antiochenæ sedi impositus erat, postmodum Arianæ impietatis commendatione episcopum renuntiatum esse ait, ὡς περὶ αὐτὸν Στέφανος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἡρακλείᾳ. καὶ γὰρ καὶ B πρότερον ἀπὸ τοῦ πρεσβυτερίου καθαιρεθέντες, ὕστερον διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκλήθησαν ἐπίσκοποι. *Theodorus Heracleæ* synodo Tyri interfuit, à quâ in Mareotem Ægypti delegatus est cum aliis, de criminibus quæ Athanasio objiciebantur, quæsiturus; post Hierosolymitanæ, rursumque Antiochenæ, quæ sententiam in Athanasium dixit. Unde septimus nominatur in inscriptione epistolæ Julii Papæ Romani ad iniquissimi hujus judicii auctores episcopos. Tum causa in Sardicensi concilio melius tractata, Theodorus ipse, Athanasio teste Apol. C 2. exauctorari meruit, quum interim Philippopolim Thraciæ cum Eusebianis suis sese recepisset. Hi epistolam dederunt Africanis ecclesiis, (Donatistarum puto) cui *Theodorus ab Heraclia* subscriptus legitur. Eodem circiter tempore à suæ factionis episcopis in Gallias ad Constantem Imp. missus est cum Narcisso Neroniadis, Mari Chalcedonis & Marco Arethusiæ. Ante celebratam synodum Sardicensem, Eusebio Constantinopolitano, olim Nicomediensi exstincto, Theodorus ejus in locum Macedonium ordinavit, imo po- D tiùs in Pauli sanctissimi præsulis, quem ipse cum impietatis suæ sociis ex urbis Regiæ throno ejecerat. Atqui ordinationis Macedonii cooperatores fuere Acacius Cæsariensis, & Patrophilus Scythopolitanus, ambo Palæstini, ut fert Sozomenus lib. 3. cap. 7. Anno 351. synodo Sirmiensi adfuit, S. Hilario in libro *De synodis* teste. Aliquanto vero post obiit; nam anno 355. quo Constantius Augustus cum Liberio Papa colloquium illud habuit quod Theodoretus recitat l. 2. hist. c. 15. Imperator duos ex illis, qui olim à synodo Tyrensi E in Mareotem iverant, vivis excessisse dicebat, *Theodorum & Theognium*, Nicænum scilicet, ἀπὸ τούτων τίνων τῶν ἀποσταλέντων οἱ δύο τεθνήκασι, Θεόγνιος καὶ Θεόδωρος. Cæterum Philostorgius, quum Arianissimus, sive Eunomianius esset, Theodorum Heracleæ inter illos habet, qui ὁμοούσιον, seu magis ὁμοιούσιον, *similem secundum substantiam Patri* Filium jactabant, veluti Eleusius Cyrici, Gregorius Laodicenus, Basilius Ancyranus, Macedonius & alii, qui interim Spiritum sanctum ad res creatas deprimebant. De illo Hieronymus in Scriptoribus ecclesiasticis hæc habet: *Theodorus Heracleæ Thraciarum episcopus, elegantis apertique sermonis, & magis historiæ intelligentiæ, edidit sub Constantio principe commentarios in Matthæum & in Joannem, & in Apostolum, & in Psalterium.*

V. Hypatianus.

Post Theodorum Heracleæ pontifex fuit *Hypatianus*, cujus mentio est in vita S. Parthenii Lampsaci episcopi, quæ in Latinum idioma conversa à Gentiano Herveto edita est. N. 21. Ibi legimus venisse Parthenium Heracleam in Thraciæ metropolim *ad Archiepiscopum:* nam Bollandus in Act. SS. ad diem 7. Febr. in Græco *Hypatiani* nomen abesse ait. Tum narratur, Heracleæ archiepiscopum, quem Parthenius convenerat, qui non tam corporis, quam animi morbo, sive avaritia, laboraret, Lampsaceno præsuli mandasse, ut opes quas ipse congesserat, ecclesiæ S. Glyceriæ largiretur, quod quum ille ultro præstitisset, sanitatem recuperavit. Additur Parthenium archidiacono Hypatiano dixisse: *Attende tibi, ô frater. Non enim ignoras episcopum illum fuisse castigatum propter avaritiam: ostenditque mihi Deus hac nocte te non multis post diebus futurum episcopum. Vide ergo ut curam semper geras pauperum.* Parthenio aliquanto post rure regredienti cum archidiacono, occurrens episcopus, eum complexus est: quumque sedissent, sanctus episcopo dixit. *Annuntio tibi, Domine, quod non multis abhinc diebus exibis à corpore, & ad Dominum migrabis, bonumque successorem relinques, ut mihi Deus revelavit, Dominum Hypatianum archidiaconum tuum.* Elapsis itaque paucis diebus, morbo correptus Heracleæ episcopus, *in Christo requievit,* pro quo factus est episcopus *dominus Hypatianus archidiaconus.* Hic subinde accepto obitus Parthenii nuntio, secundo vento solvens, Lampsacum petiit ut eum sepulcro conderet. Hæc vitæ Parthenii scriptor Crispinus; ex cujus narratione conjicere licet, illum Heracleæ episcopum forsan fuisse Theodorum; sin vero, proximum ejus successorem cujus nomen omissum est, ac qui proinde exiguo tempore illi ecclesiæ præfuerit. Nam Hypatianus Heracleæ anno 356. concilio Seleuciensi interfuit, ibique à Semiarianorum partibus stetit; quapropter anno insequenti in conventu Arianorum Constantinopolitano sacerdotio privatus est. Epiphanius hær. 73. n. 21. refert illum anno ipso Seleuciensis synodi, quum Sirmii apud Imp. ageret, formulæ quartæ Fidei quam Marcus Arethusiæ condiderat,

ECCLESIA HERACLEÆ.

subscripsisse. Juliano & Joviano Impp. defunctis, episcopi Hellesponti, Bithyniæ, vicinarumque regionum unà congregati, Hypatianum ad Valentinianum Augustum delegarunt, postulantes ut sibi liceret res religionis celebrata synodo tractare. Itaque annuente Principe concilium Lampsaci anno 365. habuerunt, in qua Filium Patri per omnia substantia similem esse definitum est, Semiarianorumque Seleuciensis confessio firmata; quod Sozomenus refert lib. 6. cap. 7. Cæterum in libro synodico Græco fertur, Hypatium sive Hypatianum Heracleæ Perinthi à Lampsacena synodo destitutum fuisse, καὶ ἀποκηρύξαι τὸν τῆς Ἡρακλείας Περίνθου Ὑπάτιον. Ac certe fato utique functus erat, vel sua sede pulsus anno 366. quo Dorotheus ejus successor Demophilum Arianum Constantinopolitanæ ecclesiæ præfecit.

VI. DOROTHEUS.

SABINUS *Macedonianus*.

Hypatiano utique suffectus est *Dorotheus*, Arianus, quo utique Heracleæ sedente Valens Imp. complures Lampsacenæ synodi episcopos Heracleam accitos suis ecclesiis expulit; quippe qui, nec Eudoxii Constantinopolit. putidissimi Ariani communionem, nec Arimini conditam Fidei formulam amplexi essent, ut Sozomenus illo loci quem mox appellabam prodit. Nec dubium proinde, quin conventus hujusce præses fuerit Dorotheus Heracleæ episcopus Arianicæ factionis. Philostorgius enim lib. 9. n. 10. Photio teste, scripserat, Demophilum Arianum Berrhœâ Constantinopolim, Eudoxio defuncto, translatum, episcopali urbis illius Regiæ throno impositum esse à Theodoro Heracleæ, qui privilegium hoc præ aliis habere videretur, ὅτι Δημόφιλός φησιν, ἐγκαθίσαται τῇ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Θεοδώρου μάλιστα τοῦ Ἡρακλείας ἐπισκόπου. ἐδόκει γὰρ τὸ προνόμιον οὗτος ἔχειν τῆς τοιαύτης ἱερουργικῆς ἐνεργείας. Verum pro *Theodoro*, Θεοδώρου, legendum prorsus est Δωροθέου, *Dorotheo*, quæ voces idem prorsus Græcè sonant. Nam idem auctor n. 14. narrat Dorotheum hunc, Euzoio Antiocheno mortuo, ex Heraclea Thraciæ ad illius sedem migrasse, ὅτι τελευτήσαντος Εὐζωΐου τοῦ Ἀντιοχείας, ὁ Δωρόθεος ὁ Ἡρακλείας τῆς Θρᾴκης πρὸς τὸν ἐκείνου μεθίσταται θρόνον. Quod contigerit oportet anno 376. Iterum n. 19. ait, Dorotheum Antiochena à Theodosio Aug. ejectum sede, in Thraciam *unde venerat*, ὅθεν ἐγεγόνει, regressum esse. Cæterum *Theodorus* quoque Sozomeno lib. 6. cap. 37. nominatur qui *Dorotheus* Socrati lib. 4. cap. 28.

SABINUS MACEDONIANUS.

Socrates idem lib. 1. hist. cap. 8. *Sabini* meminit, qui Heracleæ Macedonianæ partis antistes fuit, quique in volumen unum col-

A legerat, quæ in variis conciliis ævo suo gesta essent, ac Nicænæ synodi Patres tamquam rudes & imperitos homines proscindebat. Σαβῖνος γὰρ ὁ τῶν ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θρᾴκης Μακεδονιανῶν ἐπίσκοπος, συναγωγὴν ὧν διάφοροι συνόδων ἐγγράφως ἐξέδωκαν, ποιησάμενος, τοὺς μὲν ἐν Νικαίᾳ ὡς ἀφελεῖς καὶ ἰδιώτας διέσυρεν. Ejus collectionem Συναγωγὴν συνοδικὴν Socrates frequenter appellat, vixque aliud quidquam, ut apparet, complectebatur, præter synodorum epistolas, quibus τὸ ὁμοούσιον, *vox Consubstantialis*, vel statuebatur, vel repudiabatur. Atqui Sabinum Hypatiano, ipsique

B Macedoniano, suffectum à sectariis illis puto.

VII. PAULUS.

Nectario Constantinopolitanam ecclesiam gerente, Heracleæ sedebat orthodoxus episcopus *Paulus*, qui synodo quæ ab illo in causa Bagadii & Agapii de Bostrensi episcopatu contendentium, in urbe Regia habita est, interfuisse legitur, Παύλου Ἡρακλείας. Hic subinde primas tenuit in famosa illa synodo Chalcedonensi, in qua S. Joannes Chrysostomus proscriptus est, & tamquam præses singulo-

C rum sententias rogabat. πρῶτος τῆς συνόδου Παῦλος Ἡρακλείας, ἠξίωσεν αὐτοὺς ἀποφαίνεσθαι. Phot. Bibl. cod. 59.

VIII. SERAPION.

Paulo utique suffectus fuit *Serapion*, ac quidem à S. Joanne Chrysostomo qui sedem nuper suam receperat. Joannes, ait Socrates lib. 6. c. 15. *Serapionem, cujus causa incensum erga ipsum olim odium fuerat, Heracleæ in Thracia episcopum ordinat*, καὶ χειροτονεῖ Σερα-

D πίωνα τῆς ἐν Θρᾴκῃ Ἡρακλείᾳ ἐπίσκοπον. Hunc ex Ægypto oriundum Sozomenus lib. 8. c. 10. à Joanne diaconum, quin & archidiaconum creatum, subindeque presbyterum prodit. Auctor pontifici sanctissimo fuisse ferebatur, ut cleri Byzantini corrigeret mores, homo cæteroqui ad iram pronus, nec sibi à durioribus verbis sæpe temperans, si sua sit Socrati fides lib. 6. c. 4. In synodo ad Quercum objectum Chrysostomo fuit, quod Serapionem nonnullorum criminum reum in presbyterium cooptarat, καὶ Σεραπίωνα ὑπὸ

E ἐγκλημάτων ὄντα πρεσβύτερον ἐχειροτόνησεν.. At Serapion exiguo tempore Heracleæ episcopus egit. Nam Chrysostomo iterum exsulante, *post sexcentas quæ non sunt probatæ criminationes*, μετὰ μυρίας ἀναποδείκτους συκοφαντίας, *nimia Judicum sævitia, ad dentium usque excussionem, cæsus, in patriam suam est amandatus*. Pallad. dial. de vit. S. Joan. Chrys.

IX. EUGENIUS.

Pro Serapione ordinatus Heracleæ statim fuit

fuit *Eugenius*, duorum Byzantinæ eccleſiæ A preſbyterorum unus, per quos Joannes Quercenſi ſynodo ſe ſiſtere juſſus fuerat. Poſt factum notario reſponſum, ait Palladius pag. 83. prodierunt duo preſbyteri Joannis, *Eugenius quidam, qui ſuæ in ipſum conſpirationis mercedem Heracleenſem epiſcopatum accepit*: Εὐγένιός τις, ὃς μισθὸν τῆς κατὰ τοῦ ἐπισκόπου Ιωάννου συσκευῆς τὴν προεδρίαν ἔλαβε τῆς Ηρακλείας, *& ſilentii cultor Iſaacius, dicentes: Scripſit tibi ſynodus, &c.*

X. FRITILAS.

Tempore ſynodi Epheſinæ Heracleenſi B eccleſiæ præerat *Fritilas*, cujus nomen hominem Gotthicæ ſive Geticæ gentis indicat. Notiſſima eſt Hieronymi *ad Sunniam & Fretelam*, vel *Fritilam* certe, eruditos Getas epiſtola. Fritilas itaque, velut ex nomine inferre licet, origine Geta ſive Gotthus erat. Quidni forſan ille idem cui Hieronymus epiſtolam dedit? Quidquid id eſt: Fritilas Heracleenſis Neſtorii Conſtantinopolitani doctrinam impiam amplexus, ab Epheſina ſynodo ad quam convenerat, ſeceſſit, quum multo- C rum epiſcoporum ſubſcripſiſſet Conteſtationi, qua interceſſerunt ne Cyrillus Alexandrinus concilium auſpicaretur ante Joannis Antiocheni & Orientalium adventum, *Fritilas epiſcopus Heracleæ Europæ per Euprepium epiſcopum Byzyæ.* Aliis quoque Orientalium pro Neſtorio literis ſubſcripſit. Unde meruit à ſancta ſynodo ſacerdotio deſtitui. Cæterum aut paulo poſt exſtinctus eſt, aut demum ad ſanam mentem rediit. Nam c. 190. collectionis ex Tragœdia Irenæi Tyrii, non cenſetur inter epiſcopos, qui, quum Neſtorii D cauſam obſtinatiùs tuerentur, exſilio, aliiſque pœnis multari meruere.

XI. CYRIACUS.

In Latrocinio Epheſino Petrum Cherſonenſem *Cyriaci epiſcopi Heracleæ* geſſiſſe vices ferunt Latini codices: *Petrus epiſcopus Cherſonenſis verba faciens pro Cyriaco epiſcopo Heracleæ Thraciæ.* Verum in Chalcedonenſi concilio Cyriaci locum tenuit *Lucianus epiſcopus Byzæ* ſive *Byziæ*, & pro illo actione præſertim VI. ſuſcripſit, Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης, ἐπέχων τὸν τόπον Κυριακοῦ τοῦ θεοφιλεστάτου E ἐπισκόπου Ηρακλείας.

XII. JOANNES I.

Anno 588. Leo Imp. ad Orientis metropolitas ſcripſit, ſynodorum ipſorum ſententiam rogans de nece S. Proterii Alexandrini, deque concilii Chalcedonenſis Fide, ſuaſque adeo Literas ſacras miſiſſe legitur, *Joanni reverentiſſimo epiſcopo Heracleæ Europæ*. Exſtat Joannis ad Leonem epiſtola ſynodica.

XIII. JOANNES II.

Ex Victore Tunnunenſi in chronico, *Ruſticione* (ſive Ruſtico) *v. c. & Vitaliano coſſ.* (anno ſcilicet Chriſti 520. Juſtini Aug. III. currente) *Joannes qui ante Juſtinum ad Imperium erat electus, Heracleæ Thraciæ ordinatur epiſcopus.* Hic proinde eſt, qui, quum Imperatoris juſſu Dorotheum Theſſalonicenſem apud ſe clauſum teneret, hunc nihilominus è civitate ſua liberum abire permiſit; quod Germanus Capuenſis, aliique Hormiſdæ Papæ apocriſiarii in ſua ad eumdem Hormiſdam ſuggeſtione narrant: quippe quod contigit anno 520.

XIV. THEOPHILUS.

Relationi ſynodi Conſtantinopolitanæ anno 518. datæ ad Joannem patriarcham de Severo Antiocheno, aliiſque hujus temporis Chalcedonenſis Fidei hoſtibus, deque Euphemii & Macedonii deceſſorum illius nominibus intra Miſſarum ſolennia recitandis, de ſacris denique conciliis generalibus quatuor, omnium epiſcoporum qui convenerant, primus ſubſcripſit *Theophilus epiſcopus Heracleæ Europæ.* Lecta eſt in ſynodo ſub Menna patriarcha act. 5. Idem ſubſcripſit rurſum poſt biennium Relationi ſynodi alterius ad Hormiſdam Papam de electione & conſecratione Epiphanii patriarchæ, *Theophilus miſericordia Dei epiſcopus Heracleenſis civitatis metropolitanus ſubſcribens in ſynodalibus, ſaluto vos in Domino, Domine.*

XV. CONSTANTINUS.

In Conſtantinopolitana ſynodo quæ ſub Menna patriarcha habita eſt, anno 536. ſedit ſubſcripſitque *Conſtantinus miſeratione divina epiſcopus Heracleæ, amatæ à Chriſto metropolis provinciæ Europæ ſanctæ Dei catholicæ & apoſtolicæ eccleſiæ.* Κωνσταντῖνος ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ηράκλειαν τὴν φιλόχριστον μητρόπολιν τῆς Εὐρωπαίων ἐπαρχίας ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας.

XVI. MEGETHIUS.

Quintæ ſynodo generali interfuit & ſubſcripſit *Megethius gratia Dei epiſcopus ſanctæ Dei eccleſiæ civitatis Heracleæ Thraciæ.*

XVII. ***

Theophylactus Simocata lib. 1. hiſt. c. 11. narrat Tiberio II. Imperat. *Heracleæ epiſcopum* cujus nomen reticet, à Paulino venefico quodam vas argenteum Byzantii emiſſe, quo ille hoſtiarum quas dæmonibus immolabat, cruorem excipiebat: quod in urbem ſuam ſuam ferens, pro ænea pelvi ſuppoſuit, qua

unguentum de S. Glyceriæ martyris offibus prodiens excipiebatur; continuò autem divinum virginis oleum fletit. Quocirca episcopus miraculum cessasse lugens, jejunia & preces ad Deum indixit: noctes integræ Deum exorando ducuntur, qui demum in insomnio monet abominanda in eo vase factitata sacrificia. Tum argentea pelvi ablata, æneaque suo loco restituta, cæleste donum, ut antehac, manare cœpit. Rem episcopus Joanni patriarchæ (*Jejunatori* scilicet) retulit, quo apud Imp. agente, pelvis impius venditor sacrilegiorum pœnas suorum luit.

XVIII. Sisinnius.

Sextæ synodo generali interfuit & subscripsit *Sisinnius episcopus Heracleæ metropolis provinciæ Europæorum*, Σισίννιος ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Ἡρακλεωτῶν μητροπόλεως τῆς Εὐρωπαίων ἐπαρχίας. In subscriptionibus canonum Quinisextæ synodi *locus Heracleensis vacuus* legitur, τόπος τῆς Ἡρακλείας, sive sedes tunc vacaverit, sive Sisinnius, ejusve successor præsto non fuerit ut cum aliis subscriberet.

XIX. *** *hæreticus*.

Sub Constantino Copronymo coacta ad sacras imagines abolendas synodo, ad eam Gotthiæ episcopus cujus nomen tacetur, accersitus venit, illiusque decretis subscribens, facinoris sui mercedem accepit Heracleensem Thraciæ metropolitanam sedem. Sic nempe fertur in vita S. Joannis episcopi Gotthiæ inter Acta SS. ad diem 26. Junii. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ὁ τηνικαῦτα Γοτθίας ἐπίσκοπος μετάπεμπτος, πρὸς τὴν τότε συναθροισθεῖσαν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων σύνοδον προσκληθεὶς, καθυπογράψας, Ἡρακλείας τῆς Θρᾴκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως κατέστη.

XX. Leo I.

In Septima synodo sedit & subscripsit *Leo episcopus Heracleæ Thraciæ*, Λέων ἐπίσκοπος Ἡρακλείας Θρᾴκης.

XXI. Joannes III.

XXII. Joannes IV.

Actione 6. Octavæ synodi *Joannes Heracleæ metropolita* palam declaravit, nolle se Photii causam deserere, à quo episcopus esset ordinatus. Ad eum exstant epistolæ ejusdem Photii 6. 28. & 218. consolatoriæ, quas illi scripserat post suam è Constantinopolitano throno ejectionem, & sanctissimi Ignatii restitutionem, Ἰωάννῃ ἐπισκόπῳ Ἡρακλείας. Post vero, Photio iterum Byzantinam sedem occupante, in ea synodo quæ sub Joanne Papa VIII. ejus causa habita fertur, Joannes ille, alterque itidem Joannes, Heracleæ ambo A metropolitæ, sederunt & subscripserunt, quod observatum est à Joanne Becco in hujus synodi synopsi, quam Breveregius in Pandecte suo canonum edidit: δύο Ἰωάνναι Ἡρακλείας ὑπέγραψαν. Plane hujus vanissimi conventus acta inter metropolitas post Gregorium Ephesi, utrumque *Joannem Heracleæ* exhibent, Ἰωάννου Ἡρακλείας. Ἑτέρου Ἰωάννου Ἡρακλείας. *Joanne Heraclea. Altero Joanne Heraclea.* Sic in subscriptionibus: Ἰωάννης ἐλέῳ Θεοῦ μητροπολίτης Ἡρακλείας κατὰ πάντα. *Joannes misericordia Dei metropolita Heracleæ per* B *omnia.* Ἰωάννης ἕτερος Ἡρακλείας ὁμοίως, *Joannes alter Heracleæ similiter.* Quocirca, ut quidem mihi videtur, horum unus à Photio quidem ordinatus fuerit, alter ab Ignatio; Iste vero spe retinendæ sedis, vel alterius obtinendæ suscripserit oportet.

XXIII. Anastasius.

Constantinus Porphyrogennetus Imp. Stephanum & Constantinum Romani Lecapeni, qui ad Imperium allectus erat, filios monachos fecit, per *Anastasium Heraclea*, quem, C ut fert incertus Auctor historiæ Byzantinæ, Romanus vidit in somnis in Tartarum cum Constantino ipso Imp. trudi. Δῆλον δὲ διδυμῶς ὁ κῦρ Κωνσταντῖνος, ὁ σφαγεὺς, καὶ ὁ μητροπολίτης Ἀναστάσιος, ἀγόμενοι παρὰ Ἀτζυπάδων, καὶ παρέδωκαν αὐτοὺς, καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ πῦρ. Cedrenus ex Joanne Scylitze pag. 634. id facinus admissum narrat *per Basilium Cæsareæ & Anastasium Heracleæ*, καὶ διὰ Βασιλείου τοῦ Καισαρείας, καὶ Ἀναστασίου Ἡρακλείας, καὶ ἀμφω κληρικοὺς ἀναλαβεῖν.

XXIV. Nicephorus I.

D Polyeucto anno 956. Constantinopolis patriarcha designato, non *Nicephorus Heracleæ* episcopus, ut lex ferebat, sed Basilius Cæsareæ manus imposuit. Nicephoro siquidem, cui Imperator succensebat, permissum id muneris non est. Quæ res vitio versa est, tum Principi qui jusserat, tum illi qui manus imposuerat, tum ei denique qui ordinationem acceperat, quippe quæ contra regulas acta esset. Νικηφόρος γὰρ ὁ Ἡρακλείας πρόεδρος τῷ βασιλεῖ κατὰ τὰ προσοχθισθεὶς, οὐ συνεχωρήθη τὴν χειροθεσίαν ποιήσασθαι. ὅθεν καὶ ψόγος οὐχ ὁ τυχὼν E προσετρίβη, οὐ τῷ προστάξαντι μόνον, καὶ τῷ χειροθετήσαντι, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ χειροτονηθέντι, ὡς καταδεξαμένῳ τὴν ἀθέμιτον χειροθεσίαν. Scylitz. fol. 64. ex quo Cedrenus pag. 688. Atqui Nicephorus, ut apparet, Anastasio proxime successerat.

XXV. Joannes IV.

Inter metropolitas qui anno 997. synodo Sisinnii patriarchæ interfuerunt, in qua vetitum est ne duo fratres consobrinas ambas

ducerent, sedebat *Joannes Heraclea,* Ἰωάννης Ἡρακλείας. Ju. Græco-Rom. lib. 3. p. 202.

XXVI. * * *

XXVII. Nicetas I.

Anno mundi 6574. Christi 1066. mense Aprili, & anno insequenti mense Martio Joannes Xiphilinus patriarcha decreta duo synodica sanxit *De sponsalibus clericorum*: aderat cum aliis metropolita Heracleæ.

Joannes Scylitzes & Cedrenus ferunt, duos episcopos, Chalcedonensem & Coloniensem, una cum *metropolita Heracleæ,* apud Senatum Byzantinum intercessisse, ne Romano Diogeni Imper. perduellionis in Michaëlem Ducam juniorem Imper. reo, oculi effoderentur; qui tamen nihil impetrarunt. Hæc gerebantur anno 1171.

Circa annum 1077. clarebat *Nicetas* ex diacono Magnæ ecclesiæ, Didascaloque seu Magistro, Serrarum in Macedonia metropolita primum factus, ac subinde Heracleæ; qui Gregorii Nazianzeni orationes commentariis illustravit, cujus item frequens mentio est in Catenis Græcis in Job. Quum itaque in nonnullis codicibus *Nicetas Serrarum* dicatur, in aliis etiam *Heracleæ metropolita* censetur. Sic in cod. Cæsareo 93. Τοῦ ἱερωτάτου κυρίου Νικήτα μητροπολίτου Ἡρακλείας, *Sacratissimi domini Nicetæ metropolitæ Heracleæ interpretatio Gregorii Theologi.* Cod. vero 92. tum *Nicetas Serrarum*, tum *Nicetas Heracleæ* scribitur, ὑπὸ Νικήτα Σερρῶν, Τοῦ Νικήτα Ἡρακλείας.

Jacobus Pontanus Michaëlis Glycæ disputationes duas Latine vertit, quarum secunda inprimis propter *Heracleæ episcopum* scripta est, qui illud explanans Gregorii Theologis de Homine dictum. *Qualis effectus à Deo sit, qualem naturam nactus, qualisque post casum factus, qualem denique sortem habuerit ne malum sempiternum evaderet,* asserere non dubitavit, » Hominem temperarium secundum corpus ante peccatum fuisse; » aliquando inter corruptionem & incorruptionem, » inter mortalitatem & immortalitatem » medium, naturalibus perpessionibus obnoxium, » ita ut patiendo admoneretur, & de præstantia » mentis superbiens, emendaretur: aliquando » summam Apathiam habuisse, & corpus » omni corruptione superius, ut pote immortalitatis » per gratiam minime expers. Quæ, quum Glycas nequaquam admittenda censeret, nonnullos qui sibi succenserent, expertus est. Pontanus in suis ad Glycæ disputationem notis, ipsum ait *Dioptræ* de natura Adam sententiam refellere. Atqui Heracleæ antistitis nomen *Dioptram* fuisse non putavero, sed lucubrationem illius *Dioptram* fuisse nuncu-

A patam, contra quam calamum Glycas strinxit. Quinimo Heracleensem huncce præsulem alium non fuisse duxero, præter *Nicetam* de quo superius dictum, qui Gregorii Theologi orationes commentariis illustravit.

XXVIII. Petrus.

Anno mundi 6652. Christi 1144. synodus Constantinopoli habita est, in qua Cosmas Atticus Bogomilorum impietatis suspectus, patriarchatu amotus est, ac sententiæ quæ in illum lata est, subscripsit ὁ ἀτελὴς B μητροπολίτης Ἡρακλείας Πέτρος, *Exiguus Heracleæ metropolita Petrus.* Allat. lib. 2. de conf. cap. 12. Anno subindè 1151. mense April. Indict. XIV. Luca Chrysoberge patriarcha, synodali decreto sancitum est, nuptias in septimo gradu admitti non debere, sedente cum reliquis metropolitis *Heracleensi,* τοῦ Ἡρακλείας. Lib. 3. Jur. Græco-Rom. pag. 218. Ab altera item synodo, cui Heracleensis quoque aderat, prohibitum est, ne episcoporum morientium & ecclesiarum bona auferrentur. Ibid. lib. 4. pag. 282. Atqui C *Heracleensis* ille præsul ipse *Petrus* erat, qui anno Mundi 6664. Christi 1156. die 26. Februarii Ind. IV. alteri synodo frequentiori interfuit, in qua, eodem patriarcha præside, Soterichus Panteugenus qui Antiochiæ patriarcha designatus erat, ob malesanam doctrinam proscriptus fuit. Allat. Vind. Syn. Ephes. pag. 584. Numquid vero non ipse est *Heracleensis* archiepiscopus Gerontotrophii præfectus, cui ob latum contra spiritualem filium suum testimonium, à sacris functionibus ab eodem Luca patriarcha interdictum legimus lib. 3. D Jur. Græco-Rom. p. 223. τὸν γεγονότα ἀρχιεπίσκοπον Ἡρακλείας. Obiit Lucas anno 1167. quum anno præcedenti synodum celebrasset, cui Petri successor Michaël interfuit.

XXIX. Michael.

Petrum igitur proxime excepit *Michaël* qui anno mundi 6674. Christi 1166. concilio adfuit Constantinopolitano, in quo Alamannorum qui Constantinopoli agebant, de Christi Deïtate doctrina pura sinceraque declarata est, eorumque impugnatores damnati: E *Michaële Heraclea* Allat. de conf. lib. 2. c. 12.

XXX. Nicetas II.

Joanne Lascari puero & Michaële Palæologo Impp. Arsenius patriarcha indigne ferens, Augusto adolescentulo contemto, ad nutum Palæologi cuncta geri, in *Agalmatis* cœnobium Nicææ vicinum secessit, de patriarchatu abdicando cogitans. Tunc coacta Nicææ synodus, *Nicetam Heracleæ* delegavit, qui ipsum revocaret, Patribusque discessum ipsius

ECCLESIA HERACLEÆ.

non probari significaret: καὶ τέλος πέμπουσι τὸν περὶ τὸν Ἡρακλείας Νικήταν, ἀναγγελοῦντας μὲν πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς συνόδου μεταχαλουμένης αὐτὸν, καὶ βαρεῖαν δοκούσης ἡγεῖσθαι τὴν ἀναχώρησιν. Sin vero, libellum ab Arsenio postularet, quo patriarchatum abdicaret: id quod ille prorsus renuit. Georg. Pachym. lib. 2. cap. 12. In Jure Græco-Rom. lib. 5. pag. 310. Responsiones prostant Nicetæ metropolitæ Heracleæ ad Constantinum episcopum. Νικήτα μητροπολίτου Ἡρακλείας πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον, quas Nicetæ huic alteri tribuendas ideo potius reor, quod in illis Basilio Achrideno Thessalonicæ archiepiscopo posterior fuisse significetur.

XXXI. Pinacas.

Germano III. patriarchatum Byzantinum abdicante, ejus in locum electus est Josephus, qui à *Pinaca* Heracleæ metropolita ordinari renuit, ut pote cui Germanus manus imposuerat. ὁ γὰρ Πινάκης μοναχὸς παρὰ Γερμανοῦ τὴν χειροτονίαν δεξάμενος, Ἡρακλείας τῆς κατὰ Θρᾴκην ἀρχιποιμὴν κατεστάθη. *Quum itaque Josephus ab eo nollet ordinari,* Michaël Palæologus *Imp. prudenti consilio Pinacam in regias ædes accersit, in earum templo sacra facturum, quæ non sine magna sibi data mercede celebravit. Interim Mitylenensis Gregorius, qui pridem consecratus fuerat, eligitur qui patriarchæ manus imponat.* Hic Pinacas, ejusve successor, unioni Græcæ ecclesiæ cum Romana ultro cum metropolitis aliis assensus est, scripta in hanc rem ad Gregorium Papam X. epistola quæ Latine exstat; in cujus initio post metropolitam Ephesi, sequitur *Metropolitanus Heracleæ in Thracia, & præsul superhonoratorum* (Græce scilicet scriptum de more erat, καὶ πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων) *cum ea quæ circa me est* (seu provinciæ suæ) *sancta synodo.* Quocirca Gregorius suam vicissim ad illos epistolam inscripsit, *Venerabilibus fratribus Ephesino, in Thracia Heracleæ, &c.*

XXXII. Leo II.

Nicolao Papa III. qui Gregorio X. successerat, Romam à Michaële Imp. delegati sunt *Leo Heracleæ* & Theophanes Nicææ metropolitæ, qui sancitam Lugduni ecclesiarum concordiam integram, nullaque parte læsam vel mutatam servari procurarent. Hi Nicolaum mortuum repererunt, nec Martinum ejus successorem erga Græcos melius affectum nacti sunt. Unde re infecta in patriam repedantes, Leo in itinere postremum diem obiit, solusque Nicænus Imp. cuncta retulit. πάντα γὰρ ὁ Βασιλεὺς παρὰ τοῦ Νικαίας. ὁ γὰρ Ἡρακλείας τεθνήκει. Pachym. l. 6. c. 30.

XXXIII. Germanus.

Ab Andronico Palæologo Imp. Michaëlis filio Heracleæ metropolita renuntiatus est *Germanus* monachus, qui paulo ante Gregorii Cyprii in patriarcham provectionem sedere cœpit, adeoque proxime Leonem excepit, à quo proinde Gregorius de more ordinatus fuit. Acacii viri religiosissimi religiosissimus & ipse filius erat, simplex & sincerus, patriarchæ confessariorum unus. Γερμανὸν δὲ λαβὼν κἀκεῖνον εἰς ἅπαν καὶ τὸ ἦθος ἁπλοϊκὸν, ὡς καὶ ἐν πνευματικοῖς τῷ πατριαρχεύσαντι. Hæc Pachym. in Andronico lib. 1. c. 26. qui addit, Germanum in antiquo S. Irenes templo fuisse consecratum, Gregorio Cyprio, qui ab ipso ordinandus erat, suffragante. Nicephorus Gregoras Cyprium quoque à Germano Heracleæ necnon à Mozyleno & Debreno episcopis ordinatum prodit. Post vero Germanus à Gregorio illo exauctoratus idcirco fuit, quod eumdem patriarcham communione ejicere non dubitarat, misso ad illum excommunicationis libello. Pachym. lib. 2. cap. 10.

XXIV. Nicolaus.

Ad hæc tempora revocare mihi liceat *Nicolaum Heracleæ* metropolitam, cujus meminit Fabritius Biblioth. vol. 10. pag. 293. quando de ejus ævo & gestis nihil mihi hactenus constat.

XXXV. Philotheus.

Ex montis Atho monacho *Philotheus* Heracleæ episcopus factus est, famosus ille Palamitarum antesignanus. Narrat quippe Joannes Cantacuzenus lib. 4. hist. c. 16. se una cum uxore proposuisse monasticæ vitæ nomen dare, *subjiciendo se Philotheo Heracleæ Thraciæ episcopo,* βασιλέα δὲ τῷ τῆς Ἡρακλείας ἐπισκόπῳ τῆς ἐν Θρᾴκῃ Φιλοθέῳ ὑποτάξαντα, *non solum quia prudentia, eruditioneque tam profana quam christiana insignis erat; sed etiam quia solitariæ vitæ, à puero fere addictus, diligentia diuturnaque exercitatione harum rerum experientissimus erat, quin & sanctæ Lauræ in monte Atho ante pontificatum à patribus præpositus.* Quocirca mirum non est eum Palamitarum fanaticos errores qui in illo monte nati erant, omni studio sequutum esse, quos Philotheus posthac cum aliis metropolitis statuminavit in synodo Callisti patriarchæ anno mundi 6858. mense Augusto ind. IV. Christi 1350. Iterum Cantacuzenus Philothei Heracleensis meminit cap. 32. ubi narrat illum cum Metrophane Melenici Joannem Palæologum Imp. comitatos esse, quum ad urbes sibi ab Andronico seniore concessas visendas pergeret. In Turco-Græcia p. 191.

seorsim ejusdem Philothei, ut & Joannis Cantacuzeni, subscriptio hæc edita est, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἡρακλείας, πρόεδρος τῶν Ὑπερτίμων, καὶ ἔξαρχος πάσης Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας, Φιλόθεος, *Humilis metropolita Heracleæ, præsul Hypertimorum, & Exarchus totius Thraciæ & Macedoniæ Philotheus.* Anno autem 1354. Constantinopolitanus patriarcha factus est.

XXXVI. Theodorus.

Lib. 6. Juris Græco-Rom. libellus exstat quo *sanctissimus Heracleæ metropolita domnus Theodorus Critopulus* pontificatum abdicabat, Τόμος ἐξιτήσιος, ἤτοι παραίτησις τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Κριτοπούλου. Hunc Patriarchæ dedit devotionis & humilitatis plenum, in cujus fine testatur, ea se ætate vivere quâ Christianus Princeps Constantinopoli imperabat, cui his quoque verbis valedixit: χαίροις δὲ ὦ περὶ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι, ὦ σὺ ὁ πιστότατος ἄναξ. *Valesis præ omnibus & in omnibus, tu quoque fidelissimus Princeps.* Vivebat certe ante Antonium Heracleensem qui Florentino concilio interfuit.

XXXVII. Antonius.

Ad concilium Ferrariense & Florentinum venit *Antonius Heracleæ* metropolita, in quo Alexandrini patriarchæ vices gessit, unionisque Decreto hoc modo subscriptus legitur, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἡρακλείας, ὁ λογὰς τῶν Αἰδιασηνῶν, καὶ ἀρχιερεὺς πάσης Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας, καὶ ἐπιτηρητὴς τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου τῆς Ἀλεξανδρείας Φιλοθέου Ἀντώνιος, vel Latine: *Humilis metropolita Heracleæ, præsul Hypertimorum, & Exarchus totius Thraciæ & Macedoniæ, & Philothei sanctissimæ sedis Apostolicæ Alexandriæ Patriarchæ locum tenens, Antonius sententiam ferens subscripsi.* Hic patriam repetens, Venetiis senatu poscente sacram Liturgiam Græcè peregit; post reditum vero initam cum Latinis unionem ejuravit. Quapropter synodi, quam, Joanne Palæologo Imp. defuncto, Constantinopoli in sacro sanctæ Sophiæ templo habitam fingunt, statutis subscriptus legitur: ὁ Ἡρακλείας Ἀντώνιος ὑπέγραψα, καὶ ἔχων γνώμην τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Καισαρείας. *Antonius Heracleæ subscripsi, sententiam habens sanctissimi episcopi Cæsareæ.* Cæterum in hac synodo nescio quis Athanasius Constantinopolitanus patriarcha fertur ordinatus non ab Antonio Heracleæ, sed à Macario Nicomediensi: Quod certe mirum, actaque synodi hujus minus sincera esse indicat, præter alia quæ in eis alibi observatione digna narravi. Hactenus enim quæcumque Byzantini præsulis consecratio canonica minime censebatur, quæ ab Heracleense metropolita, dummodo sedes illa non vacaret, nequaquam patrata esset. Quibus addendum, quod in illis actis habetur, Athanasium illum patriarcham palam dixisse: *Marcus Ephesius, Heracleensis, & ego subscriptioni assentiri nolui, quod legitima non esset:* ὁ Ἐφέσου Μάρκος, οὔθ' ὁ Ἡρακλείας, οὔτε ἐγὼ εἴκειν τῇ ὑπογραφῇ δεῖν ἔγνωμεν ἀθέσμῳ οὔσῃ. Verum non ex subscriptionibus modo Decreti unionis, in quibus Antonii Heracleæ suffragium & assensus visitur, sed ex Syropuli quoque historia ejusdem concilii Florentini, certissimum fit, Antonium ipsummet Heracleæ præsulem locum Alexandrinæ sedis tenentem subscripsisse: καὶ ὑπέγραψεν ὁ Ἡρακλείας, ὡς ἐπιτηρητὴς τοῦ Ἀλεξανδρείας, *& subscripsit Heracleensis tamquam Alexandrini patriarchæ vicarius.* *Sect. x1 cap. 8.*

XXXVIII. Christodulus.

Huc refero *Christodulum*, incertæ mihi ætatis, quem ex Cartophylace Heracleæ archiepiscopum creatum narrat vir eruditissimos D. Nicolaus Cumnenus Papadopoli, qui ejus hinc inde meminit in Prænotionibus Mystagogicis, præsertimque Resp. 3. sect. 6. p. 188. ubi orationis ejus in Dominicam 2. Quadragesimæ recitat.

XXXIX. * * *

Anno circiter 1477. Raphaël Servius, Decreto Sultani designatus est patriarcha, vir nullius frugi, quod ubi *Heracleæ* metropolita rescivit, in morbum incidit, nec synodo interfuit, in qua ille erat ordinandus. Quamobrem Raphaëlis ordinatio ab Ancyrano peracta est. καὶ ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Ἀγκύρας, ὅτι ὁ Ἡρακλείας, πρὶν ἢ συναχθῇ ἡ σύνοδος, τὸ ἔμαθε, καὶ ἔγινεν ἀσθενής. Lib. 2. hist. eccles. Turco-Gr. pag. 130.

XL. Cyrillus.

Anno 1564. Joasaph patriarcha ob vitam male institutam sacerdotio exui meruit, frequentissimæ synodi decreto, cui tertius subscripsit ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἡρακλείας Κύριλλος, *Humilis metropolita Heracleæ Cyrillus.*

XLI. Macarius.

In descriptione montis Atho, quam doctissimus D. Bernardus de Monte-falconis Græco-barbara, Latinaque linguis in fine Palæographiæ edidit, ubi de monasterio sancti Dionysii, in recentioribus illius fundatoribus, post tempora Sultani Selimi (II. utique) censeri fertur *Macarius Heracleæ Thraciæ metropolita,* Μακάριος Ἡρακλείας τῆς ἐν Θρᾴκῃ

ECCLESIA HERACLEÆ.

μητροπολίτης, qui, abdicato throno, in hoc A cœnobium cum facultatibus omnibus suis se contulit. Palæogr. pag. 480.

XLII. Neophytus.

Cyrillo Lucari Byzantino patriarchatu prima vice exauctorato anno 1621. mense Novembri, ejusque in locum suffecto Gregorio Amaseæ, amotus quoque iste est, quem brevi tempore excepit Anthimus Hadrianopolis. Hic vero paulo post ejectus est, Cyrillusque restitutus: sed eo confestim illa præcipua sede pulso, *tunc legitime, & ex canonum præscripto patriarchatum iniit Neophytus Heraclea, ejusdem domni Cyrilli discipulus adoptatitiusque filius.* Sic Philippus Cyprius in suo Patriarcharum Constantinopolitanorum catalogo: μετὰ ταῦτα πατριαρχεύσας νομίμως καὶ κανονικῶς ὁ Ἡρακλείας κῦρις Νεόφυτος, ὁ τοῦ κυροῦ Κυρίλλου μαθητὴς καὶ υἱόθετος. Catalogus alter Patriarcharum id factum perhibet anno 1636. ἐν ἔτει αχλϛʹ. τοῦ Χριστοῦ. Accuratior vero series altera narrat, Cyrillo Lucari quarta vice ejecto, Cyrillum Berrhœæ metropolitam ei subrogatum fuisse, quo post annos duos exsulante, *Neophytus Heraclea* patriarcha factus fuit: id quod anno eodem 1636. contigit. Neophytus vero uno elapso anno pontificatui renuntiavit.

XLIII. Joannicius.

Anno 1638. Cyrillus Berrhœensis patriarcha synodum habuit, in qua Calviniani errores quos Lucaris decessor ipsius foverat; configi primùm apud Græcos cœperunt, subscripsit *Joannicius Heraclea*, ὁ Ἡρακλείας Ἰωαννίκιος, ut fert codex Hierosolymitanæ synodi ann. 1672. non *Hieremias*, Ἱερεμίας, ut anteriores editiones habent. Anno insequenti Joannicius idem Heracleæ cum Parthenio I. patriarcha aliisque metropolitis Laurentium Cassandriæ episcopum consecravit, ut ordinationis illius literæ testantur, quas suo loco dabimus, τοῦ Ἐφέσου κυροῦ Μελετίου, τοῦ Ἡρακλείας κυροῦ Ἰωαννικίου, *Ephesi domno Meletio, Heracleæ domno Joannicio.* Anno 1641. adfuit metropolitarum conventui, in quo actum est de voce μετουσιώσεως, quam retinendam sanxerunt. To. 3. Perpet. Fid. pag. 688. Anno subinde 1642. iterum sedit in synodo quam Parthenius patriarcha Giasii in Moldoblachia celebravit propter illos Cyrilli Lucaris Calvinianos errores, subscripsitque ut supra, ὁ Ἡρακλείας Ἰωαννίκιος, *Joannicius Heracleæ.* In actis Hierosolymitanæ synodi e regione additur, καὶ οὗτος ἐχρημάτισε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. *Et hic factus est patriarcha Constantinopolitanus,* Parthenio scilicet II. exsulanti subrogatus.

XLIV. Methodius.

Anno 1669. *Methodius Heracleæ* metropolita post Clementem Iconii pridem metropolitam patriarcha factus est, ut fert Patriarcharum series To. 2. Thesauri Antiq. Constantinopolitanarum, p. 1102. Ἰανουαρίου τρίτη ἔγινε πατριάρχης Μεθόδιος Ἡρακλείας. *Januarii tertia patriarcha factus est Methodius Heracleæ.* De hoc Methodio Thomas Smith in epistola *De statu hodierno ecclesiæ Græcæ* pag. 53. prioris editionis hæc habet. *Probè* B *memini me fere ante sex annos Constantinopoli tibi scripsisse plane verendum esse tribus Patriarchis qui in vivis erant, D. D. D. Paisio, Dionysio, & Parthenio, isthoc tempore exactis, Reverendissimum Methodium Cretensem archiepiscopum Heracleensem factum patriarcham, in ista dignitate summa diu quoque non mansurum, quod murmurationibus, malisque erga ipsum animis edoctus, facile quidem ominabar. Omen tristis eventus comprobavit; Parthenius enim vir inquietæ mentis, &c.*

XLV. Bartholomæus.

C Responsioni patriarchæ Constantinopolitani Dionysii super Calvinistarum erroribus quæ data est anno 1672. subscripsit *Bartholomæus Heraclea,* ὁ Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος, qui anno præcedenti perinde cum sex aliis metropolitis subscripserat libello alteri adversus eadem hæretica placita, qui editus est Tom. 3. Perpet. Fid. Eucharist.

XLVI. Neophytus II.

Anno 1707. Gabriële patriarcha defuncto, D *communibus votis episcoporum, clericorum & magnatum, & Capicechaodarum, præsente Gerasimo Alexandrino patriarcha, electus est Neophytus Heracleæ metropolita,* ἐψήφισαν τὸν ἅγιον Ἡρακλείας κῦριον Νεόφυτον, *qui in officio erat secretarii principis, cujus dexteram parvi & magni omnes exosculati sunt.* Catal. Patr. sup. laud.

XLVII. Gennadius.

Demetrio Procopio, inter nuperi ævi eruditos Græcos clarus fuit *Gennadius Heracleæ metropolita, vir pius, honestus christianisque* E *moribus spectabilis, Græcæ linguæ divinarumque scripturarum gnarus.* Γεννάδιος μητροπολίτης Ἡρακλείας, ἀνὴρ θεοσεβὴς, σεμνὸς, καὶ χριστιανικῇ πολιτείᾳ ἐμπρέψας, εἰδήμων τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἔμπειρος.

XLVIII. Callinicus.

Anno 1721. sedebat *Callinicus Heracleæ metropolita,* ὁ Ἡρακλείας Καλλίνικος, de quo Demetrius ille Procopius in eruditorum præsentis sæculi recensione, quam Albertus

Fabricius Tom. 11. Biblioth. Græc. edidit hæc habet: *Callinicus ex insula Naxia, Cycladum unâ, metropolita Heracleæ*, Καλλίνικος ἐκ νήσου Ναξίας τῶν Κυκλάδων μητροπολίτης Ἡρακλείας, *vir spectatissimus, & multæ eruditionis, Græcæ linguæ peritus, externaque Philosophia, & sacra Theologia imbutus, qui assiduo diligentique studio sanctorum Ecclesiæ patrum scripta meditatur, & Evangelicam doctrinam apostolico more prædicat. Constantinopolitanam prius scholam moderabatur, quam ad episcopalem dignitatem eveheretur.* Hic Patriarcha renuntiatus subinde fuit post Hieremiam, sed apoplexia exstinctus est, nondum accepto à Sultano confirmationis diplomate.

II.

ECCLESIA PANII.

PANIUM, Πάνιον, Ortelio Promontorium est Cyaneis insulis parallelum, quemadmodum illud Gyllius ex Dionysio Byzantino describit, hocque *Phanarium* hodie vulgò dicitur. Clariùs vero illis antiquior Suidas: *Panium*, ait, *loci nomen est, ubi etiam castrum ad maris oram, quod Panium vocatur, in Heracleæ finibus.* Quod si in Heracleæ finibus, seu Heracleæ vicinum; ergo in Propontide; non igitur Cyaneis insulis parallelum, quippe quæ in Euxini Ponti faucibus existunt. Panii quoque oppidi meminere Scylitzes, Cedrenus, Zonaras, aliique Byzantini scriptores, cujus sua quoque in Notitiis mentio est. Male apud Hieroclem scribitur, Πανόνιον, *Panonium*, nisi ipsum sit quod in aliis Notitiis *Daonium*, Δαόνιον, est, ὁ Δαονίου, *episcopus Daonii.* At ipso Hieroclis ævo Panium episcopi sedes erat, sed cujus antistes simul erat Heracleensis ipse, velut superiùs dictum est ex synodi Ephesinæ gestis, moxque rursum dicetur in *episcopis Callipolis.* Cæterum proprios quoque præsules suos Panium obtinuit, ac sæculo saltem sexto adulto. Post vero Rhædesti & Panii episcopatus antehac duo in unum contracti sunt, ut fert Notitia Philippi Cyprii chronico præfixa. ἡ Ἡρακλεία τῆς Εὐρώπης. α΄ ὁ Θεοδώρου πόλεως. β΄. ὁ Ραιδέστου καὶ Πανίου· αὗται ἑνώθησαν, μία ἐπισκοπή. In recentioribus demum *Phanarii & Neochorii*, archiepiscopatus unus est.

EPISCOPI PANII.

I. ANDREAS.

IN Constantinopolitana synodo, quæ Menna patriarcha præside anno 536. habita est, sedit *Andreas Panii*, Ανδρέα τοῦ Πανίου. Qui act. IV. subscripsit, Ανδρέας ἐπίσκοπος τῶν Πανιτῶν, ἤτοι Θεοδοσιουπολιτῶν, *Andreas episcopus Panitarum, seu Theodosiopolitarum civitatis.* Item act. V. Ανδρέας ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπολιτῶν. *Andreas episcopus Theodosiopolitarum.* Quo indicatur, alterum Panii forsitan nomen fuisse *Theodosiopolis*, à Theodosio utique juniore; à quo certe tempore episcopum proprium obtinuerit: aut certè episcopus idem Panii erat, qui & Apri, quæ *Theodosiopolis nova* nuncupata fuit, ut suo loco dicetur.

II. RHEGINUS.

Sextæ synodo generali adfuit & subscripsit *Rheginus episcopus Panii regionis Thraciæ.* Ρηγῖνος ἐπίσκοπος Πανίου τῆς Θρᾳκῶν χώρας.

III. JOANNES.

In Septima itidem synodo inter episcopos Thraciæ sedebat, & subscribebat, *Joannes episcopus Panii*, Ιωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πανίου.

IV. STRATEGIUS.

Synodo quoque Photianæ sub Joanne Papa VIII. *Strategius Panii*, Στρατηγίου Πανίου, Στρατήγιος Πανίου.

A

V. * * *

Andronico Palæologo seniore Imp. Romfortus Latinorum Catelanorum exercitus dux Byzantinis arces nonnullas circa montem Ganum ademit, quibus subigendis incumbens, opera utebatur episcopi Paniensis, de quo in urbem Regiam fama perlata est; eum victoriis cooperari Latinorum, suadendo Romanis, sive Byzantinis, ut urbes suas Latinis traderent, φήμη δὲ ἵκετο συμπράττειν καὶ τὸν ἐπίσκοπον· Πανίου δ' οὗτος ἦν· καὶ τὰ πολλὰ καὶ αὐτὸν ἐφιστάμενον συνεργεῖν τοῖς ἐχθροῖς, ἐφ' ᾧ προδιδόναι τὰς πόλεις. Quocirca à patriarcha

B

Athanasio canonicis pœnis in illum animadversum est. Pachym. lib. 7. cap. 26.

VI. IGNATIUS.

Sæculo decimo quarto medio sedebat *Ignatius* Panii, qui anno mundi 6859. Christi 1351. adfuit Constantinopolitanæ synodo, in qua Callisto Patriarcha præside Barlaamus & Acyndynus Palamiticorum errorum impugnatores proscripti fuere. Allat. adv. Hottinger. pag. 327. Cæterum Ignatii nomen in synodi actis abest, ac solummodo legitur, ὁ Πανίου, *episcopus Panii.*

ECCLESIA PANII.

VII. Gregorius.

VIII. Gabriel.

Anno 1564. Joasaphus Patriarcha exauctoratus fuit in synodo, cujus sententiæ subscripserunt, ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Φαναρίου Γρηγόριος, *Humilis Phanarii episcopus Gregorius*, necnon *Gabriël Phanarii*, itidem *episcopus*, *nomine episcopi Thaumaci*, ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Φαναρίου Γαβριὴλ, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Θαυμάκου. Sic pag. 174. hist. Turco-Græc. Gabriëli, abdicato episcopatu, Gregorium suffectum putavero.

IX. Clemens.

Præstantissimus Hierosolymorum patriarcha D. Chrysanthus lib. *De Officiis ecclesiæ*, exemplum adfert synodici Mandati, quo ecclesiæ Phanarii & Neochorii cura Macario A Larissæ metropolitæ commendatur, injungiturque sacerdotibus clericis & plebi illius ecclesiæ, ut ei morem gerant, destituto per eamdem synodum archiepiscopo ipsorum *Clemente*, qui *Cacoarchiepiscopus*, his in literis dicitur, *inobsequens*, *contumax*, *immoriger*, *qui nec patriarchalia præcepta in synodis lata curaret*, *sed prorsus contemneret*, ἐπειδὴ διὰ τὸ φανῆναι τὸν κακοαρχιεπίσκοπον ὑμῶν Κλήμεντα, ἀπειθῆ καὶ παρήκοον καὶ ἀνυπότακτον, καὶ καταφρονητὴν τῶν πατριαρχικῶν συνοδικῶν ἡμῶν γραμμάτων, καὶ μὴ φροντίσαντα πληρῶσαι, καὶ ἀποστεῖλαι τὰ συνοδικῶς ῥιφθέντα αὐτῷ B ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, καθαιρέσει παντελεῖ συνοδικῇ καθυποβάλλομεν.

X. Simeon.

Anno 1721. sedebat *Simeon Phanarii & Neochorii archiepiscopus*, ὁ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Συμεών.

III. ECCLESIA CŒLES.

QUÆ veteribus *Cælos*, & Κοῖλος, *Cæle*, Κοίλη, quoque dicta est, Pomponio Melæ lib. 2. c. 2. in *Chersonneso Thraciæ*, *exstat. Et portus Cælos*, inquit, *Athenienſibus & Lacedæmoniis navali acie decernentibus, Laconicæ classis signatus excidio*. Plinius lib. 4. cap. 11. *Est in extrema Chersonnesi fronte, quæ vocatur Æolium, oppidum Elæus, deinde petenti Melanem sinum portus Cælos, & Panhormus, & supradicta Cardia*. Ptolemæo in Chersonneso ab Oriente Elæûs Hellespontum versus hæ civitates sunt, Κύλλα, &c certe Κοίλα vel Κοίλη, librariis υ pro οι sæpe vicissimque scribentibus. Notitia Hieroclis habet Κοιλία, amanuensis errore. In actis synodi Ephesinæ Cyrillus, *Cælos*, vel *Cæles*, ecclesiam Callipolis tunc temporis administrasse legitur : mox eumdem fuisse Cœles & Madyti episcopum dicemus.

EPISCOPI CŒLES.

I. Cyrillus.

IN actis concilii Ephesini primi Græcis, in C eo sedisse fertur, *Cyrillus episcopus Pylarum Chersonnesi*, Κυρίλλου Πυλῶν τῆς Χερσοννήσου. In subscriptionibus quoque : Κύριλλος ἐπίσκοπος Πυλῶν· Σεληνασπένδιος πρεσβύτερος περιοδευτὴς ὑπέγραψεν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπειδὴ τὴν χεῖρα ἔπασχεν. *Cyrillus Pylarum episcopus Selenespendius presbyter visitator pro eo subscripsit, quum manu laboraret*. Codices vero Latini Baluzianæ collectionis habent col. 452. *Cyrillo Cylon Cherronensi*, sive *Chersonesi*: & in subscriptionibus *Cyrillus Cælorum subscripsi per manum Hellespenti*. Sic in iisdem actis D apud Marium Mercatorem. *Hellespenti* corruptè scriptum est pro *Selenespendii*. In fine actorum ejusdem concilii Latine exstat supplex libellus de quo superiùs dixi, qui inscribitur : *Sanctæ & universali synodo gratia Dei & assensu piissimorum Regum in Ephesiorum metropoli congregatæ, ab Euprepio episcopo Byzes & Arcadiopolis, & Cyrillo episcopo Cælensi.* Incipit : *Vetus mos viget in provincia Europæ, quod singuli episcopi, duos vel tres habeant episcopos* (emendandum *episcopatus*, ἐπισκοπάς) *unde Heracleæ episcopus habet sub se Heracleam & Panium: episcopus autem Byzes, sub se Byzen & Arcadiopolim; Cælensis vero similiter Cælam & Callipolim, &c.* Subinde iterum dicitur ecclesiam Callipolis fuisse *episcopi Cælensis, &c.* Qui tot Latini textus convincunt, Cyrillum fuisse episcopum Cœlensem, Cœles vel *Cælorum* aut, si quis mavult, *Cylarum* Chersonnesi, non prorsus *Portarum*.

II. Theotecnus.

Epistolæ synodi provinciæ Europæ ad Leonem Augustum de nece S. Proterii Alexandrini & concilio Chalcedonensi subscriptus legitur *Theotecnus episcopus Cyclensis*, imo *Cylensis*, adeoque *Cælensis*. Quin ejus quoque nomen epistolæ illi cum aliis præfigitur in Baluziana collectione. Is profecto ipse est qui *Viticanus Cylensis* corruptè scribitur in subscriptionibus synodi Romanæ sub Symmacho

Symmacho Papa, quibus nescio qua librariorum oscitantia, complures aliæ ex actis concilii Chalcedonensis mutuatæ, admistæ sunt. Quod argumento est Theotecnum concilio quoque Chalcedonensi interfuisse. A

III. Leonides.

ECCLESIA Cœles.

In Septima synodo generali cum aliis Thraciæ episcopis sedit & subscripsit *Leonides episcopus Cœlorum.* Λεονίδης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κοίλων.

IV. ECCLESIA CALLIPOLIS.

IN Notitiis ecclesiasticis Græcis provinciæ Europæ tertia civitas est Callipolis, quam nec omisit Hierocles, & hodieque *Callipolim* dicunt, ad Hellespontum in Chersonneso Thraciæ è regione Lampsaci positam. *Hellespontus,* ait lib. 4. c. 11. Plinius, *septem stadiis Europam ab Asia dividens, quatuor illic inter se contrarias urbes habet; in Europa Callipolim & Seston, in Asia Lampsacum & Abydon.* Atqui, ut mox dicebam, idem aliquando Cœlæ episcopus fuit qui Callipolis, ut Libello supplice fertur, quem Euprepius episcopus Byzæ & Arcadiopolis, necnon Cyrillus ipse Cœles & Callipolis Ephesini concilii Patribus obtulerunt. Cæterum sæculo ecclesiæ sexto Callipolis à proprio antistite suo regebatur, necnon à suis Panium, Arcadiopolis & Aphrodisias. In Notitia Philippi Cyprii quartus provinciæ Europæ censetur episcopus Callipolis & Madytorum, ὁ Καλλιπόλεως καὶ Μαδύτων, seu Μαδύτων, quæ sequiori ævo in unum episcopatum coaluerint. Theodosius Zygomalas apud Crusium pag. 334. Turco-Gr. Callipolim Constantinopoli centum milliaribus distare ait, civitatem populosam, in qua Christiani ad mille domos haberent.

EPISCOPI CALLIPOLIS.

I. Cyrillus.

IDem itaque *Cœles & Callipolis* episcopus fuit *Cyrillus* tempore synodi Ephesinæ prioris. B

II. Harmonius.

In concilio Constantinopolitano sub Menna patriarcha sedebat *Harmonius Callipolis,* Ἁρμονίου Καλλιπόλεως.

III. Melchisedec.

In Septima quoque synodo sedit & subscripsit *Melchisedec episcopus Callipolis.* Μελχισεδὲκ ἐπίσκοπος Καλλιουπόλεως.

IV. Joseph.

C

Anno 1351. sedebat in concilio Callisti patriarchæ, quod Barlaamum & Acyndynum Gregorii Palamæ adversarios proscripsit, *Joseph Callipolis,* Allatio teste lib. advers. Hottingerum pag. 328. imo ipsis actis subscriptus legitur, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Καλλιουπόλεως Ἰωσήφ, *Humilis metropolita Callipolis Joseph.*

V. Paulus, *electus.*

Leo Allatius opusculo de *Missa Præsanctificatorum,* ex Præscriptis patriarchæ Constantinopolitani, cujus nomen omisit, *ad Paulum hypopsephium Callipolis,* sive designatum & electum Callipolis episcopum, observat, non unam Græcis omnibus fuisse Præsanctificatorum liturgiam, tum verba refert illius patriarchæ. Eadem Præscripta ad *Paulum hypopsephium Callipolitanum* iterum laudat Allatius in *Mantissa de duobus calicibus Armenorum.* Callipolim tamen inter metropoles nulla mihi Notitia hactenus suppeditavit.

VI. Alexius.

Ad calcem cod. Regii 3026. epistola Latinè exarata exstat *Alexii episcopi Callipolitani* ad Georgium Ulixobonensem Cardinalem de fratris illius morte. Cardinalis iste Ulixobonensis erat Georgius Costa Lusitanus à Sixto Papa IV. creatus, qui Legatione Pontificia apud Venetos functus est; ubi, accepto fratris illius obitus nuncio, Legatum epistola ipsa *Alexius episcopus Græcus Callipolitanus* convenit. Obiit Georgius Costa Cardinalis anno 1508.

V. ECCLESIA SABADIÆ.

SABADIAM habet Hierocles in provincia Europæ, apud quem perperam scribitur Σωυαδία pro Σαβαδία. Constantinus quoque Porphyrogennetus *Sabadam* habet, ac certe *Sabadiam* inter urbis Thraciæ; Σαβάδα, voce feminina, vel plurali neutra. In actis synodi Ephesinæ jam perhiberi monui, unum eumdemque illo ævo fuisse Sabadiæ & Aphrodisiadis episcopum, ita tamen ut ex ambabus potior esset Sabadia, cujus præsul

ECCLESIA SABADIÆ. Aphrodisiadem quoque regeret: *& Sasbadiæ episcopus Sasbadiam & Aphrodisiadem tenet.* Ex quo apertum fit, quarto quintoque sæculo antistites suos habuisse Sabadiam, etsi nullius eorum nomen usquam mihi hactenus occurrerit.

EPISCOPI SABADIÆ.

I. * * *

A SAbadiæ igitur tempore synodi Ephesinæ præerat episcopus, cujus nomen hodie nescitur.

II. NICOLAUS.

In synodo quæ Photii Constantinopolitano throno restituti causa habita est, sedisse fertur *Nicolaus Sabadorum*, Νικόλαος Σαβάδων.

VI. ECCLESIA APHRODISIADIS.

APHRODISIAS Hierocli provinciæ Europæ civitas est quam Ptolemæus in Thracia mediterranea collocat, itemque Plinius lib. 4. c. 11. Theophanes vero ad annum 18. Justiniani Imp. eam, ut & Dionysiopolim & Odyssum ejusdem regionis urbes ab exundante mari obrutam narrat, quod argumento est illam à littore maris non procul semotam fuisse. A Justiniano mœnibus firmissimis instructa munitaque fuit, Procopio teste lib. 4. de ædif. cap. 10. A Constantino Porphyrogenneto inter Thematis Thracici civitates censetur, etsi nulla ejus in ecclesiarum Notitiis mentio fit, quin & proprium olim episcopum nacta sit.

EPISCOPI APHRODISIADIS.

I. THEOPHRONIUS.

IN inscriptione epistolæ synodi provinciæ Europæ ad Leonem Imp. de nece S. Proterii Alexandrini, legitur B *Theodorus episcopus Aphrodisiadis*: nullus vero ibidem Sabadiæ memoratur.

VII. ECCLESIA APRI.

APROS, colonia Romana fuit in Thracia mediterranea ad Melanem fluvium, Plinio teste lib. 4. cap. XI. Philippis distans centum octoginta mill. pass. Ptolemæo quoque *Colonia* dicitur, sed voce plurali Ἄπροι, *Apri*, utitur. Hierocli vero *Apros*, Ἄπρος, etiam dicitur. Hanc Cedrenus *Theodosiopolim novam* appellatam tradit, utpote à Theodosio Magno refectam. In veteribus ecclesiarum Notitiis archiepiscopatus est, in recentioribus metropolis.

EPISCOPI APRI.

I. BABYLAS.

IN inscriptione epistolæ synodi provinciæ C Europæ ad Leonem Imp. legitur *Babylas episcopus novæ Theodosiopolis Europæ.*

II. ANDREAS.

Supra in episcopis Panii diximus, *Andream* episcopum Panii, in synodi, quæ sub Menna patriarcha celebrata est, episcopum quoque *Theodosiopolis* nuncupari.

III. JOANNES.

In Septima synodo sedit & subscripsit. *Joannes episcopus Apri.* Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἄπρου.

IV. SABBAS.

In ea synodo quæ ob Photii restitutionem sub Joanne Papa VIII. habita est, inter archiepiscopos & metropolitas sedit subscripsitque *Sabbas. Apri*, Σάββα Ἄπρου. Σάββας Ἄπρου.

V. STRATEGIUS.

Judicio synodali Alexii patriarchæ de donatariis monasteriorum & ecclesiarum anno 1027. sedebat inter archiepiscopos *Strategius Apri*, Στρατηγίου Ἄπρου. Jur. Græco-Rom. pag. 259.

VI. * * *

Alexio Comneno Imp. & Nicolao Grammatico patriarcha, episcopo Alexiopolis otiante data est regenda *Abydus*, deinde *Apros*, ut fert Nicephorus Callistus lib. 14. D cap. 39. τῷ Ἀλεξίου πόλεως σχολάζοντι ἐδόθη ἡ Ἄβυδος, ἐδόθη εἰς ὕστερον δὲ καὶ ἡ Ἄπρος.

VII. * * *

In synodo Lucæ Chrysobergæ patriarchæ vetitum est ne episcoporum morientium & ecclesiarum bona auferrentur. Aderat *archiepiscopus Apri*, τοῦ Ἄπρου.

VIII. ROMANUS.

Anno 1171. die 1. Novembris Indict. v. Michaële Anchiali patriarcha, synodi decreto prohibitum est, ne clerici ex aliena parœcia seu diœcesi crearentur; cui condendo assidebat metropolita *Apri Romanus*, Ρωμανὸς Ἄπρω. Jur. Græco-Rom. pag. 227. Ad eum exstat ibidem pag. 231. decretum aliud synodicum Theodosii patriarchæ, datum die 30. Julii Ind. XII. anno proinde 1179. de puellæ cujusdam nuptiis, quæ sobrino suo desponsata priùs fuerat, ac Theodosius *Romanum metropolitam Apri fratrem & mediocritatis suæ collegam*, *Artabasdum* cognominat, ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἄπρω ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος Ρωμανὸς ὁ Ἀρτάβασδος. Laudatur hoc decretum à Balsamone in can. 68. S. Basilii ad Amphilochium. Item anno 1182. die 4. Febr. fer. 2. Ind. XV. Georgio Xiphilino patriarcha, in synodo actum est de juribus territoriorum, quum adesset iterum *Romanus Apri metropolita*, Ἄπρω Ρωμανός. Jur. Græco-Rom. p. 283.

IX. ***

Apri metropolitanus ex illis Græciæ præsulibus erat, qui sub Michaële Palæologo Gregorio Papa X. scripserunt de instauranda cum Romana Ecclesia communione, ut A initio fertur epistolæ ipsorum: *Metropolitanus Apri cum sua synodo.* Huic vicissim Gregorius, ut reliquis metropolitis, epistolam inscripsit suam.

X. CHARITON.

Anno mundi 6855. mense Sept. Ind. XV. Christi anno currente 1346. metropolitæ nonnulli Annæ Imperatrici, Andronici II. Imp. viduæ, relationem dederunt adversus Joannem Calecam patriarcham, qui Gregorio Palamæ non satis faveret, eique subscripsit *Chariton Apri*; quin etiam subinde B synodi sententiæ, qua Joannes idem communione & patriarchatu amotus fuit anno insequenti 1347. mense Febr. ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἄπρω Χαρίτων, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τῶ Εὐχαΐτων, *Humilis metropolita Apri Chariton, locumque tenens metropolitæ Euchaïtorum.* Bibl. Cæsar. lib. 8. cod. 6.

XI. GABRIEL.

Anno 6859. Christi 1351. Ind. IV. mense Augusto, Joanne Palæologo & Joanne Cantacuzeno Impp. sub Callisto patriarcha habita synodus est, in qua Barlaamus & Acyndynus C Palamæ adversarii proscripti sunt, inter metropolitas subscripsit ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἄπρω, ὑπέρτιμος, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τῶ Εὐχαΐτων Γαβριήλ. *Humilis metropolita Apri, Hypertimus, & locum tenens Euchatensis Gabriel.*

VIII. ECCLESIA CHERSONNESI.

CHERSONNESUM urbem episcopi sedem in Chersonneso Thracica, provinciaque Europæ, collocant Notitiæ duæ veteres, unaque recentior, quæ Philippi Cyprii chronico præmissa est, ὁ Χερσοννήσου, *Chersonnesi episcopus.* Abest vero in Notitiis Hieroclis & Leonis Sapientis Imp. Urbem Chersonnesum dictam ipsam fuisse Cœlen pene dixero, quando in actis Ephesinæ synodi primæ ejus præsul præ aliis peninsulæ illius dicitur *episcopus Cœlæ*, vel *Cœles Chorsonnesi.*

EPISCOPI CHERSONNESI.

I. PETRUS.

QUum Longinus Chersonnesi Tauricæ episcopus in prædatoria synodo Ephesina sederet, aderat quoque D *Petrus episcopus Chersonnesi, verba faciens pro Cyriaco episcopo Heracleæ Thraciæ.*

IX. ECCLESIA RHÆDESTI.

PTOLEMÆO, *Byzanthe sive Rhædestum*, Βυζάνθη, ἤτοι Ραιδεστόν, Thraciæ oppidum est; *à colonia Apro*, teste Plinio, *XXXII. pass. distans ex adverso coloniæ Parianæ.* Procopio item, lib. 4. de ædif. locus maritimus est, diei unius itinere Heraclea distans ad Hellespontum, facili portu, & commerciis commodo, quem Justinianus commodissimum fecit, urbemque magnitudini insignem. Censetur in Notitiis inter urbes provinciæ Europæ, & in recentioribus Archiepiscopatus est.

ECCLESIA Rhædesti.

EPISCOPI RHÆDESTI.

I. JOANNES.

SEptimæ synodo generali interfuit & subscripsit *Joannes episcopus Rhædesti*, Ιωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ῥαιδέςου.

II. NICOLAUS.

Synodo quæ ob Photii restitutionem habita est, *Nicolaus Rhædesti*, Νικολάου Ῥαιδέςου. Νικόλαος Ῥαιδέςου.

III. ***

Leo Tornicius Constantino Monomacho Imp. denuò rebellis, Rhædestum obsedit, quæ archiepiscopi opera Imperatori fidelis mansit. Scylitz. p. 112. & ex eo Cedrenus.

IV. JOANNES.

Non Latini, sed Græci prorsus generis erat *Joannes Rhædesti episcopus*, cui inscribitur epistola 55. Innocentii Papæ III. lib. 15. Regesti ipsius, qua nempe gratulatur, quod ad Romanæ sedis obedientiam redierit, eique privilegia concedit quibus Latini ritus præsules potiebantur; integram nempe in omni sua diœcesi jurisdictionem, hortaturque ut & Græcos alios ad catholicam communionem adducat. Raynald. ad annum 1212. n. 42.

V. ***

In synodo Athanasii patriarchæ, in qua Joannes Drimys tamquam ecclesiæ & Imperatori perduellis judicatus fuit, aderat *Rhædesti episcopus*, καὶ τῷ θεοφιλεςάτῳ ἐπισκόπῳ, τοῦ Ῥαιδεςοῦ. Cod. Reg. epistolarum Athanasii.

VI. ***

In synodo quam Hieremias II. patriarcha statim ab ordinatione sua coëgit anno 1571. ad abolendam simoniæ labem, sedebat *Rhædesti episcopus*, καὶ τῷ θεοφιλεςάτῳ ἐπισκόπῳ, τοῦ Ῥαιδεςοῦ. κ. τ. ε. Hist. Turc. Gr. lib. 11. pag. 179.

VII. ATHANASIUS.

Rhædesti archiepiscopus erat *Athanasius*; qui artibus suis effecit ut Dionysius Muselimes patriarcha exauctoraretur, post nuperi sæculi medium, ipseque sede illius donaretur. Verum ab episcopis admissus non est; ut pote vir nullius frugi. Ιουλίου λ. ἡμέρᾳ τρίτῃ ἦλθεν ὁ Ἀθανάσιος Ῥαιδεςοῦ, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς δὲν τὸν ἐσηξαν. Dosith. de patriarch. Hierosol. lib. 11. cap. 4. Par. 4.

✠✠

X. ECCLESIA TZORULI.

IN Notitia veteri Græca, episcopalis provinciæ Europæ sedes est *Tzorulus*, vel *Tzorullus*; ὁ Τζορούλλου. In ea quæ Leonis Imp. dicitur, alibique *Tzurolloe*, Τζουρολλόη, ὁ Τζουρολλόης. In recentiori Philippi Cyprii unus episcopus est Sergentzæ, de qua mox, & *Tzurolloës*. Posita urbs erat ad fluvium, qui, ut fertur in vita S. Alexandri martyris, tredecim mill. Drusipara distabat. Crusio hodie *Ciozlo* dicitur, medio fere itinere inter Constantinopolim & Hadrianopolim.

EPISCOPI TZORULI.

I. SISINNIUS.

IN Septima synodo sedit & subscripsit *Sisinnius episcopus Tzuruli*. Σισίννιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τζουρουλοῦ.

II. BASILIUS.

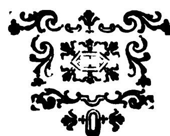
In Octava synodo *Basilius misericordia Dei episcopus Zuruli*; qui dudum proinde antea à S. Ignatio, vel etiam à S. Methodio ordinatus fuerat Ipse vero subinde interfuisse quoque legitur, subscripsisseque Photii synodo sub Joanne Papa VIII. Βασιλείου Τζορουλόης, Βασίλειος Τζουρουλοῦ.

III. ***

In synodo Hieremiæ patriarchæ II. de abolenda simonia, sedebat *episcopus Zuruli*, καὶ τοῦ Τζουρούλου. Turco-Gr. lib. 2. p. 179.

IV. THEONAS.

Monito Metrophanis patriarchæ ad metropolitam Nauplii qui repetundarum reus agebatur, dato mense Febr. ind. VIII. anno 1579. subscripsit *Theonas Tzuruli & Petzii*, ὁ Τουρούλως (emend. Τζουρουλῶν) καὶ Πετζίου Θεωνᾶς. Turco-Gr. pag. 287.

XI. ## ECCLESIA SERGENTZÆ.

PRovinciæ Europæ civitas eſt *Sergentza* in Notitia Leonis Imp. ſed alias nobis incomperta, ὁ Σεργέντζης : ac quidem Sergentzæ nomen ſequius ævum redolet. Lib. 4. Turco Græc. pag. 295. ubi iteratò *De Tranſlationibus epiſcoporum*, Athyræ epiſcopus Sergentzæ epiſcopatum accepit ſub Michaële patriarcha ſimul utramque recturus, ut conjicio, ὁ ἐπίσκοπος Ἀθύρας ἔλαβε τὴν Σεργέντζην. In Notitia Philippi Cyprii idem, ut prædictum eſt, epiſcopus eſt *Sergentza & Tzuroloës*.

EPISCOPI SERGENTZÆ.

I. Joannes.

INter epiſcopos ſynodi Photianæ ſub Joanne Papa VIII. *Joannes Sergentzii* ſedebat, Ἰωάννου Σεργεντζίου.

A

II. ***

Epiſcopum Athyræ, cujus nomen omiſſum eſt, ſub Michaële Anchiali patriarcha *Sergentzæ* eccleſiam regendam accepiſſe dixi, ex iis qui de epiſcoporum tranſlationibus ſcripſere.

XII. ## ECCLESIA DRUZIPARÆ.

DRUZIPARA, Δρουζιπάρα vel Δριζιπάρα, *Drizipara*, nomine femineo ſingulari vel neutro plurali, Thraciæ oppidum Ptolemæo, Bergulii ſive Arcadiopolis vicina eſt in Itinerario Antonini, quæ in Notitiis eccleſiaſticis Archiepiſcopatus eſt, ὁ Δρουζιπάρεων, ἤτοι Μεσήνης, *Druziparorum, ſive Meſenes.* Plane, Sophiano teſte, Druzipara *Meſenen* hodie dicunt. Celebre in ea templum exſtitit Alexandri Martyris, qui in ea Maximiano Imp. paſſus ſepultuſque eſt, cujus feſtum Græci agunt die 13. Martii. De eo legendus Theophylactus Simocata lib. 7. hiſt. cap. 13.

EPISCOPI DRUZIPARÆ.

I. Theodorus.

IN Quinta ſynodo generali ſediſſe ſubſcripſiſſeque legitur *Theodorus miſericordia Dei epiſcopus Druziparenſium metropoleos*. Oſcitantiùs interpres pro voce πόλεως, *civitatis*, ſcriptum putavit μητροπόλεως, *metropolis.*

B

II. Cyriacus.

In Septima ſynodo, *Cyriacus epiſcopus Druziparorum*, Κυριακὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος Δρουζιπάρεων.

XIII. ## ECCLESIA LYZIMACHIÆ, *ſeu* HEXAMILII.

LYZIMACHIA, Λυσιμαχία, quam Lyzimachus rex in Iſthmo Thraciæ, deleta Cardia veteri urbe, condidit, Ptolemæi ævo *Hexamilium* dicta eſt Λυσιμαχία, ἡ νῦν Ἐξαμίλιον. Ejus meminit Plinius, hancque ab incolis deſeri incipere ait. Hanc paulo poſt abeſſe notat quinque millibus paſſuum à longis muris, ſeu finibus, quibus à Thracia Cherſonneſus excludebatur. Nulla ejus in Notitiis mentio, etſi ſuos epiſcopos jam pridem habuit, *Hexamili* autem hodieque vocitatur.

EPISCOPI LYSIMACHIÆ.

I. ***

IN Septimo concilio generali *Conſtans preſbyter locum tenuit throni Hexamilii*, epiſcopo ſcilicet abſente, vel ſede vacante.

II. Methodius.

In ſynodo Photiana ſub Joanne Papa VIII. ſedebat *Methodius Hexamilii*, Μεθοδίου Ἐξαμιλίου, Μεθόδιος Ἐξαμιλίου.

C

III. ***

In ſynodo quoque Calliſti patriarchæ anno 1351. in qua Barlaamus & Acyndynus Palamitarum adverſarii proſcripti fuere. Sedebat epiſcopus, imo *metropolita Hexamilii*, cujus nomen omiſſum eſt, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἐξαμιλίου.

XIV. ECCLESIA LIZICI.

LIZICUM frustra quæro apud veteres: episcopatus tamen est provinciæ Europæ in Notitiis ecclesiarum, ὁ Λιζίκου, *episcopus Lizici.*

EPISCOPI LIZICI.

I. BENJAMIN.

IN Septima synodo inter episcopos Europæ provinciæ sedit & subscripsit *Benjamin episcopus Lizicensium,* Βενιαμὶν ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῶν Λιζίκων.

A

II. GEORGIUS.

In synodo Photiana sub Joanne Papa VIII. *Georgius Lizici,* Γεώργιος Λιζίκου, qui in subscriptionibus *Gregorius* dicitur, Γρηγόριος Λιζίκου.

XV. ECCLESIA CHARIOPOLIS.

IN Notitia Leonis Imper. & in ea quam Philippus Cyprius chronico Patriarcharum præmisit, Chariopolis provinciæ Europæ episcopatus est, ὁ Χαριουπόλεως. A Scilitze Curopalata & Cedreno in Macedoniæ & Thraciæ finibus collocatur.

EPISCOPI CHARIOPOLIS.

I. THEOPHYLACTUS.

SEptimæ synodo generali inter Europæ præsules sedit *Theophylactus episcopus Chariopolis.* Θεοφύλακτος ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως. Sic nempe legendum, ut bene in subscriptionibus, non Χαρπουπόλεως.

B

II. COSMAS.

Synodo quæ ob Photii restitutionem habita est adfuit *Cosmas Chariopolis,* Κοσμᾶ Χαριουπόλεως.

III. * * *

Synodo item Athanasiii patriarchæ, in qua Joannes Drymys ecclesiæ & Imperatori perduellis proscriptus fuit, aderat *episcopus quoque Chariopolis,* πρὸς δὲ καὶ τοῦ Χαριουπόλεως. Epist. Athanas. Patr. in Cod. Reg. olim Archiep. Rem.

IV. * * *

In synodo quoque Callisti patriarchæ, in qua Barlaamus & Acyndynus Palamitarum æmuli proscripti sunt, sedebat *episcopus Chariopolis,* ὁ Χαριουπόλεως. Vid. Allat. de Syn. Phot. pag. 445.

XVI. ECCLESIA PAMPHILI.

PAMPHILUS Europæ provinciæ episcopalis civitas est Leoni Imp. & Philippo Cyprio in Notitiis, ὁ Παμφίλου, quæ nusquam alibi occurrit.

EPISCOPI PAMPHILI.

I. MICHAEL.

IN Septima synodo sedisse legimus & subscripsisse *Michaëlem episcopum Pamphili,* Μιχαὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Παμφίλου.

C

II. PETRUS.

In Photiana synodo *Petrum Pamphili,* Πέτρου Παμφίλου, Πέτρος Παμφίλου.

III. * * *

Anno 1351. synodo quæ adversus Barlaamum & Acyndynum habita est, aderat *episcopus Pamphili,* ὁ Παμφίλου.

XVII. ECCLESIA DAONII.

DAONIUM, Δαόνιον in Notitiis ecclesiasticis Leonis Imp. & Philippi Cyprii Europæ provinciæ episcopatus est, oppidum Thraciæ ad Propontidem maritimum, cujus post Theophanem Historia Miscella meminit lib. 9. Ipsa utique est quæ Πανόνιον, *Panonium,* perperam scribitur in Notitia Hieroclis. Stephano, τεῖχος Θρᾴκης, *Murus Thraciæ,*

incola, Δαυνιοτιχίτης *Dauniotichita* dicitur. Annon idem quod *Macrontichos* oppidum Plinio? quod nempe *à Propontide ad Melonem sinum inter duo maria porrectus murus procurrentem excludit Chersonnesum*. Byzanthe quoque seu Rhædesto Macrontichos succedit apud Ptolemæum. Ad illum itaque murum *Daonium* fuisse positum oportet. ECCLESIA DAONII.

EPISCOPI DAONII.

I. THOMAS.

IN Septima synodo inter episcopos Europæ sedit *Thomas episcopus Daonii*, Θωμᾶς ἐπίσκοπος Δαονίου.

A

II. CLEMENS.

In Photiana synodo *Clemens Daonii*, Κλήμεντος Δαονίου, Κλήμης Δαονίου.

XVIII. ECCLESIA ARCADIOPOLIS.

QUÆ *Bergula* olim ac *Bergulium*, Thraciæ civitas & provinciæ Europæ, sæculo ecclesiæ quarto labente à Theodosio magno, quo tempore adversus Eugenium tyrannum pergebat, *Arcadiopolis* dicta est propter Arcadium filium ejus natu majorem. Druziparæ vicinam fuisse docet Itinerarium Antonini, medio itinere pergentibus Hadrianopoli Heracleam. Tempore concilii Ephesini primi hujus urbis ecclesia ab episcopo Byzæ gerebatur : post vero pastorem proprium obtinuit, atque in Notitiis antiquis inter archiepiscopatus censita est, sed & metropoliticis subinde privilegiis aucta.

EPISCOPI ARCADIOPOLIS.

I. EUPREPIUS.

EX actis synodi Ephesinæ *Euprepius* episcopus Byzæ Arcadiopolis ecclesiam gerebat, ut prædictum est.

B

II. LUCIANUS.

Concilio Chalcedonensi interfuit *Lucianus episcopus Byzæ*, Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης, qui in codicibus Latinis act. præsertim 15. dicitur etiam episcopus *Arcadiopolis*.

III. SABBATIUS.

Quintæ synodo generali interfuit & subscripsit *Sabbatius misericordia Dei episcopus Arcadiopolis*, Thraciæ utique vel Europæ, quum simul adesset *Christophorus Arcadiopolis Asiæ*.

C

IV. JOANNES, *vel* NICEPHORUS.

Septimæ synodo aderat *Joannes episcopus Arcadiopolis*, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀρκαδιουπόλεως, aderat & *Nicephorus Arcadiopolis*, Νικήφορος ἐπίσκοπος Ἀρκαδιουπόλεως. At Joannem Thracicæ Arcadiopolis potius assignavero, quando in subscriptionibus inter Archiepiscopos censetur.

D

V. BASILIUS.

Inter Archiepiscopos quoque *Basilius Arcadiopolis* censetur in actis synodi Photianæ Βασιλείου Ἀρκαδιουπόλεως, Βασίλειος Ἀρκαδιουπόλεως.

VI. * * *

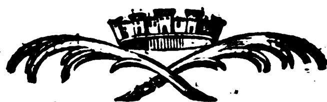
Arcadiopolis Europæ episcopus omnino fuit ille Leontopolis præsul, qui apud Nicephorum Callistum lib. 14. cap. 39. ubi *De translationibus episcoporum*, Arcadiopolis sede ab Alexio Comneno Imp. donatus est. ἐπίσης δὲ καὶ ὁ Λεοντουπόλεως ἔσχεν Ἀρκαδιούπολιν.

VII. NICEPHORUS.

Synodicæ sententiæ qua Cosmas Atticus patriacha Byzantinus sub Joanne Comneno Imp. ad ordinem redactus fuit, anno 1145. subscripsit *Nicephorus archiepiscopus Arcadiopolis*, ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Ἀρκαδιουπόλεως Νικηφόρος.

VIII. CONSTANTINUS.

Anno 1156. Luca Chrysoberge patriarcha celebrata synodus est propter Soterichum Panteugenum Antiochiæ patriarcham designatum, qui ob errorem de sacrificio Domini damnatus fuit. Aderat *Constantinus Arcadiopolis* Archiepiscopus. Leo Allat. Vind. Syn. Ephes. pag. 585. Item alteri adfuit anno 1166. in qua Joannes Corcyrensis monachus, qui Alamannorum de Filii propter assumtam humanitatem erga Patrem subjectione sententiam hæresis taxaverat, damnatus quoque fuit. Allat. lib. 2. de cons. c. 12.

XIX. ECCLESIA SELYMBRIÆ.

SELYBRIA, Σηλυβρία, vel *Selymbria,* urbs fuit Thraciæ veteris, & provinciæ Europæ, cujus priſcum & ſimplex nomen Σήλυς, *Selys* erat, cui adjecta vox Βρία, *Bria,* quæ Thracibus, Strabone teſte, civitatem ſonabat. Ad Propontidem à Ptolemæo ponitur inter Athyræ fluminis oſtia & Perinthum. Proxima Perintho eſt quoque Plinio. Martino denique Cruſio, ſeptem millibus Byzantos diſtat, in monte poſita unde mare diſpicitur. Eudoxiopolis ab Eudoxia Arcadii Imp. conjuge appellata. In Notitia Hieroclis prima urbium Thraciæ cenſetur, omiſſo Selybriæ priſco nomine. In eccleſiarum notitiis archiepiſcopatus eſt.

EPISCOPI SELYMBRIÆ.

I. THEOPHILUS.

SOCRATES lib. 7. hiſt. cap. 36. narrat *Theophilum* Apamea ex urbe Aſiæ tranſlatum *Eudoxiopolim fuiſſe, quæ pridem Selybria* dicebatur: Θεόφιλος ἀπὸ Απαμείας τῆς ἐν Ἀσίᾳ μετετέθη εἰς Εὐδοξιούπολιν, τὴν τὸ παλαιὸν Σηλυβρίαν καλουμένην. Aliis *Theoſebius,* Θεοσέβειος nominatur.

II. ROMANUS.

In Chalcedonenſi concilio ſedit & ſubſcripſit *Romanus epiſcopus Eudoxiopolis,* Ρωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως. Additur in Latinis codd. *quæ & Selymbria, civitatis Thraciæ.* Unde in indice Latino Patrum hujus concilii ſecundus de provincia Europæ epiſcopus eſt *Romanus Eudoxiopolitanus.* Ante triennium adfuerat ſynodo Conſtantinopolitanæ, in qua Eutyches hæreticus primùm pronuntiatus fuerat, cujus damnationi ſubſcripſit per preſbyterum Baſiliſcum. Ρωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ πρεσβυτέρου Βασιλίσκου.

III. SERGIUS.

Sexto concilio generali *Sergius epiſcopus civitatis Selymbriorum provinciæ Europæorum* ſubſcripſit; Σέργιος ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Σηλυμβρίων πόλεως τῆς Εὐρωπαίων ἐπαρχίας. Quum pars ſubſcriptionum hujus ſynodi à quibuſdam Nicænæ primæ imprudentiſſime attributa ſit, in his legitur, Σέργιος ἐλέει Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Σηλυμβρίων πόλεως τῆς Εὐρώπης Νεανῶν ἐπαρχίας, *Sergius miſericordia Dei epiſcopus Selymbrienſium civitatis Europæ Neanorum provinciæ.* Me neſcire fateor quid ſignificet illa vox Νεανῶν, *Neanorum.*

IV. GEORGIUS.

Canonibus Quiniſextæ ſynodi ſubſcriptus legitur, Γεώργιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Σηλυμβρίας τῆς Εὐρωπαίων ἐπαρχίας, *Georgius minimus epiſcopus Selymbriæ urbis Europæorum provinciæ.* Sed pro *Sergio,* forſan *Georgius* ſcriptum erit.

A

V. EPIPHANIUS.

Quo tempore hæreſis ſacris imaginibus infenſa in Oriente graſſabatur, earum cauſam tuebatur, Suida teſte, *Epiphanius epiſcopus Selybriæ:* Επιφάνιος ἐπίσκοπος Σηλυβρίας, ἢ Ολυβρίας, ἔγραψε λόγον ἀντιῤῥητικὸν κατ' εἰκονοκαυστῶν, λίαν ὠφέλιμον. *Epiphanius epiſcopus Selybriæ,* ſive *Olybriæ, ſcriptum edidit valde utile, quo refellebat eos qui imagines cremabant.*

VI. SYMEON.

B In ſynodo Photiana ſub Joanne Papa VIII. inter metropolitas & archiepiſcopos ſediſſe legitur, *Symeon Selybriæ,* Συμεὼν Σηλυβρίας,

VII. * * *

Anno mundi 1067. ſub Siſinnio patriarcha decretum ſynodicum latum eſt de clericorum ſponſalibus dirimendis, ubi obſtarent ſtatuta nuptiarum impedimenta. Aderat *archiepiſcopus Selybriæ,* καὶ ἀρχιεπίσκοπος, τοῦ Σηλυβρίας.

C VIII. * * * JOANNES.

Anno Domini 1151. Indict. XIV. Lucas Chryſoberges patriarcha ſeptimi gradus nuptias ſynodico decreto ſanxit, cui condendo aderat *archiepiſcopus Selybriæ,* τοῦ Σηλυβρίας. Quin alteri quod datum eſt anno 1153. ne epiſcoporum morientium bona auferrentur, lib. 3. Jur. Græco-Rom. pag. 218. & lib. 4. pag. 282.

Anno 1156. Luca eodem patriarcha ſynodus habita eſt propter errorem Soterichi
D Ponteugeni Antiochiæ patriarchæ deſignati. Sedebat, *Joannes Selybriæ,* Allat. Vind. ſyn. Epheſ. pag. 585.

IX. THEODULUS.

Sub eodem Luca in altera ſynodo frequenti Alamanni Conſtantinopoli agentes à ſuſpicione erroris purgati fuere, quùm Filium Patre humanitatis ergo minorem dictum eſſe afferent. Aderat *Theodulus Selybriæ.* Allat. de conſ. lib. 2. cap. 12.

X. THOMAS.

ECCLESIA SELYMBRIÆ.

X. THOMAS.

Circa hæc tempora *Thomas Selybriæ episcopus* forsan vixerit, cujus in canones sancti Basilii Pœnitentiales scholia laudantur à doctissimo abbate D. Nicolao Comneno Papadopoli. Prænot. Mystag. pag. 243.

XI. * * *

Selybriæ metropolitanus ex illis Græciæ præsulibus fuit, qui Michaële Palæologo Imp. ad Gregorium Papam X. scripserunt de utriusque ecclesiæ unione sancienda. In epistolæ illorum inscriptione legitur *metropolitanus Selybriæ*. Ex quo discimus, jam ea ætate Selybriam metropolis titulo auctam fuisse.

XII. HILARION.

Andronico Palæologo seniore Imp. quum patriarcha Joannes de Joanne Ephesino suæ sedi restituendo tractaret, obstabant episcopi, quorum unus patriarcham gravis criminis reum peregit; quod etsi verum esse non crederet, principi tamen deferre non dubitavit. Erat is *Hilarion Selybriæ, εἷς δέ τις αὐτῶν ὁ Σηλυβρείας, οὗτος ἦν Ἱλαρίων.* Sycophantam pœnas luere patriarcha petiit, at voti non factus compos, dignitatem abjecit. Pachym. in *Andronico*, lib. 4. cap. 27. 28.

XIII. IGNATIUS.

In Codice 19. ex iis qui ex Bibliotheca Pii Papæ II. in Vaticanam transierunt, exstat vita Constantini M. & Helenæ per *Ignatium metropolitam Selybriæ*: quem sæculo proinde decimo-quarto, vel decimo-quinto adulto sedisse oportet.

XIV. METHODIUS.

Anno mundi 6855. Christi 1347. mense Febr. Ind. xv. Joannes Calecas Constantinopolitanus patriarcha sede & communione amotus fuit, quod Palamitis minime faveret. Sententiæ quam in eum tulerunt, subscripsit *Methodius metropolita Selybriæ*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σηλυβρείας καὶ ὑπέρτιμος Μεθόδιος. Bibl. Cæsar. lib. 8. cod. 6.

XV. ESAIAS.

Synodo Callisti patriarchæ, quæ Barlaamum & Acyndynum damnavit, aderat *Esaias Selybriæ*: qui & subscripsit, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σηλυβρείας καὶ ὑπέρτιμος, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Κοτυαείου Ἡσαΐας, *Humilis metropolita Selybriæ & Hypertimus, locumque tenens metropolitæ Cotiæi, Esaias.*

XVI. * * *

Emmanuël Malaxus hist. eccles. Turco-Græc. pag. 143. ubi de Joachim, qui post captam à Turcis Constantinopolim patriarcha decimus-quartus fuit, narrat, *quemdam metropolitam*, cujus nomen silet, καὶ ἑνὸς μητροπολίτης Σηλυβρείας, qui ob improba facinora nemini non notissima, ea dignitate ornatus fuerat, apud Sultani Senatum egisse, ut Charatzium, seu tributum aliud mille du-
B catis augeretur. Quocirca à Turcis patriarchæ dictum esse; *Si acquiescis auctioni mille aureorum, quam Selybriensis fecit, resideas in throno: sin vero abibis, illique loco cedes: quia hæc Sultani sententia est & imperium.* Verum Christiana plebs, ne malus ille in patriarcham augeretur, auctionem tributi solvere maluit, atque Joachimo sua dignitas constitit.

XVII. ATHANASIUS.

Martinus Crusius lib. 4. Turco-Gr. pag. 285. synodale monitum edidit Metrophanis patriarchæ metropolitæ Nauplii, qui repe-
C tundarum accusabatur, eique subscripsit *Athanasius Selybriæ*, ὁ Σηλυβρείας Ἀθανάσιος. Hic apud eumdem Crusium nomen suum in charta Stephano Gerlachio Germano exarasse legitur, lib. 7. pag. 507. ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σηλυβρείας Ἀθανάσιος, καὶ ὑπέρτιμος, ἔγραψε τῷ σοφῷ καὶ λογιωτάτῳ Στεφάνῳ τῷ Γερλαχίῳ τῷ ἐκκλησιαστῇ, μνήμης καὶ φιλίας χάριν, κατὰ τὸ αφοη. ἔτος ἀπὸ τῆς θεογονίας τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Σηλυβρείᾳ, τῇ ς' Ἰουλίου ἰνδ. ς'. *Humilis metropolita Selybriæ Athanasius, & Hypertimus scripsit Sapienti & eruditissimo Stephano Ger-*
D *lachio concionatori, memoriæ & amicitiæ ergo anno 1578. à Nativitate Dei & Salvatoris nostri Jesu-Christi.*

XVIII. SOPHRONIUS.

Anno 1638. mense Sept. Ind. VIII. in Constantinopolitanâ synodo Cyrilli Berrhœensis patriarchæ, quæ adversus Cyrilli Lucaris Calvinianos errores celebrata est, sedit & subscripsit *Sophronius Selybriæ*, ὁ Σηλυβρείας Σωφρόνιος, qui nempe Athenis translatus fuerat, ὁ πρώην Ἀθηνῶν.

XIX. LEONTIUS.

Anno 1724. sedebat *Leontius Selybriæ metropolita.* ὁ Σηλυβρείας Λεόντιος.

XX. ECCLESIA MADYTI.

Tempore Septimæ ſynodi idem Madyti, qui Cœles epiſcopus erat, Leone vel Leonide act. 4. ſubſcribente epiſcopo Madyti ſeu Cœles, Μαδύτου ἢ Κοίλας, ac ſi Madytus ac Cœle civitas eadem fuerit; quum, ut magis videtur, Cœlenſis ſedes Madytum tranſlata eſſet. Atqui Madytum in mediterranea Cherſoneſo poſitam innuit Latina Ptolemæi verſio, textu tamen Græco hac parte mutilo. Verum Xenophonti lib. 1. hiſt. initio, Madytus ad mare ſtabat, ad quam nempe Athenienſes à Lacedemoniis victi navibus appulerunt, ubi caſtra ipſorum poſita erant. Sequiori ævo Callipolis & Madytorum epiſcopatus etiam unus factus eſt in Philippi Cyprii Notitia, ὁ Καλλιπόλεως καὶ Μαδύσων (leg. Μαδύτων.) In ea quæ Leonis Imp. nomen præfert, Madytus provinciæ quidem Europæ decima civitas epiſcopalis cenſetur; in margine vero, hanc metropoliticis honoribus eſſe auctam obſervatur; quod Nicephori Botaniatæ Imp. tempore contigit, cujus ſententia Heracleenſis iterum juriſdictioni reddita eſt, decreto lato, ut illo defuncto Madytenſi præſule qui in vivis agebat, jus illud metropoliticum Heracleenſi in eam reviviſceret. Id quod Nicolaus Grammaticus patriarcha epiſt. ad Alexium Comnenum Imp. ſignificat lib. 4. Jur. Græco-Rom. pag. 272. Cæterum ſubinde rurſum Madytenus epiſcopus metropolitis annumeratus fuit.

EPISCOPI MADYTI.

I. Leonides.

In Septima ſynodo generali ſediſſe Act. 11. A legitur *Leo epiſcopus Madytorum*, Λέων ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Μαδύτων, qui act. 4. ſubſcripſit, Λεωνίδης ἐπίσκοπος Μαδύτου καὶ Κώλης (leg. Κοίλης) *Leonides epiſcopus Madyti & Cœles* Act. quoque 7. *Leonides* ſcribitur epiſcopus *Madyti ſive Cœles*, Μαδύτου, ἤτοι Ηκοίλας (pro Κοίλας vel Κοίλης) Demum in ſubſcriptionibus poſtremis, Λεωνίδης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κοίλων. *Leonides indignus epiſcopus Cœlorum.*

II. Constantinus.

B In Photiana ſynodo ſub Joanne Papa VIII. *Conſtantinus Madytorum* ſedit, Κωνσταντίνου Μαδύτων, Κωνσταντῖνος Μαδύτων.

III. Euthymius.

Michaël Pſellus junior in oratione quam de Michaëlis Cerularii Patriarchæ laudibus habuit, *Euthymii Madytorum* epiſcopi meminit, qui non ita pridem vitæ ſanctitate claruerat. ἀρχιερατεύει τις ἐν αὐτῇ (Μαδύτῳ) inquit, οὐ πόῤῥω πολὺ τῆς καθ' ἡμᾶς γενεᾶς, ἄνθρωπος μὲν τὸ φαινόμενον, ἄγγελος δὲ, ἢ θεὸς τὸ νοούμενον, C θεῖος ὡς ἀληθῶς τὴν ψυχὴν ἐν παρέργῳ τῷ σώματι ζῶν, ὅλος τῷ Θεῷ ἀνακείμενος, λειτουργὸς τοῦ μεγάλου θύματος, καὶ ὄντως ἐπόπτης τοῦ μυστηρίου, τὸ ἦθος ἁπλοῦς κατὰ τὸν θαυμάσιον Ἰακώβ, ἀγοραίου συμπάσης ἀπέχων, καὶ τελεώτης, καὶ δεινότητος τὰ κρείττω κρείττονος καὶ ὑπερφυῶς ἐπιστάμενος, τὴν κλῆσιν Εὐθύμιος. *Fuerat Madyti quiſpiam epiſcopus haud procul ea qua nunc vivimus ætate, homo quidem externa ſpecie, ſin intus ſpectaretur, Angelus vel Deus, animo vere divinus, qui perfunctorie ſolum in corpore viveret, Deo totus addictus, magnæ victimæ miniſter, ſed myſterii quoque ſpectator prorſus: vir ſimplex velut admirabilis ille Jacob, ab omni circumforenſi ſeſe actione & commercio abſtrahens, divinarum rerum divine eximieque callentiſſimus, cui nomen Euthymio erat.* Pergit quoque: *Hic, immolata Deo anima, cælo naturam partitur ſuam; ac ſuperior portio ſupra naturam & ſermonem aſſurgit, inferior vero, corpus ſcilicet, ipſum quoque admiratione dignum eſt, ut pote quod cum ratione & ſpiritu concors ſit; undique enim unguentorum ex illo fontes eruperunt, non potabilium, inquam, Laticum, quales paſſim conſueta natura vi telluris hiatus emittunt, ſed unguenti limpidiſſimi purique, cui aliud nullum comparabile ſit. .. Huic magno præſuli Euthymio divinus noſter & magnus Pater ea devinctus erat animi illecebra, quæ nec verbis efferri poſſet.* Quæ hic poſtremo loco Pſellus ſubdit, innuunt prorſus Cerularium Euthymio olim familiarem fuiſſe. Atqui Leo Allatius lib. de ſynodo Photiana pag. 526. Georgium patriarcham oratione laudaſſe ait *S. Euthymium Madyti epiſcopum*. Georgius alius non eſt à Gregorio Cyprio, cujus Encomium in Euthymium Madytenſem habetur in cod. Reg. 3355.

IV. * * *

Nequaquam mihi omittendus eſt ille *Madyti metropolita*, adverſus quem de juriſdictione litem habuit Heracleenſis ſub Nicephoro Botaniata Imp. & quo defuncto, Madytenſis eccleſia Heracleenſi iterum ſedi ſubjicienda erat.

V. Theophanes.

Sub Georgio Xiphilino patriarcha, duodecimo labente ſæculo, ſedebat *Theophanes*

Madyti metropolita, qui synodo illius de juribus Territoriorum interfuit. Jur. Gr. Rom. pag. 283.

VI. * * *

Inter metropolitas Græcos qui sub Michaële Palæologo Imp. de unione ecclesiarum Gregorio Papæ X. scripserunt, in illorum epistolæ inscriptione legitur, *Metropolitanus Madytorum cum sua synodo.* Quod certe mirum, quando Madytensi metropoli episcopus nullus fuisse subjectus occurrit, quîcum synodum ille celebraverit.

VII. Isaac.

Lib. 6. Bib. Cæsar. cod. 6. Tomus exstat synodicus, quo Barlaam & Acyndynus Pa- A lamæ æmuli damnati fuerunt, ânno mundi 6849. Indict. IX. mense Augusti, seu anno 1341. Huic subscripsit *Isaac Madytorum metropolita;* qui anno iterum 6855. Christi 1347. mense Febr. Ind. XV. subscripsit exauctorationi & excommunicationi Joannis Calecæ patriarchæ, qui Palamæ dogmati non satis faveret, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μαδύτων καὶ ὑπέρτιμος Ἰσαάκ. *Humilis Madytorum metropolita & Hypertimus Isaac.*

VIII. Jacobus.

Synodo alteri quæ Palamitarum errores Callisto patriarcha præside firmavit, subscripsit *Jacobus metropolita Madytorum,* ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μαδύτων ὁ ὑπέρτιμος Ἰάκωβος.

XXI. ECCLESIA EUCHANIÆ.

Euchania, Εὐχανία, urbs haud procul Constantinopoli exstitit, quam à Joanne Tzimisce Imp. ob S. Theodorum martyrem, cujus corpus in ea quiescebat, *Theodoropolim* dictam fert Cedrenus post Scylitzem. ἣν αὐτὴ Εὐχανίας Θεοδωρούπολιν μετωνόμασεν. In Notitia tamen Leonis Sapientis Imperat. prima civitas provinciæ Europæ sub Heraclea *Theodoropolis* est, ὁ Θεοδωρουπόλεως: imo in actis Septimæ synodi Theodoropolis episcopatus una cum aliis Europæ censetur. Ex inferioris ævi synodorum gestis, & ex Notitiis aliis metropoleon apparet, *Euchaniam* metropolim quoque aliquando fuisse factam.

EPISCOPI EUCHANIÆ.

I. Gregorius.

In Septima synodo sedit & subscripsit *Gregorius episcopus Theodoropolis,* Γρηγόριος ἐπίσκοπος Θεοδωρουπόλεως.

II. Joannes I.

In synodo Photiana *Joannes Theodoropolis,* Ἰωάννου Θεοδωρουπόλεως, Ἰωάννης Θεοδωρουπόλεως.

III. Nicolaus.

Synodico decreto Michaëlis Cerularii quo anathema dictum est Leonis Papæ IX. Legatis, subscripsit. *Nicolaus Euchaniæ & Syncellus,* Νικόλαος Εὐχανείας καὶ Σύγκελλος.

IV. Joannes II.

Tempore Alexii Comneni Imp. claruit B *Joannes Euchaniæ,* qui orto Constantinopoli litigio, uter e tribus ecclesiæ doctoribus, Basilio, Gregorio Nazianzeno, & Joanne Chrysostomo majore apud Deum gloria potiretur, se divinitùs edoctum palam asseruit, parem trium esse sanctitatis gradum; quos proinde tres una simul oratione laudavit: vitam quoque scripsit S. Eusebiæ martyris, cujus meminit Allatius opere *De Simeonibus.* Lib. 3. Jur. Græco-Rom. pag. 215. fertur, cum Nicolao Patriarcha III. & tribus aliis metropolitis convenisse, ut interrogationi responderent Basilii metropolitæ Philippopolis de nuptiis patrui & avunculi, fratris sororisve filiæ, cum amita & matertera, ac fratris sororisve filio, quas irritas declararunt.

XXII. ECCLESIA MEDIÆ.

Ptolemæus in Thracia *Mædicam* regionem habet sub Pangæo monte Macedoniæ vicinam, Mædosque populos; imo Mædicam arcem, atque urbem Livius lib. 26. cap. 25. & 40. cap. 22. *quam Petram appellant,* inquit. At certe ab Europæ provinciæ finibus nimium distabat, ut eamdem esse urbem putem, quæ in Notitia Leonis Imp. episcopatus est Europæ sub Heraclea, ὁ Μηδίας. Hanc enim vero Cantacuzenus lib. 4. hist. cap. 10. ad Pontum Euxinum ultra Bizantium collocat. Sequiori ævo metropolis titulo donata est. Cæterum in nullis priscorum conciliorum gestis Mediæ episcopi occurrunt.

ECCLESIA MEDIÆ.

EPISCOPI MEDIÆ.

I. Euthymius.

ANno 1351. in Callisti patriarchæ synodo, quæ Barlaamum & Acyndynum inique proscripsit, sedebat *Euthymius Mediæ metropolita*, qui subscripsit, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μηδίας καὶ ὑπέρτιμος Εὐθύμιος. Bibliot. Cæs. Tom. 6. pag. 204. Allat. de synodo Phot. pag. 327. Annon vero ipse est Mediæ antistes, contra quem & Ancyranum circa hæc tempora synodus altera celebrata est. Vide Allat. lib. 11. De consens. cap. 18.

II. Stephanus.

Quo tempore, Martino Papa V. defuncto, Eugenii IV. successoris ejus literæ ad Joannem Palæologum II. Imper. & patriarcham Josephum Constantinopoli lectæ sunt, quibus Græci invitabantur ad synodum in Italia celebrandam, *Stephanus Mediæ episcopus* contumeliæ loco habuit, quod in illis Papa *Græcos* scripserat, τότε λέγει καὶ ὁ Μηδίας κῦρις Στέφανος. καίτοι γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς ἠδύναμαι, ὅτι ὑβρίζει ἡμᾶς. καλεῖ γὰρ ἡμᾶς Γραικοὺς, καὶ τοῦτό ἐστιν ὕβρις. Quod quum Imperatori renuntiatum esset, honorario stipendio quo quotannis donabatur, privatus fuit, seque proinde A cunctis deridendum propinavit. Syrop. hist. conc. Flor. sect. 2. cap. 39. qui cap. 2. & 4. narraverat, illum ab Imperatore cum novi patriarchæ literis in Moldoblachiam delegatum.

III. Theophanes.

Stephano utique *Theophanes* proxime successit, cujus in schedis meis lucubrationem habeo de animæ in corpus à Deo infusione, cum Gennadii Constantinopolitani, Georgii olim scholarii simili de eodem argumento tractatu, πρὸς τὸν πανιερώτατον Μηδίας κῦριν Θεοφάνην. Habentur etiam in cod. Reg. 2958.

IV. Joachim.

Sententiæ destitutionis Joasaphi patriarchæ anno 1564. subscribebat *Joachim metropolita Mediæ*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μηδίας Ἰωακείμ. hist. eccl. Turco-Gr. pag. 2.

V. Daniel.

Anno 1672. Responsioni Dionysii patriarchæ super erroribus Calvinistarum subscripsit *Daniel Mediæ*, ὁ Μηδίας Δανιήλ.

Anno 1721. Mediæ sedes vacabat, ex schedis quas Venetiis accepi.

XXIII. ECCLESIA BIZYÆ.

PLinius, lib. 4. cap. 11. ubi Perinthum ad Propontidem esse positam dixit, mox subdit. *Intus Byzia, arx regum Thraciæ, à Terei nefasto crimine invisa hirundinibus.* Ptolemæo ultima est civitatum Thraciæ mediterraneæ. Hierocli tertia est Europæ; in Notitiis ecclesiarum inter archiepiscopatus censetur. Quin sæculo quinto & sexto ejus episcopus metropolita audiebat, quamvis nullum suffraganeum agnosceret. Superius dixi episcopum *Byzæ*, seu *Byziæ*, Arcadiopolis quoque ecclesiam quandoque gessisse.

EPISCOPI BIZYÆ.

I. Euprepius.

EPiscoporum Byziæ primus occurrit *Euprepius*, qui, ut sæpe jam dixi, ad synodum Ephesinam venit, ac die prima qua Patres convenere, Contestationi subscripsit complurium episcoporum, qui interpellarunt, ut Joannis Antiocheni & Orientalium adventus exspectaretur; quæ quidem Latine exstat in collectione ex Tragœdia Irenæi Tyrii cap. 7. Post vero ad concilium accessit, cujus definitioni subscripsit, Εὐπρέπιος ἐπίσκοπος Βιζύης ὑπέγραψα ἀποφηνάμενος. Ad hæc, libello quem alibi laudavi, cum Cyrillo Cœlensi à synodo postulavit, ut curarent ne in urbibus Thraciæ quæ proprio episcopo carerent, Heracleensi metropolitæ Fritilæ liceret ullos constituere.

II. Lucianus.

In Chalcedonensi concilio Cyriaci metropolitæ Heracleæ locum tenebat *Lucianus episcopus Byzæ*, Λουκιανὸς Βύζης ἐπέχων τὸν τόπον Κυριακοῦ ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θρᾴκης, qui passim illius, suoque itidem nomine subscripsit. Quinimo septimo post anno Leo Augustus accepta S. Proterii Alexandrini impia nece, datis ad singulos Orientis metropolitas literis, facinus illud nuntiavit, quorum unus fuit *Lucianus metropolita Byzæ*. Ipse vero solus Imperatori rescripsit epistolam quæ exstat cum aliis ejusdem generis, hoc titulo: *Piissimo & Christianissimo domino Imperatori semper Augusto Leoni, Lucianus humilis Byzæ metropolita.* Rursum subscriptus perinde legitur synodali Decreto Gennadii

ECCLESIA BIZYÆ.

Constantinopolitani *de simoniacis*, Λουκιανὸς ἐπίσκοπος μητροπόλεως Βύζης ὑπέγραψα, *Lucianus episcopus metropolis Byzæ subscripsi.*

III. Joannes I.

Initio epistolæ Innocentii episcopi Maroniæ Thomati presbytero data, de collatione quæ anno 533. Constantinopoli habita est cum Severianis hæreticis, conventui illi adfuisse legitur *Joannes Ursinæ civitatis episcopus*. Doctissimus vero Harduinus legendum monet, *Bizyenæ in provincia Europæ*.

IV. Theodorus I.

In subscriptionibus Quintæ synodi generalis sub finem, legitur *Theodorus gratia Dei episcopus Byzanorum metropoleos.*

V. *** *hæreticus.*

S. Maximo confessore in Byziæ castrum relegato, Theodosius Cæsareæ Bithyniæ eum adiit de Fide disceptaturus. Colloquio ipsorum aderat *Bizyæ episcopus*, qui sancto viro tunicam impie ademit, quam à Theodosio episcopo & Theodosio consule acceperat. S. Maximi Colloq. ex Anast. translatione Latina.

VI. Georgius.

Sextæ synodo generali adfuit & subscripsit *Georgius episcopus civitatis Bizanorum Thraciæ regionis.* Γεώργιος ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Βιζυλωῶν πόλεως τῆς Θρᾳκῶν χώρας. Subscriptus quoque cum primariis episcopis legitur canonibus Trullanæ synodi, Γεώργιος ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος Οὐζύης τῆς Θρᾳκῶν χώρας. Emend. Βιζύης.

VII. Theodorus II.

Septimæ quoque synodo, *Theodorus episcopus Bizyæ*, Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Βιζύης.

VIII. Michael.

Octavæ synodo, *Michaël misericordiâ Dei archiepiscopus Bizyæ;* qui proinde à S. Ignatio, vel à S. Methodio ejus decessore fuerat ordinatus.

IX. Petrus.

Photianæ synodo, *Petrus Bizyæ*, Πέτρου Βιζύης.

X. Leo.

Alexio Comneno Imp. & Nicolao Grammatico patriarcha, anno 1082. in solenni procerum & episcoporum Imperii conventu instauratum est decretum vetus unionis de sacris imaginibus venerandis. Aderat inter A episcopos *Leo Bizyæ*, Λέοντος Βιζύης. Bibl. Coislin. pag. 104.

XI. ***

Inter archiepiscopos qui Cosmæ Attici patriarchæ destitutioni anno 1144. subscripserunt, legitur *Archiepiscopus Bizyæ*, cujus nomen excidit, ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Βιζύης. Allat. de consens. lib. 2. cap. 12.

XII. Theodorus III.

Luca Chrysoberge patriarcha synodus B coacta est in causa Soterichi Panteugeni, qui quum Antiochenus pontifex electus esset, ob errorem quem circa Christi sacrificium cuderat, damnatus fuit, sedente cum aliis *Theodoro Bizyæ*. Allat. Vind. Syn. Ephes. pag. 585. Eodem patriarcha præside synodico decreto cautum fuit, ne clerici episcoporum decedentium aut ecclesiarum bona auferrent, assidente quoque *archiepiscopo Bizyæ*, τοῦ Βιζύης. lib. 4. Jur. Græco-Rom. pag. 282.

XIII. Joannes II.

C Sub Michaële Anchiali patriarcha, mense Novembri Indict. IV. anno proinde 1171. sancitum est, ne ex aliena parœcia sive Diœcesi clerici crearentur, sedebat *Joannes Bizyæ* Ἰωάννου Βιζύης. Jur. Græco-Rom. lib. 3. pag. 227.

XIV. ***

Unioni ecclesiæ Orientalis cum Romana quæ facta est Michaële Palæologo Imp. metropolitæ Constantinopolitanæ diœcesis data ad Gregorium Papam X. epistola suffragati D sunt, in quibus *Archiepiscopus Bizyæ*.

XV. ***

Joannes Cantacuzenus lib. 3. hist. cap. 79. patriarchæ Hierosolymorum *Lazaro*, qui Apocaucho magno duci suspectus, & male idcirco habendus, ad se confugerat, Bizyensem ecclesiam, sacrorum canonum præscripto favente, à se commendatam refert, quandoquidem urbis hujus episcopus, adventum suum veritus aufugerat. ὁ βασιλεὺς τὴν Βιζύης ἐνεχείρισεν ἐκκλησίαν, ἐπεὶ ταύτης ὁ E ἀρχιερεὺς ἀνεχώρει, τὴν βασιλέως ὑποπτεύων ἔφοδον. Propter hujus episcopi adversus Cantacuzenum odium, hunc esse alium reor à Neophyto.

XVI. Neophytus.

Anno 1351. in synodo quæ Callisto patriarcha præside Barlaamum & Acyndynum damnavit, sedebat *Neophytus metropolita Bizyæ*, qui subscripsit, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βιζύης καὶ ὑπέρτιμος Νεόφυτος.

Cccc iij

ECCLESIA BIZYÆ.

XVII. * * *

Hieremias II. patriarcha anno 1564. synodum coëgit ad abolendam apud suos Simoniam, aderat *metropolita Bizyæ*, ὁ Βιζύης. Hist. Eccl. Turco-Gr. pag. 179.

XVIII. Daniel.

Pag. 5596. Turco-Græc. inter episcopos Græcos, qui Stephano Gerlachio Germano nomina sua in chartis exarata dederunt, legitur *Daniel Bizyæ*, ὁ Βιζύης Δανιήλ.

XIX. Damascenus.

Ex litteris consecrationis Laurentii archiepiscopi Cassandriæ apparet *Damascenum Bizyæ*, ut & metropolitas alios manus sacras ei imposuisse cum Parthenio I. patriarcha anno 1639. τοῦ Βιζύης κυροῦ Δαμασκηνοῦ.

XX. Parthenius.

Anno 1721. sedebat *Parthenius Bizyæ*, ὁ Βιζύης Παρθένιος.

XXIV. ECCLESIA METRORUM.

IN Notitia Leonis Imp. provinciæ Europæ decimus quintus episcopatus est *Metrensis*, ὁ Μέτρων, & in ea quæ Philippi Cyprii chronico præmissa est, *Metrorum & Athyrorum*, Μέτρων καὶ Ἀθύρων, unus episcopus est, quod & recentioribus etiam monumentis fertur. Atqui *Metra* oppidum est haud procul Constantinopoli distans.

EPISCOPI METRORUM.

I. Constantinus.

IN Septima synodo inter provinciæ Europæ præsules sedit & subscripsit *Constantinus episcopus Metrorum*, Κωνσταντῖνος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μέτρων.

II. Gregorius.

In Photiana synodo *Gregorius Metrorum*, Γρηγορίου Μέτρων, Γρηγόριος Μέτρων.

III. Procopius.

Sententiæ Synodicæ, qua Joasaph patriarcha anno 1564. ad ordinem redactus fuit, subscripsit *Procopius episcopus Metrorum & Athyrorum, habens quoque suffragium Myriophytensis*, ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Μέτρων καὶ Ἀθύρων, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Μυριοφύτου. Hic anno 1572. adfuit synodo alteri quam Hieremias patriarcha coëgit abolendæ apud suos Simoniæ causa. Hist. eccl. Turco-Gr. lib. 11. pp. 174. & 179. Sed & anno 1579. nomen suum Stephano Gerlachio Germano in charta exaratum dedit, ὁ Μέτρων Προκόπιος. *Procopius Metrorum*. Lib. 8. Turco-Gr. p. 506.

XXV. ECCLESIA ATHYRORUM.

ATHYRA, Ἀθύρα, Thraciæ civitas est ad mare posita, Procopio lib. 4. *de ædificiis*, quam Justinianus Imp. instauravit. Hanc ab Athyra Thraciæ fluvio, qui prope Byziam oritur, nuncupatam esse augurari licet, atque ad ejus ostia positam. De ea nihil quidem apud Geographos veteres, ut proinde sequiori ævo condita sit, aut nomine hocce recentiore vocitata. In Notitia Leonis Imp. decimus-septimus est Provinciæ Europæ episcopatus, ιζ. ὁ Ἀθύρων, quem cum Metris in unum coaluisse mox diximus.

EPISCOPI ATHYRORUM.

I. * * *

IN synodo Constantinopolitana Callisti patriarchæ, quæ Barlaamum & Acyndynum proscripsit, & Palamæ dogma sanxit, sedebat *episcopus Athyræ*, cujus nomen synodi illius acta silent, ὁ Ἀθύρας.

II. Procopius.

Modo dixi *de Procopio episcopo Metrorum & Athyrorum*, ex hist. eccles. Turco-Gr. pag. 172.

XXVI. ECCLESIA CHALCIDIS.

IN Europæ provincia, sive Thracia, civitas fuit *Chalcis* dicta, adeoque procul distans à Chalcidice Macedoniæ regione. De illius vero situ nihil hactenus reperi. Sæculo tamen nono à proprio episcopo administrabatur, eaque sub Heraclea metropoli censetur in Notitia Leonis Imp.

ECCLESIA CHALCIDIS

EPISCOPI CHALCIDIS.

I. Sisinnius.

IN actis Septimæ ſynodi inter Europæ epiſcopos paſſim cenſetur *Siſinnius epiſcopus Chalcidis*. Imo, non quidem ſine librariorum errore, ſcribitur epiſcopus, Χαλκηδόνος τῆς Θρᾴκης, pro Χαλκίδος, *Chalcidis* Thraciæ.

A II. ***

Lib. 3. Jur. Græco-Rom. pag. 22. ſynodicum decretum exſtat, ne clerici ex aliena diœceſi creentur, propter clericos, qui ab epiſcopis Derci, Præneti & Chalcidis, καὶ Χαλκίδος ordinati erant. Latum eſt anno 1171.

XXVII. ECCLESIA MYRIOPHYTI.

QUinta civitas epiſcopalis Heracleæ metropoli hodie ſubjecta *Myriophytum* nuncupatur, ὁ Μυριοφύτου, quod illius nomen antiquis ignotum fuit. Hanc Curopalates ac Cedrenus cum Rhædeſto & Panio anno mundi 6073. Chriſti 565. terræ motu obrutam ferunt. Ipſa eſt, nî fallor, quæ apud anonymum Ravennatem amanuenſis errore *Murieliton* ſcribitur. Cantacuzenus lib. 3. cap. 76. Myriophytum parum à Chora oppidulo diſtare ait.

EPISCOPI MYRIOPHYTI.

I. ***

COncilio Hieremiæ II. patriarchæ de abolenda Simonia, interfuit *epiſcopus Myriophyti*, B τῆς Μυριοφύτου. Hiſt. Eccl. Turco-Gr. lib. 2. pag. 170.

XXVIII. ECCLESIA MONTIS GANI.

GANOS ſeu *Ganus*, Γάνος, vel *Gannus* Γάννος, Thraciæ mons & civitas olim Macedoniam verſus ponuntur à Plinio. *Apros colonia*, inquit, *quæ à Philippis abeſt centum octoginta mill. paſſ. At in ora amnis Erginus. Oppidum fuit Gonos* (vel *Ganos*.) Provinciæ Europæ Sexta civitas eſt *Ganos* in Notitia Hieroclis. Sequiori ævo metropolis facta eſt, & in unum epiſcopatum coaluit cum Chora, imo etiam cum Zichne Macedoniæ; hæque adeo civitates vicinæ ſunt, aut non ſic procul ab invicem diſtant. At certe quod Macedoniam attinet, Ptolemæus *Gonnum* habet in ea regione.

EPISCOPI GANI.

I. Joseph.

GANNI metropolim gerebat *Joſeph*, qui anno mundi 6855. menſe Sept. Indict. xv. Chriſti an. 1347. cum metropolitis quibuſdam aliis Annæ Imperatrici Andronici II. viduæ libellum obtulit adverſus Joannem Calecam patriarcham, ceu qui Barlaamo & Acyndyno Gregorii Palamæ æmulis faveret; ſubſcripſit ſcilicet, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Γάννου Ἰωσήφ. *Joſeph humilis metropolita Ganni*. Lambec. Bibl. Cæſar. lib. 8. cod. 6.

II. ***

Alter utique *Montis Gani* metropolita, ut & Epheſius, unà cum Nicephoro Gregora & Dexio à Palamitarum ſynodo proſcripti fuere, Cantacuzeno teſte lib. 4. c. 23. ὧν τὸ κεφάλαιον, ὅ τε Ἐφέσου, καὶ ὁ Γάννου μητροπολίται, καὶ Γρηγόρας καὶ Δέξιος. διὸ τῶν μὲν ἀρχιερέων ἡ σύνοδος τὴν Ἐφέσου καὶ Γάννου καθαίρεσιν κατέγνω. Id quod diſerte effertur ſententia Calliſti patriarchæ, quæ in ea ſynodo pronunciata eſt; τὸν μὲν Ἐφέσου καὶ τὸν Γάννου C τῶν ἀρχιερατικῶν συμβόλων, καὶ πάσης ἱερωσύνης ἀπογυμνοῖ, τοῦτο καὶ τῆς ἱερᾶς συμψηφισαμένης συνόδου. *Epheſi quidem & Ganni præſules pontificalibus inſigniis & omni ſacerdotio exuit, ſacra ſynodo eamdem pariter ſententiam ferente.*

III. Gennadius.

In Florentino concilio ſedit & ſubſcripſit *Gennadius metropolita Ganni*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Γάννου Γεννάδιος ἀρκετὸς ὑπέγραψα.

IV. Gregorius.

D Spuriæ illius ſynodi quam Conſtantinopoli poſt Joannis Palæologi II. obitum in templo S. Sophiæ habitam ferunt, atque in ea ejuratam unionem cum Latinis quæ Florentiæ ſancita fuerat, decretis ſubſcriptus legitur *Gregorius Ganni*, ὁ Γάννου Γρηγόριος.

V. Pachomius.

Martinus Cruſius lib. 4. Turco-Gr. epiſtolam edidit *Pachomii epiſcopi Ganni &*

ECCLESIA MONTIS GANI.

Choræ, qui à Constantinopolitano patriarcha solutionem quæstionum trium matrimonalium postulabat; quin aliam quoque Theodosio Zygomalæ datam, cui subscripsit, ὁ ταπεινὸς Γάννου καὶ Χώρας Παχώμιος. Anno 1576. nomen suum Gerlachio in charta exaravit, ὁ Γάννου Παχώμιος. Turco-Gr. lib. 8. pp. 331. 506.

VI. PAISIUS.

Literis ordinationis Laurentii Cassandriæ archiepiscopi subscripsit anno 1639. *Païsius Ganni & Choræ*, ὁ Γάννου καὶ Χώρας Παΐσιος.

VII. GABRIEL.

Patriarcha Constantinopolitanus *Gabriël* I. qui post sæculi nuperi medium Parthenio Chiensi subrogatus fuit, *Ganni* metropolita antehac fuerat. Γαβριὴλ ὁ Γάνου, vir fuit nullius literaturæ, qui brevi postea, quum nuptialem benedictionem male & ineptè pronuntiasset, supremo illo throno dejici meruit.

VIII. GREGORIUS.

Anno 1721. sedebat *Gregorius* metropolita *Gani & Choræ*, ὁ Γάνου καὶ Χώρας Γρηγόριος. Ex Demetrio Procopio opusculo de præsentis sæculi eruditis Græcis, anno quoque 1720. sedebat iste *Gregorius*, cognomento *Soteres*, Athenis oriundus, Γρηγόριος ὁ Σωτήρης Ἀθηναῖος, μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας, vir linguarum Græcæ & Latinæ, necnon Italici idiomatis peritus, externa christianaque Philosophia instructus, sacrarum scripturarum studio assiduus, Evangelicæ prædicationi & expositioni præsertim incumbens.

II. PROVINCIA

II. PROVINCIA THRACIÆ.

I. ECCLESIA PHILIPPOPOLIS, METROPOLIS.

PHILIPPOPOLIM provinciæ Thraciæ caput & metropolim, Plinius lib. 4. cap. 11. *oppidum esse* ait, *quod Poneropolis antea, mox à conditore Philippopolis, nunc à situ Trimontium dictum est.* Hanc quidem Ptolemæus Trimontium fuisse vocitatam refert; quod vero subdit, eamdem hanc esse atque *Hadrianopolim*, ἡ καὶ Ἀδριανούπολις, error ipsius est; quando *Hadrianopolis* & *Philippopolis* duarum Thraciæ provinciarum metropoles diversæ fuerunt. Verum Plinii & Ptolemæi certissimis testimoniis error alter arguitur Annæ Comnenæ, quæ Philippopolim nuncupationem hanc à Philippo Imp. sortitam asseruit, quando nempe ambo illi auctores Philippi Augusti ævo superiores fuerunt. Non ab alio igitur *Philippopolis* nomen ea urbs accepit, nisi à Philippo Amyntæ filio Macedoniæ rege, magni Alexandri parente. Non tamen abnuero quod Anna rursum prodit aliud civitatis nomen fuisse *Chronidem*, etsi nullo id mihi auctore altero constet. Ruffo autem & Ammiano Marcellino lib. 27. n. 3. *Eumolpias* quoque appellata fertur. Quod ejus situm spectat, inter tres colles jacet, quod voce *Trimontium* innuitur, sed etiam juxta Hebrum amnem in meridionali latere, ac supra Bessorum vicinam regionem. De hac urbe exscribendum quod Martinus Crusius lib. 7. Turco-Gr. pag. 485. habet: *Philippopolis situ pulcherrima est, tribus montibus contermina partimque disterminata, in quorum uno vestigium palatii & tribunal Philippi saxo incisum adhuc visitur, ubi sedens dicitur exercitum contemplatus.* Celebris in primis Philippopolis fuit ab Arianorum seu Eusebianorum conventu, qui à Sardicensi concilio se submoventes, ibi substiterunt, unde epistolam ad Afros scripserunt adversus Athanasium Alexandrinum, Asclepam Gazæ & alios præsules orthodoxos, quos antehac damnaverant, ac legitima illa synodus absolverat. In appendice Notitiæ metropolium quam Andronicus Palæologus Imp. adornavit, Damianus Philippopolis se inscripsisse dicitur *Hypertimum & Exarchum totius Europæ, & Dragobintiæ*, ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Εὐρώπης καὶ Δραγοβιντίας. Atqui *Dragobintia*, Joanni Scylitzi Curopalatæ apud Ortelium præfectura Thraciæ fuit.

EPISCOPI PHILIPPOPOLIS.

I. HERMAS.

IN Synaxario Basilii Imperat. Papebrochio doctissimo ad diem 9. Maii in Actis SS. teste, die 4. Novembris, *Commemoratio est A SS. Patrobæ & Hermæ, qui fuit episcopus Philippopolis.* Hermas iste, ille prorsus est, cujus meminit Paulus ad Romanos 16. v. 14. *Salutate Asyncritum, Phlegontem, Hermam, Patrobam & Hermen;* nisi forte in Synaxario pro *Herma* reponendus sit Hermes. At *Herman*, vel *Hermen* Philippopolis episcopatum gessisse, fides sit penes auctorem, ementitum scilicet illum Dorotheum Tyri, ex cujus spurio discipulorum Domini Laterculo ista transsumta sunt. Quod vero Papebrochius addere non dubitat, *seu Philippensium*, nullo id meliore testimonio certum est.

II. EUTYCHIUS.

Epistolæ Eusebianorum, de qua dixi, ad Afros adversus Sardicense concilium scriptæ, omnium postremus subscriptus legitur, *Euticius*, sive *Eutychius*, *episcopus à Philippopoli.*

III. BRISON.

Inter episcopos qui in S. Joannem Chrysostomum simultates exercuere, *Brisus*, sive *Brison* fuisse fertur Philippopolis in Thracia præsul, Socrate teste lib. 6. hist. cap. 18. Βρίσων Φιλίππων τῶν ἐν Θρᾴκῃ.

IV. SILVANUS.

Philippopolis in Thracia ecclesiæ præfuit Silvanus Rhetor, qui in Troïli Sophistæ schola eruditus, monasticæque vitæ exercitationibus excultus, urbis hujus episcopus

ECCLESIA PHILIPPOPOLIS.

factus est: sed propter asperum nimis regionis frigus, Troadem à Proclo Constantinopolitano post annos tres translatus est, ὁ διὰ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ἐν τῇ Θρᾴκῃ διαγαγὼν, καὶ μὴ ὑποφέρων τὸ κρύος μετῳκίσθη εἰς Τρῳάδα. Hæc Nicephorus Callistus lib. 14. cap. 39. ex Socrate lib. 7. cap. 36. De hoc Silvano ejusque ad aliam sedem migratione Petrus Damianus scripsit opusculo 19. *De abdicatione episcopatus.*

V. Francion.

In Chalcedonensi concilio sedit *Francion* episcopus Philippopolis metropolis Thraciæ, subscripsitque act. 6. Φραγκίων ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως, itemque act. 16. & canoni 28.

VI. Valentinus.

Leo Imp. de nece S. Proterii Alexandrini literas sacras suas misit *Valentino reverentissimo episcopo Philippopolis*, ut & reliquis Orientalis Imperii metropolitis; qui vicissim synodicam provinciæ suæ epistolam de isto flagitio Imperatori dedit.

VII. Nicolaus.

In synodo Constantinopolitana quæ ob Photii restitutionem habita est, sedisse legitur & subscripsisse *Nicolaus Philippopolis*, Νικολάου Φιλιππουπόλεως, Νικόλαος Φιλιππουπόλεως.

VIII. Basilius I.

Nicolao Grammatico patriarcha an. 1091. mense Maio die 15. Ind. XI. in synodo *Basilius Philippopolis metropolita* quæsivit, παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Βασιλείου, de nuptiis patrui & avunculi cum filia fratris & sororis necnon amitæ & materteræ cum filio fratris item sororisque. Basilius dixit se impulsum esse, ut hoc quæreret tomo Sisinnii II. patriarchæ. Quocirca Junio insequente convenientibus metropolitis cum patriarcha, ejusmodi nuptias permissas non esse definitum est. Jur. Græco-Rom. pag. 215.

IX. ***

Inter opera Michaëlis Pselli, quæ codice Regio 1837. continentur, oratio exstat *Apologetica pro destitutione metropolitæ Philippopolis*; sed cujus nomen nusquam indicatur.

X. ***

Anna Comnena lib. 14. Alex. pag. 432. Alexii Imp. parentis sui studium commendat in revocandis ab impietate Manichæis, qui in regione Philippopolis plurimi erant, cujus laborum socios & testes appellat *Eustratium Nicææ episcopum & Philippopolitanum*, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τῆς Φιλιππουπόλεως τῆς ἀρχιερατικῆς ἐσχαθιδρυμένος θρόνῳ.

A

XI. Michael.

Anno 1147. Conradus V. Germanorum Imp. in Orientem belli sacri causa pergens, Philippopolim cum exercitu venit, ubi positis castris, ab urbis pontifice comiter, multoque honore exceptus est, qui verborum blanditiis aliud dicendo, aliud interim sentiendo, sesesque in varias instar Protei formas vertens sic eum devinxit, ut Alamannus princeps ex ejus ore totus penderet, convivamque illum haberet, sed & ejus gratia milites severissime plectebat, qui commeatum in castra pecunia non numerata adveherent. Ὁ γὰρ τῆς χώρας ἀρχιερεὺς· ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἰταλικὸς Μιχαὴλ ὁ καὶ λόγῳ πολὺς, καὶ σοφίας ἐπιεικῶς μέλημα, κἀν ταῖς ὁμιλίαις τὸ ἦθος ἐπαγωγότατος, καὶ λίθος αὐτόχρημα μαγνῆς· οὗτος ὑπήγαγέ τε τὸν ῥῆγα, ταῖς τῶν λόγων ἐκθηλύνας ἴυγξι, καὶ ταῖς μέλιτι τῆς γλώττης καταγοητεύσας, κ. τ. ἑ. Hæc Nicetas Choniates narrat in *Manuële Commeno*, lib. 1. n. 4. Ejusdem Italici episcopi Philippopolis meminit Balsamon in enarratione canonis 11. Carthaginensis, ubi de clerico Compsoryme quem ille segregarat, quique misericordia indignus apud sanctissimum Muzalonem patriarcham habitus est, quippe qui ad episcopos prius non accesserat, ut per illos metropolitæ suo reconciliaretur. Hic porro sedi patriarchali statim se molestum præbuerat, episcopum proprium ad judiciariam contentionem deducendo. Compsorymes tamen, se per multos metropolitas metropolitæ sui misericordiam perperam implorasse, nec exauditum esse quum dixisset, atque ideo magnam synodum adiisse, judicatum est nihil ab eo contra canones admissum esse.

B

C

D

XII. Theodorus.

Anno 1156. Luca Chrysoberge patriarcha Constantinopolitano, Soterichus Panteugenus, qui Antiochenæ sedi destinatus erat, ob errorem de Domini Salvatoris sacrificio proscriptus est, sedente cum metropolitis aliis *Theodoro Philippopolis*. Allat. Vind. syn. Ephes. pag. 585.

E

XIII. Basilius II.

In altero concilio ejusdem Patriarchæ, in quo Alamannorum qui Constantinopoli agebant, doctrina de Christi erga Patrem humanitatis assumtæ causa subjectione, recta sinceraque judicata est anno 1166. sedebat *Basilius Philippopolis*, qui in Thesauro Nicetæ Choniatæ manu exarato ad hunc modum sententiæ synodi subscriptus reperitur: ὁ

ἀτελὴς μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως Βασίλειος ὁ Μέγιστος ὁρίσας ὑπέγραψα. *Exiguus metropolita Philippopolis Basilius Megistus* (i. e. Maximus) *definiens subscripsi.* Quamobrem apud Allatium ubi nomina recitat metropolitarum qui illi synodo adfuerunt, perperam legitur, *Philippopoleos* Epiphanius. Megisti vero meminit Balsamon in can. 76. Apostolorum, qui, quum episcopatum ex conditione dimisisset, ut suo loco œconomus ecclesiæ suæ sufficeretur, à synodo exauditus non est, sed pronuntiatum fuit, quod si res quas post electionem suam ullus episcopus ex ecclesiæ suæ redditibus acquisivit, nequaquam possit ad quos voluerit transmittere, multo minus episcopatum. In translatione Latina habetur, *urbis Philippi episcopus Maximus*. Legendum vero, *metropolita Philippopolis Megistus*, ὁ μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως ὁ Μέγιστος. Ejusdem Balsamonis in codice Regio 2504. epistola exstat ad metropolitam Philippopolis de non legendo libro Mathematico : an vero Megisto sit data, apertum non est.

XIV. Euphemianus.

Anno 1197. à Georgio Xiphilino patriarcha die 3. Febr. Ind. xv. synodale latum decretum est *De juribus territoriorum*, considente cum aliis metropolitis *Euphemiano Philippopolis*, τοῦ Φιλιππουπόλεως Εὐφημιανοῦ. Jur. Græco-Rom. lib. 4. pag. 283.

XV. * * *

Anno 1205. Joannicius Bulgarorum rex, capta Philippopoli, quam Franci tunc occupabant, archiepiscopum sive metropolitam, Græcum prorsus non Latinum, necavit, præcipuisque civibus, partim pellem extrahi jussit, partim vitam ademit. Villharduin. hist. n. 203. Annon vero idem ipse qui Euphemianus?

XVI. * * *

Michaële Palæologo Imper. à multis suæ ditionis metropolitis scripta epistola est ad Gregorium X. Papam, de instauranda unione ecclesiæ Orientalis cum Latina, atque inter illos censetur qui *metropolis Athenarum, Philippopolis locum supplebat.*

XVII. Damianus.

In Prolegomenis de provincia Thracica dixi Andronicum Palæologum Imp. in appendice ad Notitiam suam metropolium, hæc subdere de *Damiano* episcopo Philippopolis.
» Notarius Constantinopolitanus metropolitæ
» Philippopolis hunc solummodo titulum tri-
» buit, *Hypertimo & Exarcho totius Thraciæ,* ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Θρᾴκης μόνον. «
Verum *Damianus* Philippopolis metropolita, «
in suis ad nos literis se ipse inscripsit, *Hyper-* «
timum & Exarchum totius Europæ & Drago- «
bintiæ: ὁ δὲ Φιλιππουπόλεως Δαμιανὸς γράψας «
ἡμῖν ἔγραψεν ἑαυτὸν καὶ ἔξαρχον πάσης Εὐρώπης καὶ Δραγοβιντίας.

ECCLESIA PHILIPPOPOLIS.

XVIII. * * *

Joannes Cantacuzenus lib. 3. hist. cap. 73. metropolitæ Philippopolis nomen omisit, quem à Constantinopolitano patriarcha una cum aliis delegatum ait, ut sibi (Cantacuzeno) suaderet suis ipsius rebus consulere, καὶ ὁ τῆς Φιλιππουπόλεως. Qui Pamphilo è Thraciæ civitate Cantacuzenum de adventu suo certiorem fecerunt. Rursum cap. 88. eumdem Philippopolis antistitem & Cabasilam à se ad Annam Imperatricem missos ait, ut sibi quoque ipsa consuleret, positis simultatibus quas in Cantacuzenum exercebat.

XIX. Dionysius I.

Post sæculi decimi-quinti medium, captamque à Turcis Constantinopolim Philippopolis metropolita *Dionysius* claruit, qui in Peloponneso natus & in urbe Regia à Marco Ephesi eruditus, deindeque Hadrianopolim adductus, ob præclaras dotes quibus apud suos nitebat, Philippopolis metropolita renuntiatus fuit, & à Georgio Scholario patriarcha, sive Gennadio II. ordinatus. Ad hæc Simeone patriarcha posthac exauctorato, ejus in locum in synodo ad quam ipse convenerat, suffectus fuit. Quod quidem Mariæ Sultani novercæ cura factum est, appensis in lancem argenteam ducentis millibus aureorum. Hist. Turco-Græc. lib. 1. pag. 22. item lib. 11. pag. 126. 127.

XX. Arsenius.

Anno 1564. Joasaph patriarcha synodi sententia exauctoratus fuit, cui subscripsit *Arsenius* metropolita Philippopolis, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως Ἀρσένιος. Ibid. lib. 11. p. 172. Joasaph vero post destitutionem suam Hadrianopolim secedens, *per metropolitam Philippopolis*, Arsenium utique, magnæ ecclesiæ Rhetoribus & Notariis scripsit, se ad judicium patriarcharum Alexandriæ, Antiochiæ, & Hierosolymorum necnon archiepiscoporum Achridæ & Pecii, metropolitarumque & archiepiscoporum, qui nulla erga se invidia occupati essent, provocare, quo sibi dignitas ademta restitueretur. Αὐτόθι στέλλω τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Φιλιππουπόλεως, καὶ ὅσους λόγους ἀναγγελεῖ ὑμῖν γνώσκετε ὅτι ἡμέτεροί εἰσιν. *Illuc mitto sacratissimum metropolitam Philippopolis, & quæcumque*

ECCLESIA PHILIPPOPOLIS.

verba nuntiaverit vobis, ea nostra esse noveritis, lib. 4. pag. 290.

XXI. Theoleptus.

Arsenium utique excepit *Theoleptus*, sororis Metrophanis patriarchæ filius, qui ab avunculo una die diaconus, insequenti presbyter, moxque Philippopolis metropolita ordinatus fuit. Hic subinde Hieremiam patriarcham post Metrophanis obitum variis modis exagitavit, ita ut illo destituto, Pachomius patriarcha creatus fuerit, ipseque demum Pachomii locum occupavit. Quæ Dionysius Monembasiensis in historia narrat pag. 343. Lib. 4. Turco-Græc. pag. 282. diploma exstat Metrophanis patriarchæ, quo Theodosio Zygaxalæ *Tabularii* confirmat munus, quo sub Hieremia Metrophanis decessore functus fuerat : datum vero illud est anno mundi 7088. sive Christi 1579. cui subscripsit *Theoleptus metropolita Philippopolis*, ὁ ταπεινὸς Φιλιππουπόλεως Θεόληπτος.

XXII. Gabriel I.

Synodo quam Parthenius I. patriarcha Jasii in Moldoblachia anno 1642. habuit, ad proscribenda Calviniana Cyrilli Lucaris nuperi patriarchæ placita, adfuit subscripsitque *Gabriel Philippopolis*, ὁ Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ. Ante sex annos, hoc est anno 1636. unus fuerat consecratorum Laurentii Cassandriæ episcopi una cum eodem patriarcha Parthenio, uti fertur in ejusdem Laurentii ordinationis literis, quas doctissimi nostri Goari manu exaratas habeo.

XXIII. Gabriel II.

Anno 1672. *Gabriel* alter, ut videtur, Philippopolis metropolita sedebat: Dionysii siquidem patriarchæ Responsioni super Calvinianis errroribus, illo anno subscriptus legitur, ὁ Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ, *Gabriel Philippopolis*. Atqui *Gabriel Philippopolis* anno 1663. Constantinopoli fuerat designatus, qui Nectarium Hierosolymorum patriarcham ordinaret, quum auctor ipse fuisset, ut ad eam sedem ille promoveretur.

XXIV. Dionysius II. Expatriarcha.

Anno 1673. *Dionysius Myselimes*, qui Parthenio III. patriarchatum eripuit, Byzantina ejici sede meruit, cui subinde concesserunt ut Philippopolis ecclesiæ præesset, cujus redditibus aleretur. Post vero anno 1678. extruso Parthenio in Byzantinum ipse denuo thronum irrepsit, Philippopolitano relicto. *Ricault Anglus de statu præsenti eccl. Græcæ*.

XXV. Dionysius III.

Philippopolis postea sedem tenuit *Dionysius* alter, qui deinde destitutus fuit synodi sententia, cujus mentio fit in Diplomate nescio cujus Byzantini patriarchæ, quod illustrissimus Hierosolymiorum patriarcha Chrysanthus suo inseruit libro *De Officiis ecclesiæ*, τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως γνησίου δίχα ἀρχιερέως μενάσης, ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος Διονυσίου, τελείᾳ καθαιρέσει καθυποβληθέντος.

XXVI. Neophytus.

Alexander Helladius juvenis Græcus, libro quem Lipsiæ anno 1714. Latine edidit *De præsenti statu ecclesiæ Græcæ*, bis meminit *Neophyti* nostra ætate Philippopolis metropolitæ, cujus nonnullas epistolas apud se servari ait p. 327. huncque in Angliam profectum, orationem Oxonii in Theatro Sheldoniano habuisse. Is nimirum ille ipse est Philippopolis Metropolita, qui anno 1701. Lutetiam quoque venit Christianissimi Regis Ludovici XIV. videndi salutandique causa, à quo humanissime acceptus auditusque fuit, quum Italica ad eum usus dialecto esset, quam Rex apprime callebat.

XXVII. Theocletus.

Sedebat hisce postremis annis, ut à multis accepi, *Theocletus Philippopolis*, ὁ Φιλιππουπόλεως Θεόκλητος.

II. ECCLESIA DIOCLETIANOPOLIS.

IN Notitia Hierodis, & aliis Ecclesiasticis, *Diocletianopolis* provinciæ Thraciæ civitas est, quam Procopius lib. 4. de ædif. à Justiniano Imp. translatam narrat in vicinam insulam quam stagnum undique alluebat. In Antonini Itinerario illius quoque mentio fit; quod argumento est, Itinerarium illud dudum post Antonini Pii Aug. tempora auctum fuisse, quando extra dubium est, urbem hanc nonnisi à Diocletiano Imp. id nominis sortitam esse.

EPISCOPI DIOCLETIANOPOLIS.

I. CYRIACUS.

EPistolæ synodi Orientalium quam Joanni Antiocheno scripserunt & aliis episcopis, quos in urbem regiam adversus legitimum concilium Ephesinum delegaverant, quæque exstat cap. 28. Collect. ex Tragœdia Irenæi, statim post Fritilam Heracleæ metropolitam subscriptus sequitur *Cyriacus episcopus Diocletianopolis*, utique Thraciæ; quando inter Patres œcumenicæ synodi interim sederet *Constantius*, vel *Constantinus Diocletianopolis Dardaniæ.*

II. EPICTETUS.

A Concilio Chalcedonensi adfuit & subscripsit *Epictetus episcopus Diocletianopolis*, Ἐπίκτητος ἐπίσκοπος Διοκλητιανουπόλεως, qui post annos septem epistolæ synodicæ Valentini metropolitæ Philippopolis ad Leonem Imp. perinde subscripsit.

III. ELIAS.

Quintæ synodo generali adfuit quoque & subscripsit *Elias misericordia Dei episcopus Diocletianopolis;* an vero Thraciæ diserte non indicatur.

III. # ECCLESIA DIOSPOLIS.

DIOSPOLIS Thraciæ episcopatus est in Notitiis ecclesiarum, quam nulli veteres indicant Hierocle superiores, quæ quinta ejusdem provinciæ civitas est.

EPISCOPI DIOSPOLIS.

I. ALEXANDER.

NOn aliunde nobis innotescit *Alexander Diospolis* in Thracia episcopus, quam à vita impurissima propter quam sacerdotali dignitate privari, aliisque pœnis plecti meruit. Theophanes scilicet ad annum Justiniani secundum, *Esaias Rhodi,* inquit, *& Alexander Diospolis Thraciæ,* καὶ Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Διοσπόλεως τῆς Θρᾴκης, B *apprehensi ob scelus Sodomiticum, resecta virili caule, per urbem ignominiose traducti sunt, atque exauctorati quum essent, dignis suppliciis plexi sunt, pracone vociferante,* ἐπίσκοποι ὄντες τὸ τίμιον σχῆμα μὴ ἐνυβρίζετε, *ô vos qui episcopi estis, venerandum habitum ne conspurcetis.*

IV. # ECCLESIA DELCÛS.

DELCUM, aut *Delcos,* Thraciæ urbem apud veteres frustra quæsivi: in Notitiis vero ecclesiasticis archiepiscopatus est, ὁ Δέλκων, *Delcorum.* In una veteri hoc subnotatur, ὁ Δέλκων, ἀπὸ τῆς παρακειμένης λίμνης τῆς Δέλκου. οὕτω γὰρ αὐτὴν ὁ Διογενιανὸς κατονομάζει, Δέλκην (imo Δέρκην vel Δέρκον.) ἀμαθῶς οὖν τὴν ἀρχιεπισκοπὴν φασὶ Δέρκους, τὸ ρ', ἀντὶ τοῦ λ' παραλαμβάνοντες. *Archiepiscopus Delcorum; quæ urbs sic appellatur ab adjacente stagno Delce; sic enim eam nominat Diogenianus. Inscitè ergo archiepiscopatum Dercus dicunt, r pro l. assumentes.* Nihilominus usus invaluit ut *Derci,* vel *Dercus* diceretur. Atqui urbs ista ad fluvium vel stagnum Dercen Thraciæ posita omnino fuit, de quo Athenæus & Hesychius. Huic vero ecclesiæ Neochoriensis hodie juncta est, metropoliticisque titulis aucta.

EPISCOPI DELCÛS.

I. GREGORIUS.

IN Septima synodo generali sedit & subscripsit *Gregorius episcopus Dercorum.* Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Δέρκων. Sic passim ρ'. pro λ'.

II. MACARIUS.

III. NEOPHYTUS.

In synodo Photiana inter metropolitas & archiepiscopos sedisse & subscripsisse leguntur, *Neophytus Derces & Dercorum & Macarius Dercorum.* Νεοφύτου Δέρκης, Νεόφυτος Δέρκων. Μακαρίου Δέρκων, Μακάριος Δέρκων. C Quorum utique prior à Photio ordinatus erat, alter à S. Ignatio legitimo nuper patriarcha.

IV. JOANNES I.

Inter metropolitas & archiepiscopos, qui anno 997. cum Sisinnio patriarcha decretum condiderunt, ne nuptiæ duorum fratrum cum consobrinis duabus, patruique & avunculi cum duabus sororibus, necnon materteræ cum duobus fratribus inirentur, sedebat *Joannes episcopus Derci.* Ἰωάννου Δέρκων, lib. 3. Jur. Græco-Rom. pag. 197.

ECCLESIA DELCUS.

V. JOANNES II.

Anno 1166. in frequenti synodo, Luca Chrysoberge patriarcha præside, actum est de Domini verbis *Pater major me est*, quæ Alamanni qui Constantinopoli agebant, dicta esse contenderent propter humanitatem assumtam. Aderat *Joannes Derci archiepiscopus*. Allat. lib. 2. de cons. cap. 12.

VI. * * *

Lib. 3. Juris Græco-Rom. p. 228. Decretum exstat anno 1171. die 13. Januarii latum, ne Clerici ex aliena diœcesi creentur, quod latum est propter clericos qui ab episcopo Dercûs, παρὰ τῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῦ Δέρκου, quin etiam Præneti & Chalcidis ordinati erant.

VII. GREGORIUS.

Georgius Xiphilinus patriarcha anno 1207. decretum synodicum dedit *De legibus territoriorum*, considente *Gregorio Dercûs*, καὶ τῦ Δέρκω Γρηγορίου. Ibid. lib. 4. pag. 283.

VIII. * * *

Inter episcopos qui synodo interfuerunt Athanasii I. Patriarchæ, in qua Joannes Drymys Ecclesiæ & majestati Regiæ perduellis proscriptus fuit, legitur *archiepiscopus Derci*, καὶ ἀρχιεπισκόπου Δέρκου. Cod. Reg. epistolarum Athanasii.

IX. NICODEMUS.

Sedebat anno 1721. *Nicodemus Derci & Neochorii*, ὁ Δέρκων καὶ Νεοχωρίου Νικόδημος.

V. ECCLESIA BEROES.

PRæter Berrhœam Syriæ necnon Berrhœam Macedoniæ, *Berrhœa* vel potius *Beroë* civitas fuit in Thracia, Mæsiam vel Mysiam versus posita. Beroën dicit Constantinus Porphyrogennetus Part. 2. de Themat. *in Præfectura Thraciæ seu Europæ. Præfectura Thraciæ*, inquit, *sub consulari, urbes quinque, Clima Mysticon, Acontisma, ubi Philippopolis, Beroë*, Βερόη, *insula Thasus*. In Macedoniæ vero Præfectura, Berrhœam ponit Βέῤῥοια. Utramque distinguit Anonymus Ravennas, ut & tabulæ Peutingerianæ, in quibus *Thracica Bereni* scribitur, pro *Beroë*: imo Itinerarium quoque Antonini. Apud Hieroclem scriptum est Βέρη, *Beron*, pro Βερόη. In Notitiis ecclesiasticis archiepiscopatus est in provincia Thraciæ, ἐπαρχία Θρᾴκης, ὁ Βερόης. Jornandi Philippopolim inter & Nicopolim Beroë Thraciæ posita fuit; quæ subinde ab Irene Augusta instaurata quum esset, *Irenopolis*, Cedreno teste, nuncupata fuit.

EPISCOPI BEROES.

I. CARPUS.

EX Menæis Græcorum die 26. Maii *Carpus* Apostoli Pauli discipulus, cujus mentio est 2. ad Timoth. 4. v. 13. *à magno tamdem doctore & prædicatore veritatis, episcopus Berrhœæ Thraciæ constitutus est*, ὕστερον ὑπὸ τῦ μεγάλου διδασκάλου καὶ κήρυκος τῆς ἀληθείας ἐπίσκοπος ἐν Θρᾴκῃ Βεῤῥοίας προχειρίζεται. *Unde Judæos revincens, docensque Christum quem cruci affixerunt, verum esse Deum & universorum conditorem, ira perciti, ipsum crudeliter & immisericorditer transfixerunt. Quotidie ad ejus sacras reliquias omnis generis infirmitates sanantur, & immundi spiritus abiguntur*, καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις πάθη παντοῖα καθαίρεται, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκεται.

II. DEMOPHILUS *hæreticus*.

Berœæ vel Beroës Thraciæ episcopus erat *Demophilus* insignis ille Arianus, quem Philostorgius lib. 5. cap. 14. *Thessalonica oriundum nec ignobili genere* scripsit. πατρὶς δὲ ἦν ἡ Θεσσαλονίκη τῷ Δημοφίλῳ, καὶ τὸ ἄλλο γένος οὐκ ἄσημον, quamvis Nicephorus lib. 9. c. 9. in ipsa urbe Beroë natum dicat. Ipse vero mihi omnino est, qui in subscriptionibus Eusebianorum conventus Philippopolitani, quo se Sardica receperant, legitur *Demofilus episcopus abco*.. pro *à Beroë*. A Beroë, inquam, Thraciæ Theodoreto lib. 2. cap. 13. & 14. & Sozomeno lib. 4. c. 12. testibus; in quam Liberium Papam à Constantio Augusto relegatum tradunt, quum episcopus ejus esset Demophilus, à quo deceptus ille fuit, ut Arianorum confessionem admitteret. Id quod scripta ad Orientales epistola hisce verbis significavit: *Nam ut sciatis me veræ Fidei per hanc epistolam ea loqui, quæ Dominus & frater meus communis Demofilus, qui dignatus est pro sua benevolentia Fidem vestram & catholicam exponere, quæ apud Sirmium à pluribus fratribus nostris tractata, & suscepta est ab omnibus qui in præsenti fuerunt; hanc ergo libenti animo suscipite*. Hinc illæ lacrymæ, illa, inquam, anathemata quæ Liberio Hilarius dixit. Demophilus Constantinopolitano rursum suorum Arianorum conventui statim post Seleuciensem synodum interfuit. Hunc alibi Philostorgius à Theodoro seu Dorotheo potiùs Heracleensi, Valentis Augusti nutu, ad Byzantinam sedem translatum

prodit : ἐ μετάγεται Δημόφιλος ἀπὸ Βεῤῥοίας ἐν Κωνσταντινουπόλει. De qua translatione Socrates lib. 4. cap. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & lib. 7. cap. 5.

III. EUNOMIUS.

Beroës Thraciæ episcopus fuit *Eunomius* Apollinaris hæretici assectator, cujus epistolæ ad Zosimum moderatorem fragmentum reperi in Panoplia Anonymi, qui a quibusdam Anastasius dicitur, in quo unam in Christo voluntatem asserebat, contra Ægyptiorum, Cappadocum & Romanorum doctrinam, hoc est Athanasii & Petri Alexandrinorum, Basilii, Gregorii utriusque Theologi & Nysseni, atque Damasi Papæ doctrinam, imo naturam unicam Domino affingebat. οὐ γέγονε διφυὴς ἡ θέλησις τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, κατὰ τὴν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ Καππαδοκῶν, καὶ Ῥωμαίων πολυωνυμίαν, ἀλλὰ σύνθετος. οὐ γὰρ ποσότητι φύσεων ἐπιμιξήθη σαρκωθεὶς, ἀλλ' ἐξ ἁπλοῦ γέγονε σύνθετος, τῆς οἰκείας φυσικῆς κατ' οὐδένα τρόπον μονάδος (deest aliquid, forte ἐκστάσης) ἐκστάσῃ δὲ ταύτης οὐκ ἀπέμεινεν ἐκστατικὴ μίαν. αὐτὸς δὴ σαφῶς ὡς ἑνὸς τήν τε φύσιν καὶ θέλησιν, καὶ ἐνέργειαν μεγάλῃ κηρύττομεν φωνῇ.

IV. SEBASTIANUS.

In concilio Chalcedonensi sedit & subscripsit *Sebastianus episcopus Berrhææ,* Σεβαστιανὸς ἐπίσκοπος Βεῤῥοίας, ac quidem Thraciæ, quandoquidem in indice Latino Patrum sanctissimi hujus concilii inter episcopos secundæ Thraciæ sub Philippopolis metropolita censetur, *Sebastianus Berois*, pro *Beroës.* Ejusdem Sebastiani Beroës epistola seorsim exstat à synodicis metropolitarum de nece S. Proterii Alexandrini ad Leonem Imper. Quod plane indicat, Sebastianum hunc magni tunc temporis nominis antistitem fuisse.

VI. ECCLESIA LITITZÆ.

IN Notitia Leonis Imper. episcopalis civitas est provinciæ Thraciæ *Lititza*, ὁ Λιτίτζης (male editum Λιοπίτζης) quæ posthac metropolis facta est, ut aliæ complures, sed absque suffraganeis; sicque censetur Cedreno, etsi hodie simplex archiepiscopatus est.

EPISCOPI LITITZÆ.

I. * * *

IN synodo Callisti patriarchæ quæ Acyndynum & Barlaamum Palamitarum impugnatores damnavit, sedisse legitur *Metropolita Lititzæ*, cujus nomen non comparet. ὁ Λιτίτζης μητροπολίτης βεβαίων ὑπέγραψα, quemadmodum habetur in cod. Cæsareo 266. lib. 5. Bibliothecæ Vindobonensis.

II. METHODIUS.

Anno 1721. sedebat *Methodius Lititzæ*, ὁ Λιτίτζης Μεθόδιος.

VII. ECCLESIA JOANNITZÆ.

JOANNITZA in Notitia Leonis Imp. septimus episcopatus est sub Philippopoli : ζ'. ὁ Ἰωαννίτζων. Quæ proinde non eadem civitas fuit ac *Preslaba* Bulgarorum Regia, quam Joannes Zimisces Imp. illis posthac eripuit, deque suo nomine *Joannopolim* appellavit.

EPISCOPI JOANNITZÆ.

I. JOANNESES.

IN synodo quæ ob Photii in Constantinopolitanam sedem restitutionem habita est, sedisse legitur *Joanneses Joannitzæ*, Ἰωαννίσης Ἰωαννίτζων.

VIII. ECCLESIA LEUCÆ

PRovinciæ Thraciæ sub Philippopolitano metropolita episcopatus est *Leuca*, vel *Leuce*, in Notitia Leonis Imp. δ'. ὁ Λεύκης. Anonymus Ravennas inter civitates Constantinopolis & Heracleæ vicinas habet *Leucam*, sed quæ Philippopoli magis abesse videtur, ut in Europa potius quam in provincia Thraciæ exstitisse videatur.

EPISCOPI LEUCÆ.

I. SYMEON.

INter episcopos qui synodo Photii sub Joanne Papa VIII. adfuerunt, legitur *Symeon Leucæ*, Συμεὼν Λεύκης.

IX. ECCLESIA NICOPOLIS.

PTOLEMÆO in Thracia civitas *Nicopolis* fuit circa montem Hæmum, Νικοπόλεως περὶ Αἷμον, quæ in veteri Notitia archiepiſcopatus eſt provinciæ Thraciæ: ἐπαρχίας Θρᾴκης, ὁ Νικοπόλεως ἡ'. Ipſa procul dubio eſt *Nica*, vel *Nice*, quæ perinde archiepiſcopatus decimus-tertius eſt in Notitia Leonis Imp. ιγ'. ὁ Νίκης. Nunc vero, Doſitheo Hieroſolymitano teſte, *Neurocopus* dicitur, hodiernæque Macedoniæ cenſetur. Sed & ipſa proinde eſt *Nice*, ſive *Nicæa* Thraciæ, in quam Ariani, ut S. Hilarius fert in fragmentis, aliquando concilium celebraturi convenerunt Fidei confeſſionis ſanciendæ cauſa, quam pro vera & priſca quæ Nicææ in Bithynia edita erat, fidelibus propinarent. *Manſionem Nicæa* dicit Hilarius, *quæ antehac Uſtodizo* vocabatur; cui concinit Itinerarium Antonini.

EPISCOPI NICOPOLIS.

I. POLYCARPUS.

SOCRATES, lib. 7. hiſt. cap. 3. & ex eo Nicephorus Calliſtus lib. 14. cap. 39. Polycarpum ex Sexantapriſtis Myſiæ urbe, Nicopo- A lim Thraciæ tranſlatum produnt. Πολύκαρπος ἀπὸ Σεξαντωπρίστων τῆς Μυσίας εἰς τὴν Νικόπολιν Θρᾴκης μεταχωρεῖ.

II. JOANNES.

In Septima ſynodo ſedit & ſubſcripſit *Joannes epiſcopus Nicææ Thraciæ*, Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Νικαίας τῆς Θρᾴκης.

III. NICOLAUS I. *Sabbas.*

In Photiana ſynodo ſediſſe leguntur *Nicolaus Nicopolis*, Νικολάου Νικοπόλεως, & *Sabbas Nicopolis*, Σάββα Νικοπόλεως. Qui certe, vel alter ſaltem illorum, Nicopoli Thraciæ aſſignandi ſunt.

IV. NICOLAUS II.

Sententiæ deſtitutionis Coſmæ Attici patriarchæ ſubſcripſit *Nicolaus epiſcopus eccleſiæ Nicopolitanæ*, ac quidem Archiepiſcopus. ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος τῆς τῶν Νικοπολιτῶν Νικόλαος. Allat. De conſ. lib. 2. cap. 12.

V. BASILIUS.

Luca Chryſoberge Patriarcha, Soterichus Panteugenus qui Antiochiæ patriarcha deſignatus erat, ob aſſertum errorem de ſacrificio Domini, ad ordinem redigi meruit in ſynodo cui cum metropolitis & archiepiſcopis interfuit *Baſilius Nicopolis*, adeoque Thraciæ. Allat. Vind. ſyn. Epheſ. pag. 585.

X. ECCLESIA GARELLÆ.

GARELLA, vel *Gariella*, aut *Garielus*, Thraciæ civitas fuit, nec procul Apro diſtans, Joanne Cantacuzeno teſte lib. 1. hiſt. capp. 24. 27. & 30. In Notitiis Eccleſiaſticis archiepiſcopatus eſt, imo metropolis erat ſæculo decimo-quarto.

EPISCOPI GARELLÆ.

I. SISINNIUS.

IN Septima ſynodo ſedit & ſubſcripſit *Siſinnius epiſcopus Garieli, Garielenſium, Gariela*, Σισίννιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Γαριέλου. Sic act. 1. Rurſum act. 4. & 7. ἐπίσκοπος Γαριέλων, Γαριέλης.

II. BASILIUS.

In ſynodo Photiana, *Baſilius Garellæ*; Βασιλείου Γαρέλλης. Βασίλειος Γαρέλλης.

III. * * *

Sub Joanne Xiphilino patriarcha condendis decretis de clericorum ſponſalibus anno 6574. 26. April. Ind. IV. ſeu Chriſti anno 1066. aderat archiepiſcopus Garellæ, τοῦ Γαρέλλης. Jur. Gr. Rom. l. 3. p. 211. & ſeqq.

IV. * * *

Joanne Comneno Imp. epiſcopi Saſimorum & Barbaliſſi exauctorati fuere, in ſynodo confidente *Garellorum* epiſcopo, τοῦ Γαρέλλων; Sic enim legendum non Γαρίων, ut apud Allatium lib. 2. De conſ. cap. 12.

V. * * *

Iſaacius Angelus Comnenus Imp. legem dedit, ut epiſcopi omnes quos in urbe agere B contingeret, ad epiſcoporum electiones vocarentur. Aderat *archiepiſcopus Garelli*, ὁ Γαρέλλου. Jur. Græco-Rom. lib. 2. pag. 175.

VI. * * *

Michaële Palæologo Imp. Græcæ eccleſiæ metropolitæ & archiepiſcopi Gregorio Papæ X. epiſtolam de unione eccleſiarum inſtauranda dederunt, in cujus inſcriptione legitur *archiepiſcopus Gatilleris*, amanuenſis utique errore pro *Garellis*, vel *Garelles*, *Garellæ*: nam Gregorius initio epiſtolæ quâ illis reſpondebat, archiepiſcopos *Cypſellarum*, *Garellæ*, *Derci*, *&c.* memoravit.

VII. JOANNICIUS.

Anno mundi 6859. menſe Aug. Ind. IV. ſeu Chriſti 1351. ſynodus Conſtantinopoli habita eſt contra Barlaamum & Acyndynum Palamitarum hoſtes, in qua *Joannicius Garellæ metropolita* ſedit & ſubſcripſit, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Γαρέλλης ὁ ὑπέρτιμος Ἰωαννίκιος.

III. PROVINCIA

III. PROVINCIA HÆMIMONTI.

I. ECCLESIA HADRIANOPOLIS, METROPOLIS.

JOANNES MALELAS parte II. Chronici, *in Theodosio seniore* pag. 39. scribit provinciam Hæmimonti secto Ponto, institutam esse ab eodem Imperatore. ὁ αὐτὸς δὲ Βασιλεὺς ἐκ τὸν Πόντον μερίσας, ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἣν τινα ἐκάλεσεν Εμίμοντον, sive Αἱμίμοντον; quia nempe Hæmo monte finiebatur. Hujus provinciæ caput fuit *Hadrianopolis,* quæ pridem Ammiano Marcellino teste, *Uscudama* vocabatur; imo olim *Orestias* ab Oreste Agamemnonis & Clytemnestræ filio. Hadrianopolis vero nomen habuit ab instauratore suo Hadriano Augusto. Ad Hebrum amnem eam exstare omnes norunt, qui hodie *Maritza* Turcis vocatur. *Adrianopolis,* ait Crusius Turco-Gr. pag. 336. *præmagna urbs est, minime munita, vilibus ædificiis, plena negotiationis, præsertim Judæorum. Extra eam fluvius satis magnus & piscosus est, Maritza nomine, olim Hebrus. Eam urbem Amurates primus sedem regni constituit anno 1363. Episcopatus habet* Ἀγαθόπολιν, Σωζόπολιν, Τραβιζύλην, *Agathopolim, Sozopolim, Trabizyam.* Hodie sola illi superest Agathopolis, ex recentioribus Notitiis.

EPISCOPI HADRIANOPOLIS.

I. EUTROPIUS.

A HADRIANOPOLIS sæculo quarto adulto episcopus erat *Eutropius,* vir optimus, omnique virtute ornatus, inquit Athanasius epist. ad solitar. quem Ariani sua urbe ideo ejecerant, quod Eusebium Nicomediensem, sive Constantinopolitanum redargueràt, & iis qui apud se transirent suggereret, ne sermonibus illius fidem haberent; quum insuper Basilina Augusta infesto eum odio persequeretur. Athanasii de Eutropio locus Græcè sic habet. B καὶ γὰρ Εὐτρόπιος ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει γενόμενος ἐπίσκοπος ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ ἐν πᾶσι τέλειος, ἐπειδὴ πολλάκις τὸν Εὐσέβιον ἤλεγξε, τοῖς τε διοδεύουσι συνεβούλευε μὴ πείθεσθαι τοῖς ἀσεβέσιν Εὐσεβίου ῥήμασι, τὰ αὐτὰ τῷ Εὐσταθίῳ πάσχει, καὶ τῆς πόλεως, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλεται. Βασιλίνα γὰρ ἦν πάνυ κατ' αὐτοῦ σπουδάζουσα. Sedebat itaque Eutropius tempore Constantini Magni necnon Constantii ejus filii. Illi C Eustathius Antiochenus tractatum, ut viris apprime doctis videtur, nuncupavit de *Pythonissa muliere,* in cujus principio Eutropium commendat à divinæ conversationis studio, rectæ Fidei professione, & insignis pietatis quæ præbuerat argumentis. Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας σου ζῆλον, ὦ διαπρεπέστατε τῆς ὀρθοδοξίας ἱεροκήρυξ, Εὐτρόπιε; τόδε τῆς εὐσεβείας σου γνώρισμα πολλαχῶς ἐκπεπληρωμένος, οὐχ ἥκιστα καὶ περὶ τόδε μάλιστα τεθαύμακα τὸ μέρος. Mox testatur se ab Eutropio invitatum, ut de *Engastrimytho* sive *Pythonissa,* cujus lib. 1. Regum historia fertur, sententiam promeret suam.

Doctissimus Tillemontius, quum Eutropium sua sede ab Eusebianis ejectum constet, ejus in locum aliquem Arianicæ factionis intrusum ab illis fuisse auguratur, qui Lucium, de quo mox dicendum, præcesserit.

II. LUCIUS.

Eutropio successit *Lucius,* vir quoque catholicus, qui ab Arianis perinde pulsus, Julii Papæ opem imploravit, à quo celebrata Romæ synodo restitutus fuit. Cujus sententiæ quum Eusebiani obsisterent, causa iterum in Sardicensi concilio judicata est. Illi vero Philippopolim secedentes adversus eum iterum conclamarunt, epistola ad Africanos sive Donatistas scripta, in qua aiebant, *Lucium post reditum suum sacrificium à sanctis & integris sacerdotibus confectum, si fas est dicere, canibus projiciendum jussisse.* Enimvero Athanasius ipse epistola ad Constantinum testatur, Lucium Eutropii successorem confectam ab Arianis Eucharistiam rejecisse. Epistola autem ad solitarios narrat eum, quia impietatem ipsorum magna fiducia revincebat, catenis ferreis sæpe constrictum in exsilio

ECCLESIA HADRIANOPOLIS.

mortem obiisse, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Λούκιον, τὸν πολλάκις παρ' αὐτοῖς καὶ ἁλύσεις φορέσαντα, καὶ οὕτως ἀποθανόντα. In subscriptionibus epistolæ synodi Sardicensis legitur, *Lucius ex Thracia de Cerinopoli* pro *de Hadrianopoli*. Ejus memoria quotannis fit in Martyrologio Romano die 11. Februarii: *Hadrianopoli sanctorum martyrum Lucii episcopi & sociorum ejus, qui sub Constantio ab Arianis multa perpessus, in vinculis martyrium consummavit. Cæteri vero nobiliores civium, quum Arianos in concilio Sardicensi damnatos recipere noluissent, à Philagrio Comite capitalem sententiam receperunt.*

III. Philippus I.

Lucio utique suffectus est *Philippus*, cujus sociorumque ejus sub Juliano Apostata martyrii memoria fit in Martyrologio Romano die 22. Octobris: *Hadrianopoli in Thracia natalis sanctorum martyrum Philippi episcopi, Severi presbyteri, Eusebii & Hermetis, qui sub Juliano Apostata post carceres & flagella incendio cremati sunt.*

IV. Ammon.

Anno 394. in synodo quæ Constantinopoli habita fertur in causa Bagadii & Agapii qui de Bostrensi episcopatu mutuo contendebant, sedebat *Ammon Hadrianopolis*, Ἄμμωνος Ἀδριανουπόλεως. Hic proinde est Ammon ille Ægyptius, quem Palladius Dialogo de vita S. Chrysostomi metropolitam dicit Thraciæ, & eidem Joanni addictissimum, καὶ ἀπὸ Θρᾴκης Ἄμμωνος τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀπὸ Γαλατίας Λεοβιανοῦ, πάντων μητροπολιτῶν.

V. Gregorius.

In Chalcedonensi concilio sedit & subscripsit *Gregorius episcopus Hadrianopolis*, Γρηγόριος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως. Cui post septennium Leo Imp. literas sacras misit de nece S. Proterii Alexandrini, *Gregorio reverentissimo episcopo Hadrianopolis*. Sed ejus synodica responsoria abest in collectione Epiphanii Scholastici. Subscriptus etiam reperitur decreto synodico Gennadii Constantinopolitani de Simoniacis; Γρηγόριος ἐπίσκοπος μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως, *Gregorius episcopus metropolis Hadrianopolis.*

VI. Joannes.

Quintæ synodo generali adfuit & subscripsit *Joannes misericordia Dei episcopus Hadrianopoleos metropolis, Hæmimontiorum provinciæ.*

VII. Emmanuel.

In Septima synodo inter metropolitas *Emmanuël Hadrianopolis episcopus* sedit & subscripsit, Ἐμμανουὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως. Qui profecto Manuël ille sanctus est, cujus pro religione certamen Græci in Menæis recolunt die 22. Januar. necnon *Georgii, Leonis & sociorum, quos à Bulgaris, Leone Armeno Imp. interfectos ferunt. Nimirum Leone Armeno Crumus Bulgarorum princeps cum multo exercitu Hadrianopolim Thraciæ petens, bello captam vastavit, & sanctissimum Manuëlem abduxit, & manibus ex humeris abscissis, medium posthac dissectum bestiis vorandum projecit. Ob quam iniquitatem obcæcatus, suoque populo invisus factus, & præclusis fune faucibus ab eo præfocatus est. Ejus in principatu successor Troïus, impiissimus etiam quum esset, christianos omnes adegit ut Fidem ejurarent, & recusantes enecavit.* Id quod anno 818. Melchior Inchofer accidisse scribit in Historia Ungarica. Verum Joannes Scylitzes Curopalata & ex eo Cedrenus, Hadrianopolim quidem à Crumo Bulgarorum Dynasta expugnatam scribunt, & Manuëlem quidem in Bulgariam translatum cum Basilii Macedonis qui subinde Imperator fuit parentibus, ubi Bulgarorum complures christianas leges docuerunt; sed Crumo defuncto, Cutragonem ejus successorem hanc ob causam illis iratum, archiepiscopum cum illustribus illis viris martyrem fecisse. Addit Basilium puerum pubescere jam incipientem à Cutragone dimissum, cum captivis aliis in patriam reversum. De Manuële legendus etiam est Constantinus Porphyrogennetus in vita Basilii.

VIII. Theophylactus.

Hadrianopolis episcopus sæculo nono medio sedebat *Theophylactus*, qui anno 845. à Theodora Augusta in Bulgariam missus est, ut sororem Bogoris regis, ipsumque Regem christianæ Fidei doctrina imbueret. Cæterum Theodosius Eupharcus vocatur à Cedreno.

IX. Cosmas.

In Octava synodo sedit & subscripsit *Cosmas misericordia Dei metropolita Hadrianopolis.*

X. Philippus II.

In synodo Photiana, *Philippus Hadrianopolis*, Φίλιππος Ἀδριανουπόλεως.

XI. Nicolaus I.

Joannes Tzimisces Imp. morti proximus *Nicolaum Hadrianopolis* antistitem virum sanctum atque venerabilem accersivit, cui peccata sua confiteretur, Νικόλαον τὸν πρόεδρον Ἀδριανουπόλεως ἐκαλέσατο ἄνδρα θεῖον καὶ σεβάσμιον, καὶ τὰ κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἀγνοήματα.

XII. Michael.

Joannes Mauropus Euchaïtarum sub Manuële Comneno metropolita edidit Ἀκολουθίαν, sive officium ecclesiasticum in *S. Michaëlem Hadrianopolis antistitem,* novum martyrem, cujus festum assignatur ad diem 4. Februarii.

XIII. Agapetus.

Lib. 4. Jur. Græco-Rom. pag. 250. & 259. decreta duo exstant Alexii patriarchæ lata ann. 1023. & 1024. de donatariis monasteriorum, & de causis ad episcopatus & metropoles spectantibus, quibus sanciendis adfuit *Agapetus Hadrianopolis*, Ἀγαπητοῦ Ἀδριανουπόλεως.

XIV. Eusebius.

Infaustæ synodo illi in qua, Michaële Cerulario præside, Leonis Papæ IX. legatis anathema dictum est, aderat *Eusebius Hadrianopolis*, Εὐσεβίου Ἀδριανουπόλεως. Allat. Diss. 11. de lib. eccl. Græc.

XV. Nicolaus II.

Alexio Comneno Imp. & Nicolao Theobleto patriarcha, anno 1082. in conventu solemni episcoporum & procerum Imperii, confirmatum est unionis Decretum de veneratione sacrarum imaginum propter Leonem Chalcedonis metropolitam, qui Imperatoris de conflandis in monetas sacris quibusdam vasibus mandatum datum ad *Nicolaum Hadrianopolis metropolitam*, Iconomachicæ hæresis taxaverat. Leonis scriptum coram omnibus lectum fuit, cui titulus hic præmittebatur: Γραφὴ πρὸς τὸν Ἀδριανοπόλεως μητροπολίτην Νικόλαον, πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ χρηματίσαντος μητροπολίτου Χαλκηδόνος Λέοντος. Biblioth. Coislin. pag. 103.

XVI. Leo.

Anno 1156. Luca Chrysoberge patriarcha, Manuële item Comneno Imper. celebrata Constantinopoli synodus est propter Soterichum Panteugenum Antiochiæ patriarcham designatum, quem propter errorem de sacrificio Domini proscripsit, considente *Leone* Hadrianopolis metropolita. Allat. Vind. syn. Ephes. pag. 585. Idem Leo iterum adfuit synodo alteri 1166. in qua Alamannorum de Christi Deitate doctrina ab errore immunis judicata est, eodem Patriarcha præside. Allat. lib. 11. De cons. cap. 12. Demum *Leo Hadrianopolis* sedebat inter episcopos, qui cum Michaële Anchiali patriarcha anno 1171. Decretum ediderunt, *ne clerici* ex aliena parœcia crearentur.

A

XVII. Germanus.

Michaële Palæologo Imp. *Germanus* Hadrianopolis metropolita sedebat, vir præclaris dotibus insignis, qui Pachymere teste lib. 4. c. 7. synodo adfuit, in qua actum est de Arsenio patriarcha amovendo, τοῦ Ἀδριανουπόλεως Γερμανοῦ. Josepho qui Arsenio suffectus fuerat, exauctorato, ejus in locum promoverunt Germanum anno circiter 1267. mense Mæmacterione sive Julio. Idem ibid. cap. 12.

B

XVIII. Basilius.

Pro Germano ecclesiæ Hadrianopolitanæ præfectus est Barlaamus ejus consobrinus, qui *Basilius* quoque vocabatur. ἦν δ' ὁν ἔλεγχ[?] αὐτοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐπικηρυχθέντα μετ' αὐτὸν παρ' αὐτοῦ ἀνεψιὸς ἐκείνου Βαρλαὰμ, εἴτουν Βασίλειος, qui remissum admodum se præbuit in iis quæ sui officii erant: equis & armis dans operam, patrui monita parvi pendebat; unde synodi sententia sacerdotio ejectus est, τέλος ὑφεσάσθη τὴν ὑπὸ συνόδου καθαίρεσιν. Quamobrem ab Imperatore petiit ut rem bellicam tractaret; post vero in suspicionem veniens ne ad hostes transiret, Nicæam deductus atque luminibus utrisque privatus fuit. Pachym. lib. 4. c. 21. 22. Cæterum ejus exauctorationem non nisi post patrui Germani obitum factam fuisse testatur illo loci Pachymeres, τοῦ γέροντος μεταλλάξαντος. Sedebat itaque quo tempore, Gregorio Papa X. Græcæ Latinæque Ecclesiæ Germani patrui ipsius opera, reconciliatio facta est in concilio Lugdunensi.

C

XIX. Theoctistus.

D

Andronico Palæologo Michaëlis filio Imp. quum Græci iterum à Romana communione descivissent, & in Joannem Beccum nuperum patriarcham, qui illius redintegrationem promoverat, severius animadverteretur, *Theoctistum* Hadrianopolis metropolitam sævitiam hanc improbasse fert Pachymeres in *Andronico*, lib. 1. cap. 7. ac prænuntiasse futurum ut ligneis verubus, quibus alii ad istos torquendos uterentur, iisdem ipsi comburerentur: quod & subinde contigit. ὡς καὶ ἵνα ποτὲ τῶν ἐκφερόντων λέγειν, ὁ Ἀδριανουπόλεως δ' οὗτος ἦν ὁ Θεόκτιστος. κ. τ. ε.

E

XX. * * *

Constantinopolitanæ synodo, quæ Joanne Palæologo & Joanne Cantacuzeno Impp. habita est, Callisto patriarcha præside contra Barlaamum & Acyndynum ad Palamitarum errores statuminandos, & cujus acta Combefisius in Auct. novissimo Bibl. PP. Græcorum edidit, interfuit *metropolita Hadrianopolis*

ECCLESIA HADRIANOPOLIS.

vicarius: ἦσαν καὶ διὰ γνωμῶν οὗτοι, ὁ Ἀδριανουπόλεως, ὁ Σηλυβρίας καὶ Στρουμβυρουπόλεως κ.τ.ἑ.

XXI. NICEPHORUS.

Ex Georgio Phranza lib. 2. hist. cap. 2. *Nicephorus Melissenus* magnus Protostrator, ob multiplicem prudentiam, ingenii celeritatem, dexteritatemque *Melissurgus* cognominatus, Nicephori Melisseni Cæsaris, qui Alexio Comneno Imp. claruerat, longo ordine nepos, Leonis Melisseni Sebastocratoris filius, dominus jam pridem & præfectus munitissimæ urbis Ithomes, seu Messenæ, totiusque Messeniaci sinus, post obitum uxoris gravibus de causis Hadrianopolis metropolita designatus est, imo & constitutus, ut idem Phranza lib. 3. cap. 5. refert; quem brevi subinde mors intempestiva rapuit.

XXII. * * *

Georgius Synnadorum episcopus in synodo, in qua Græci Constantinopoli in templo S. Sophiæ, circa annum 1440. Florentiæ sancitam cum Latinis unionem ejurasse feruntur, subscripsisse legitur, *pro se & pro metropolitis Rhodi, Hadrianopolis & Mitylenes*. Vid. apud Allat. in Addendis ad lib. 3. De consens. col. 1387.

XXIII. JOASAPH.

Martinus Crusius p. 334. Turco-Græc. epistolam edidit *Joasaph metropolitæ Hadrianopolis*, Joanni Zygomalæ datam Hadrianopoli die 18. Maii, sed incerto anno, hac subscriptione ✠ Ἀδριανουπόλεως Ἰωασάφ. *Joasaph Hadrianopolis*. Hunc Joasaph patriarcham posthac fuisse observat, circa annum 1559. cui Melancthon epistolam Græcam è Saxonia scripserit. Patriarchatu vero postmodum dejectus est synodi sententia, de qua mox.

XXIV. ARSENIUS.

Anno 1564. Hadrianopolis metropolita sedebat *Arsenius Joasaphi* successor, cujus utique proximus è Patriarchali sede dejectionis sententiæ subscripsit, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Ἀρσένιος, *Arsenius humilis metropolita Hadrianopolis*. Hist. eccl. Turc. Gr. lib. 2. pag. 172.

XXV. HIEREMIAS.

Stephano Gerlachio Germano nomen suum in charta scripsit *Hieremias Hadrianopolis metropolita, totius Hæmimonti Exarchus* teste Crusio p. 507. ὁ μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Ἱερεμίας, παντὸς Αἱμιμόντου ἔξαρχος, 13. Jun. anno 1578. Hunc scribendi imperitum fuisse subdit Crusius, attamen subscriptus

A legitur literis commonitionis à Metrophane patriarcha anno 1572. metropolitæ Nauplii datis, qui repetundarum reus agebatur; Ibid. p. 287. quin etiam literis aliis ejusdem patriarchæ, quibus filio sororis Theodosii Zygomalæ Tabularii munus confirmabatur. Ibid. pag. 283.

XXVI. ANTHIMUS.

Cyrillo Lucari patriarcha Constantinopolitano secunda vice in Rhodo insula exsulante, *Anthimus metropolita Hadrianopolis* ejus
B in locum suffectus fuit, mox vero exauctoratus, imo tertia die à sua promotione. Ἄνθιμος Ἀδριανουπόλεως ἡμέρας τρεῖς, καὶ παρῃτήθη. Sic catalogus Patriarcharum à doctissimo Bandurio editus, Philippus Cyprius in suo, Leo Allat. lib. 3. De consens. cap. 11. n. 4. an Hadrianopolim redierit, incertum est.

XXVII. PARTHENIUS I.

Hadrianopolis metropolita fuit *Parthenius* ille senior, qui postmodum patriarcha renun-
C tiatus, Cyrilli Lucaris nuperi decessoris sui Calvinianos errores iterato proscripsit. Id quod patriarcharum catalogus à Philippo Cyprio editus prodit, qui & illum Anchiali ecclesiæ primitùs præfuisse ait, atque ab episcopis, & clericis, omnique populo christiano vi adactum, ut Constantinopolitanum thronum capesseret, anno scilicet 1639. die Julii 4. καὶ τότε συναθροισθέντες οἵ τε ἀρχιερεῖς, κληρικοὶ, καὶ πᾶς τῶν χριστιανῶν ὁ λαὸς μετὰ βίας ἔπεισαν τὸν Ἀδριανουπόλεως κύριον Παρθένιον, τὸν πρότερον χρηματίσαντα ἐκ Ἀγχιάλου, καὶ ἐδέχθη τὸ πατρι-
D αρχικὸν ἀξίωμα, τῷ ͵ΑΧΛΘ. τῆς κοινῆς σωτηρίας ἔτει, Ἰουλίῳ δʹ. Catalogus alter à D. Bandurio vulgatus perinde habet eum ex Hadrianopolitana sede assumtum, ac post annos quinque duosque menses veneno periisse. Hic adfuerat anno 1638. synodo Cyrilli Berrhœensis patriarchæ, quæ Cyrillum Lucarem prima vice damnavit, ejusque decretis subscripserat, ὁ Ἀδριανουπόλεως Παρθένιος, *Parthenius Hadrianopolis*. In actis synodi Hierosolymitanæ quæ anno 1672. habita est, & in quibus illius pristinæ synodi decreta regesta sunt, è regione
E appositum legitur. οὗτός ἐστιν ὁ χρηματίσας Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης Παρθένιος ὁ γέρων, ἐφ' ᾧ ἐγένετο ἡ ἐν Γιασίῳ σύνοδος. *Hic est patriarcha Constantinopolitanus Parthenius senior, sub quo celebrata est apud Giasium synodus*. Cæterum Philippus Cyprius videtur peccasse, ubi Parthenium seniorem Anchiali primùm metropolitam fuisse affirmavit. Nam Leo Allatius epistola quam Bartholdo Nihusio anno 1645. scripsit, Parthenium II. non I. Anchiali metropolim ac

deinde Hadrianopolim gessisse narrabat. *Intrusus Parthenius à Timotheo Anchiali metropolita, ab Anthimo Hadrianopolitanus creatus.* Allat. lib. 3. de consens. cap. 11. n. 5.

XXVIII. Gabriel.

Parthenio I. ex Hadrianopolitana sede in Constantinopolitanam promoto, suffectus omnino fuit *Gabriel,* qui literis ejusdem Parthenii de libro cui titulus est, ὁμολογία ὀρθόδοξος τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς. κ. τ. ἑ. *Confessio orthodoxa catholicæ atque Apostolicæ Ecclesiæ Orientalis,* subscripserit, ὁ Ἀδριανουπόλεως Γαβριὴλ, *Gabriel Hadrianopolis.*

XXIX. Parthenius II.

Post Gabrielem Hadrianopolis episcopus quoque fuit *Parthenius* ille alter, qui anno 1641. sedit in synodo Parthenii I. patriarchæ, in qua actum est de voce μετουσιώσεως, *quæ Transubstantiationem* significat, ut fertur in epistola illustrissimi D. de Nointel, Regis christianissimi apud Turcarum Sultanum Legati, To. 3. de Perpetuit. Fid. Euch. p. 683. Annoquoque 1643. die 11. Martii subscripsit literis tribus Parthenii patriarchæ, quibus *Confessionem Orthodoxam Ecclesiæ catholicæ & Apostolicæ Orientalis,* à Petro Mogila Kioviensi metropolita conscriptam, commendabat. Hic porro Parthenius alter Constantinopolitanum thronum perinde adeptus est; at certè malis artibus, ut vere intrusus dictus sit ab Allatio. Hujus cognomentum *Cesænes* erat, ut discimus ex Cl. Bandurii catalogo.

XXX. Neophytus.

XXXI. Clemens.

Responsioni Dionysii patriarchæ Constan-A tinopolitani super Calvinianorum erroribus datæ anno 1672. subscripsit *Neophytus Hadrianopolis,* ὁ Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος. Hunc Hadrianopolitana sede Callinicus patriarcha amovit, ac pro illo suffecit *Clementem Chalcedonis.* Sed vicissim Neophytus Callinicum patriarchatu suis artibus dejecit, ejusque sedem dies aliquot occupavit. Quod refertur in recenti patriarcharum illorum catalogo quem clariss. D. Bandurius edidit. ὁ δὲ Κὺρ Καλλίνικος μὲ τὸ νὰ ἔξωσε τὸν Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτον ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν του, καὶ νὰ τὸν ἰδῶσε B τὸν Κλήμεντα Χαλκηδόνος. παρὰ κανόνα ἔλαβε τὸ Πατριαρχεῖον ὁ Νεόφυτος Ἀδριανουπόλεως.

XXXII. Athanasius.

Anno 1714. sedebat *Athanasius Hadrianopolis* metropolita, de quo Alexander Helladius juvenis Græcus in libro de *statu præsenti Ecclesiæ Græcæ* pag. 328. ita scribit: *Non mihi desunt argumenta ex literis beatissimi Gabrielis patriarchæ CP.* τῶ νῦν ἐν ἁγίοις χορῷ, *& Athanasii metropolitæ* Ἀδριανουπόλεως, *quibus non nemo nostrum increpatur, cur mu-* C *tato itinere quod versus Italiam susceperat, Halam petierit, ejusque apologia apud me servatur.* Atqui anno 1720. Demetrius Procopius in sua *præsentis sæculi eruditorum Græcorum recensione* de Athanasio hæc scribebat: Ἀθανάσιος ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως, *Athanasius Hadrianopolitanus Hadrianopolis metropolita, vir linguæ Græcæ callens ecclesiasticæque eruditionis, rituum atque statutorum peritus, singulari studio divinas sacrasque scripturas meditatur, Evangelica eloquia magno zelo & caritatis fervore prædicat & edisserit.* Anno itidem 1721. sedebat Hadrianopoli Athanasius, unde in Byzantinum thronum promotus fuit.

II. ECCLESIA MESEMBRIÆ.

MESEMBRIA, ut auctor est Strabo lib. 7. *Megarensium colonia fuit, quam antè Menebriam vocabant, quasi Menæpolim. Ejus enim ædificator Menas nominatur, Bria vero sermone Thracico civitas dicitur; sicut & Selyos oppidum Selybria appellata est, & sic Ænus quandoque Poltiobria. Deinceps Anchiala Castellum.* Modo ante memoraverat *Odessum Milesiorum Coloniam, Naulochum Mesembrianorum Castellum, tum montem Hæmum ab hoc ad mare usque progredientem, deinde Mesembriam.* Quæ Mesembriam insignem tractûs hujus civitatem fuisse innuunt. Plinius etiam lib. 4. cap. 11. perinde ait: *Mons Hæmus vasto jugo procumbens in Pontum, oppidum habuit in vertice Aristæum: nunc in ora Mesembria, Anchialus, &c.* Adeoque Mesembria media posita est Anchialum inter & Odessum ad Pontum Euxinum, ubi nunc quoque *Mesember* dicitur; quibus concinit Ptolemæus. Nulla ejus Hierocli mentio. In ecclesiarum Notitiis pristinis archiepiscopatus est, in posterioribus metropolis. Novella Justiniani VII. Mesembriæ præsuli olim attributa erat Aquensis ecclesia, quam, ut pote quæ Daciæ Ripensis erat, Imperator illi Justinianæ suæ primæ metropolitæ subjectam voluit. Atqui in Latina Novellæ hujus translatione perperam *Meridianus* episcopus scribitur pro *Mesembrianus:* nimirum error interpretis est, inde proveniens, quod Μεσημβρία Græca vox idem sonat quod Latinis *Meridies.* Justiniani

ECCLESIA MESEMBRIÆ. autem hæc verba sunt: *Sed & in Aquis quæ est provinciæ Daciæ Ripensis ordinari volumus à tua sanctitate episcopum, ut non in posterum sub Meridiano* (Mesembriano) *Thraciæ oppidi episcopo sit constituta: sed Meridianus* (Mesembrianus) *quidem maneat in Meridiano* (Mesembriano) *nulla communione cum Aquis servanda.* Suus itaque sexto sæculo Mesembrianis proprius episcopus erat, ac certe quinto, etsi nullus mihi ætatis illius usquam occurrit.

EPISCOPI MESEMBRIÆ.

I. PETRUS.

SExtæ synodo generali adfuit & subscripsit *Petrus episcopus Mesembriæ Thraciæ.* Πέτρος χάριτι Θεοῦ ἐπίσκοπος Μεσημβρίας τῆς Θρᾴκης.

II. MAMALUS.

Canonibus Trullanæ synodi subscriptus legitur *Mamalus episcopus civitatis Mesembrinorum Hæmimontiorum,* Μάμαλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Μεσημβρινῶν πόλεως τῆς Αἱμιμοντίων.

III. LEO.

In Septima synodo sedit & subscripsit *Leo episcopus Mesembriæ,* ac quidem inter præsules Thraciæ, Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μεσημβρίας.

IV. TIMOTHEUS.

In synodo Photiana inter metropolitas & archiepiscopos legitur *Timotheus Mesembriæ,* Τιμοθέου Μεσημβρίας, Τιμόθεος Μεσημβρίας.

V. GREGORIUS I.

Synodo Michaëlis Cerularii quæ Leonis Papæ IX. legatis anathema dixit, aderat *Gregorius Mesembriæ archiepiscopus,* καὶ ἀρχιεπισκόπων ...... Γρηγορίου Μεσημβρίας. Allat. Diss. 2. de lib. eccl. Græc.

VI. THEODORUS.

In ea synodo quæ anno 1156. Soterichum Panteugenum Antiochiæ patriarcham designatum erraticæ suæ doctrinæ causa ad ordinem redegit, sedebat *Theodorus Mesembriæ,* necnon anno 1166. in altera illa quæ Alamannorum de Christi Deitate sententiam, Fidemque approbavit. Allat. Vind. syn. Eph. pag. 585. & lib. 2. De consens. cap. 12.

VII. ***

Initio epistolæ metropolitarum qui Michaële Palæologo Imper. Gregorio Papæ X. scripsere, legitur *Metropolitanus Mesembriæ,* quemadmodum etiam in inscriptione epistolæ Gregorii Papæ ad ipsos.

VIII. MATTHÆUS.

Synodicæ sententiæ depositionis Joasaph patriarchæ subscripsit *Matthæus Mesembriæ metropolita,* ὁ ταπεινὸς Μεσημβρίας μητροπολίτης Ματθαῖος.

IX. THEOPHANES.

Responsioni Dionysii patriarchæ de erroribus Calvinianorum quæ data est anno 1672. subscripsit *Theophanes Mesembriæ,* ὁ Μεσημβρίας Θεοφάνης.

X. GREGORIUS II.

Anno 1721. sedebat *Gregorius Mesembriæ,* ὁ Μεσημβρίας Γρηγόριος.

III. ECCLESIA SOZOPOLIS.

SOZOPOLIS, Σωζόπολις, Hæmimonti urbs est in Notitia Hieroclis, & in aliis episcopatuum, ὁ Σωζουπόλεως. Sed exigua Nicephoro Gregoræ; Joanni vero Cantacuzeno lib. 2. cap. 3. ampla est & populosa ad Pontum posita, τὴν Σωζόπολιν κατὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον πολύανδρον οὖσαν καὶ μεγάλην πόλιν. Ejus nulla est in veteribus scriptoribus mentio, nisi in actis conciliorum: sæculo autem quinto Sozopolis & Debelti unus episcopus erat.

EPISCOPI SOZOPOLIS.

I. ATHANASIUS.

AD Ephesinam synodum venit *Athanasius episcopus Debelti & Sozopolis;* subscripsit vero Contestationi complurium episcoporum qui intercesserunt, ne Cyrillus Alexandrinus ante Orientalium adventum concilii celebrationem inchoaret. Post vero legitimæ synodo, factione Nestoriana posthabita adhæsit, subscripsitque decretis illius, Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Δεβελτὸν καὶ Σωζόπολιν ἐκκλησίας, *Athanasius episcopus ecclesiæ Duelti (Develti, Debelti) & Sozopolis.*

II. PETRUS.

In concilio sexto generali sedit & subscripsit *Petrus episcopus Sozopolis Thraciæ,* Πέτρος ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως Θρᾴκης.

III. EUTHYMIUS.

In Septimo concilio *Euthymius episcopus Sozopolis* inter episcopos Thraciæ Diœcesis

sedit & subscripsit, post *Eustratium Debelti.* Εὐθύμιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως.

IV. IGNATIUS.

In synodo Photiana, *Ignatius Sozopolis,* Ιγνατίου Σωζοπόλεως, Ιγνάτιος Σωζοπόλεως. Aderat & Nicolaus Sozopolis, utique Pisidiæ.

V. THEODOSIUS.

Anno 1357. synodo Callisti patriarchæ, quæ profana Gregorii Palamæ placita approbavit, adsuit & subscripsit *Theodosius metropolita Sozopolis,* ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σωζοπόλεως Θεοδόσιος.

VI. JOANNICIUS.

Anno 1534. ex Sozopolis metropolita patriarcha factus est *Joannicius,* quum Hieremias I. Constantinopolitana sede pulsus priore vice fuisset; quam dignitatem, omnium votis expetitus, invitus ipse admisit. Hist. Turco-Gr. lib. 2. pag. 154.

VII. PHILOTHEUS.

Synodicæ destitutionis Joasaph patriarchæ sententiæ anno 1564. subscripsit *Philotheus metropolita Sozopolis,* ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σωζοπόλεως Φιλόθεος. Ibid. pag. 174.

VIII. JOASAPH.

Anno 1721. sedebat *Joasaph Sozopolis metropolita,* ὁ Σωζοπόλεως Ιωασάφ.

IV. ECCLESIA DEBELTI.

DEBELTUS, seu *Develtus,* Δεβελτός, colonia, Thraciæ mediterraneæ civitas est Ptolemæo, cujus etiam meminit Plinius lib. 4. c. 11. ac *Debeltum* neutro nomine dicit; *Debeltum cum stagno,* inquit, *nunc Deultum vocatur veteranorum: sequitur Phinopolis, juxta quam Bosphorus.* In Notitia Hieroclis male scribitur Δέβρτος. In ea quæ Leonis Imp. nomen præfert, episcopatus tertius est sub Hadrianopoli. Constantini Porphyrogenneti historiæ Continuator hanc à Theodora Augusta Bulgaris concessam prodit, quum Christo nomen illi dedissent, à quibus *Zogara* lingua ipsorum appellata est; sed *Zogara* vel *Zagora* Bulgarorum ecclesiæ metropolis aliquando fuit, postquam à Basilio Imp. Bulgaricida dicto Achrida aliisque circum urbibus quas obtinuerant expulsi, Mæsiæ secundæ limitibus arctati fuere. Subinde vero metropolitica illa jura Ternobium translata sunt Innocentio III. Pontifice Romano, ut suo loco dicetur. Eumdem olim fuisse Debelti & Sozopolis episcopum mox dicebam.

EPISCOPI DEBELTI.

I. ÆLIUS PUBLIUS JULIUS.

SÆculo ecclesiæ secundo medio, *Develti* coloniæ episcopus erat *Ælius Publius Julius,* qui cum aliis sanctissimis pontificibus Montani Prophetissas insectatus est; Eusebio scilicet teste lib. 5. hist. eccl. cap. 19. qui hoc illius de Priscilla testimonium refert: Αἴλιος Πούπλιος Ιούλιος ἀπὸ Δεβελτοῦ κολωνείας τῆς Θρᾴκης ἐπίσκοπος, *Ælius Publius Julius Debelti coloniæ Thraciæ episcopus; testor Deum qui in Cælis est, quod beatus Sotas qui est Anchiali, Dæmonium Priscillæ ejicere voluit, sed hypocritæ nequaquam permiserunt.*

II. ATHANASIUS.

In ecclesia Sozopolis dixi *de Athanasio Debelti & Sozopolis episcopo.*

III. JOVINUS.

Anno 448. in synodo Constantinopolitana in qua S. Flaviano præside, Eutyches renuntiatus fuit hæreticus, sedebat *Jovinus episcopus Debelti,* Ιοβῖνος ἐπίσκοπος Δεβελτοῦ, qui tertio post anno adsuit quoque concilio Chalcedonensi, ut Latini actorum illius codices ferunt, in quibus & *Jovinus,* & *Jovianus episcopus Debeltanæ civitatis provinciæ Æmimonti* dicitur; ex quibus emendanda venit subscriptio Græca act. 6. Ιουβενάλιος ἐπίσκοπος Δεβέλλου, pro Ιοβῖνος ἐπίσκοπος Δεβελτοῦ. Sed & subscriptus quoque legitur synodico Gennadii Constantinopolitani decreto contra Simoniacos, Ιοβῖνος Δεβελτοῦ, *Jovinus Debelti.* Jur. Græco-Rom. lib. 3.

IV. EUSTRATIUS.

Septimæ synodo generali interfuit & subscripsit *Eustratius episcopus Debelti,* Εὐστράτιος ἐπίσκοπος Δεβελτοῦ.

V. SYMEON.

Synodo item Photianæ *Symeon Debelti,* Συμεὼν Δεβελτοῦ.

VI. * * *

Anno 2. Michaëlis Curopalatæ Imperat. Cramnus Bulgarorum Princeps Debeltum obsidione cinxit, cujus oppidani *unà cum episcopo suo* ejus se potestati dediderunt, mox vero in regionem aliam deportati sunt, ἅμα σὺν αὐτῷ τῷ ἐπισκόπῳ μετοικήσαντος. *Theophanes ad illum annum.*

V. ECCLESIA PLOTINOPOLIS.

PLINIUS Develto *Phinopolim* Bosphorum versus subjungit, quam Strabo *Phtinopolim* dicit. At non eadem profectò est quæ *Plotinopolis* Ptolemæo, qui utramque diserte distinguit. Plotinopolim habet Antonini Itinerarium & Hieroclis Notitia, ut & ecclesiasticæ aliæ, quam, Procopio teste, Justinianus instauravit. A Plotina uxore Trajani dictam crediderim.

EPISCOPI PLOTINOPOLIS.

I. HIEROPHILUS.

SOCRATES lib. 7. hist. eccl. cap. 36. ubi A de episcoporum translationibus agit, *Hierophilum Trapezopoli Phrygiæ Plotinopolim Thraciæ* translatum narrat. Ἱερόφιλος ἀπὸ Τραπεζοπόλεως τῆς Φρυγίας μετηνέχθη εἰς Πλωτινούπολιν τῆς Θρᾴκης.

II. GEORGIUS.

In Septima synodo sedit & subscripsit inter episcopos Hæmimonti, *Georgius episcopus Plotinopolis*, Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πλωτινουπόλεως.

VI. ECCLESIA PROBATORUM.

PROBATA, Πρόβατα, voce plurali neutra, episcopatus est provinciæ Hæmimonti in Notitia Leonis Imp. ὁ Προβάτων, cujus civitatis nulla apud auctores occurrit mentio.

EPISCOPI PROBATORUM.

I. MANUEL.

IN synodo Photiana sub Joanne Papa VIII. adfuit *Manuel Probatorum*, Μανουὴλ Προβάτων.

VII. ECCLESIA BULGAROPHYGI.

BULGAROPHYGUM utique dixerunt Hæmimonti civitatem ob Bulgaros, quando in eam regionem invaserunt, in fugam conversos. Ejus mentio est in Notitia Leonis Imp. ὁ Βουλγαροφύγου; quamobrem id nominis habuit ante tempora Basilii Porphyrogenneti qui Bulgaricida, Βουλγαροκτόνος audit.

EPISCOPI BULGAROPHYGI.

I. THEODORUS.

IN Septima synodo sedit & subscripsit *Theo-* B *dorus episcopus Bulgarophygi*, Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Βουλγαροφύγου.

II. CONSTANTINUS.

In synodo Photiana *Constantinus Bulgarophygorum*, Κωνσταντίνου Βουλγαροφύγων.

VIII. ECCLESIA SCOPELI.

SCOPELUS, Σκόπελος, civitas episcopalis est provinciæ Hæmimonti in Notitia Leonis Imp. ὁ τοῦ Σκοπέλου, quæ proinde diversa à Scopelo insula Ægæi maris Macedoniæ vicina.

EPISCOPI SCOPELI.

I. S. RHEGINUS.

IN synaxario Basilii Imp. quod Latine ab C Ughello editum est To. 6. Italiæ sacræ, Febr. 24. memoria fit *Certaminis S. Rhegini episcopi Scopulorum* (seu Scopeli) *qui in Græcia parentibus christianis ortus, à quibus, tum pietate, tum sacris literis excultus, vir summus evaserat, ab ejus loci episcopo Diaconus factus est, deinde presbyter, demum Scopulorum episcopus : quo in munere obeundo eam sibi virtutis famam collegit, ut ad synodum quæ Sardis* (Sardicæ puto) *habita est, accitus, omnes hæreses dicendo retuderit. Excitata non multo post in christianos persequutione, comprehensus, post varios cruciatus capite multatus est*, sub Juliano Apostatâ.

II. RUBIN.

ECCLESIA SCOPELI.

II. RUBIN.

In Septima synodo inter episcopos Hæmimonti sedit & subscripsit *Rubim* seu *Rubin episcopus Scopeli*, Ρουβὶμ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Σκοπέλου.

A

III. BARDANES.

In Photiana synodo *Bardanes Scopelorum*, Βαρδάνου Σκοπέλων.

IX.

ECCLESIA BRYSIS.

SUB Hadrianopoli in Notitia Leonis Imp. civitas episcopalis nona est *Brysis*, ὁ Βρύσεως, quæ in eadem Notitia decimus nonus archiepiscopatus censetur. ιθʹ. ἡ Βρύσις. Nimirum lib. 3. Jur. Græco-Rom. pag. 223. duplex est Brysis, parva & magna, & magnæ quidem episcopus præerat, parvæ vero archiepiscopus. Quocirca Luca Chrysoberge patriarcha, magnæ Brysis episcopus adversus archiepiscopum parvæ interpellavit, de non revocanda parœcia quæ ab ipso tenebatur; prolata idcirco etiam est archiepiscopi defuncti transactio. Pronuntiavit vero synodus iis quæ archiepiscopus male egerat non debere archiepiscopatum lædi absque clericorum ejus assensu, insuper & magnæ synodi, patriarchalis scilicet. Atqui Brysis Thraciæ, Brysarum gentis caput, inter Nestum & Hebrum amnes ponitur.

Utriusque Brysis episcopos & archiepiscopos una serie recito, quando unum olim utrique episcopum præfuisse nullus dubito.

EPISCOPI BRYSIS.

I. JOANNES.

IN Septima synodo sedit & subscripsit *Joannes episcopus Brysis* inter Thraciæ præsules, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Βρύσεως.

B

II. NICETAS.

In synodo Photiana, *Nicetas Brysis*, Νικήτα Βρύσεως, Νικήτας Βρύσεως.

III. LEO.

Synodico decreto Alexii patriarchæ de monasteriorum Donatariis condendo, anno 1027. aderat *Leo archiepiscopus Brysis*, Λέοντος Βρύσεως. Jur. Græco-Rom. pag. 259.

C

IV. ***

Imperante Byzantinis Manuële Comneno, & patriarchatum gerente Michaële Oxita, in duplici episcoporum aliquot conventu actum est de duobus episcopis, qui Bogomilorum hæresis suspecti quum essent, præter canones etiam ab uno dumtaxat episcopo Tyanorum metropolita ordinati erant. Aderat *archiepiscopus Brysis*, τοῦ Βρύσεως. Allat. lib. 2. de cons. cap. 12.

V. ***

Ex actis synodi Lucæ ejusdem patriarchæ, in qua Soterichus Panteugenus Antiochiæ patriarcha designatus, damnatus fuit, sedebat cum aliis *archiepiscopus Brysis*, τοῦ Βρύσεως; cujus nomen omissum est. Acta illa regesta reperi in Nicetæ Choniatæ Panoplia, inter codices Cl. Baluzii.

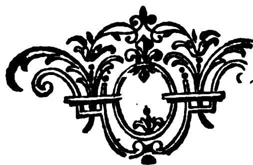
VI. *** CONSTANTINUS.

Anno 1166. Luca Chrysoberge patriarcha conditum in synodo decretum est, quo nuptiæ septimi gradus prohibitæ sunt. Aderat Archiepiscopus Brysis, τοῦ Βρύσεως. Jur. Græco-Rom. pag. 217.

Anno 1166. eodem Luca patriarcha, in frequenti synodo quæ Alamannorum Constantinopoli agentium causa celebrata est, tractatum est de hoc Domini dicto, *Pater major me est*, considente cum aliis *Constantino archiepiscopo Brysis*. Leo Allat. lib. & cap. citatis.

VII. THEODORETUS.

In synodo Callisti patriarchæ, quæ Palamitarum profanas insanias approbavit, sedit & subscripsit *Theodoretus metropolita Brysis*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βρύσεως, καὶ ὑπέρτιμος Θεοδώρητος.

X. ECCLESIA TRABIZYÆ.

TRABIZYA Hæmimonti episcopatus quartus est in Notitia Leonis Imp. δʹ. ὁ Τραβιζύης, *Quartus Trabizyæ*: mox sequitur quintus, Carabus dictus, εʹ. ὁ Καράβου. Ex quo apparet Carabi & Trabizyæ unum eumdemque episcopatum non fuisse, qui *Carabizya* quoque nuncuparetur. Quin & in eadem Notitia Carabizya vigesimus primus archiepiscopatus est, καʹ. ἡ Καραβιζύη.

EPISCOPI TRABIZYÆ.

I. CONSTANTINUS.

IN synodo Photiana sub Joanne Papa VIII. sedebat *Constantinus Trapobizya*, Κωνσταντίνου Τραποβιζύης, Κωνσταντῖνος Τραποβιζύης.

XI. ECCLESIA BUCELLI.

HÆMIMONTI altera civitas episcopalis est *Bucellum*, vel *Bucellus*, in Leonis Notitia sub Hadrianopoli, ςʹ. ὁ Βουκέλλου. Joanni Cantacuzeno lib. 2. cap. 3. oppidulum Bucelli ponitur in Odrysis, Probato vicinum, καὶ γινόμενος ἐν Ὀδρυσοῖς τὸ Βουκέλου προσαγορευόμενον πόλισμα εἷλε.

EPISCOPI BUCELLI.

I. JOANNES.

IN Photiana synodo sedit *Joannes Bucella*, Ἰωάννου Βουκέλλης.

XII. ECCLESIA ANCHIALI.

ANCHIALUS, sive *Anchiala*, Ἀγχιάλη Straboni, castellum fuit ab Apolloniatis conditum, *quod & Apollonia dictum est*. Urbs evasit maritima ad Pontum Euxinum, *Mesembriam inter & Apolloniam* posita, Pomponio Melæ, Plinio & Ptolemæo: unde in Notitia Hieroclis & Constantino Porphyrogenneto Hæmimonti jure censetur, ac non Rhodopes, etsi in duabus vetustis Ecclesiarum Notitiis archiepiscopatus & metropolis scribatur in provincia Rhodopes: neque prorsus id patitur illarum regionum situs. *Anchialo* hodie dicitur; vilis omnino vicus.

EPISCOPI ANCHIALI.

I. SOTAS.

SÆculo ecclesiæ secundo, quo tempore A Montanus cum Priscilla & Maximilla vaticinia profana & hæretica fundebat, Anchiali episcopus sedebat beatus Sotas, quem Julius Publius Debelti episcopus testatus est, voluisse ejicere Priscillæ dæmonium, hypocritas vero illius adulatores obstitisse. Ζῇ ὁ θεὸς ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅτι ὁ Σωτᾶς ὁ μακάριος, ὁ ἐν Ἀγχιάλῳ, ἠθέλησε τὸν δαίμονα τῆς Πρισκίλλης ἐκβαλεῖν, καὶ οἱ ὑποκριταὶ οὐκ ἀφῆκαν. Euseb. l. 5. hist. cap. 19.

II. TIMOTHEUS.

Epistolæ Eusebianorum conventus Philippopolitani subscriptus legitur, *Timotheus episcopus ab Anchilo*, melius *ab Anchialo*. B

III. SEBASTIANUS.

In indice Patrum synodi Constantinopolitanæ generalis prioris de provincia Scythiæ censetur *Sebastianus Anchialensis*, quia Anchialus illi provinciæ vicina est.

IV. SABBATIUS.

Statuto synodico Gennadii Constantinopolitani de Simoniacis subscripsit *Sabbatius episcopus Anchiali.* Σαββάτιος ἐπίσκοπος Ἀγχιάλου.

V. PAULUS.

In Quinta synodo generali sedit & subscripsit *Paulus misericordia Dei episcopus Anchiali.*

VI. JACOBUS.

Lib. 8. Bibl. Cæsareæ cod. 28. mentio fit vitæ S. Antonii junioris, qui Lauræ S. Sabæ monachus primum fuit, dein Eremita. Dicitur vero aliquando incidisse in S. Jacobum, qui posthac Anchiali episcopatum eo tempore gerebat quo Constantinopolis Tarasius,

& ab eo edoctum esse vitæ & silentii anachoretici normam. Εὑρὼν δὲ ὁ Ἀντώνιος αὐτόθεν ἀναχωρεῦντα τὸν ἐν ἁγίοις Ἰάκωβον, τὸν γεγονότα ἐπίσκοπον τῆς Ἀγχιάλου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ταρασίου, ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδάσκεται τὸν κανόνα τῆς ἀκροτάτης ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως.

VII. Nicolaus.

In Photiana synodo sedebat inter episcopos *Nicolaus Anchiali*, Νικολάου Ἀγχιάλου, Νικόλαος Ἀγχιάλου.

VIII. *** Stephanus.

In synodo Lucæ Chrysobergæ patriarchæ, in qua nuptiæ septimi gradus prohibitæ sunt, anno 1166. sedebat *Archiepiscopus Anchiali*, τοῦ Ἀγχιάλου. Jur. Græco-Rom. lib. 3. p. 217.

In ea synodo quæ Alamannorum doctrinam de Filii erga Patrem subjectione, anno 1166. approbavit, sedebat *Stephanus Anchiali*. Allat. lib. 2. de consens. cap. 12.

IX. Joannes.

Statuto synodico Georgii Xiphilini Patriarchæ de juribus territoriorum condendo aderat *Joannes Anchiali*. Ἰωάννου Ἀγχιάλου. Jur. Græco-Rom. pag. 283.

X. ***

Inter metropolitas Græcos qui Gregorio Papæ X. pro ecclesiarum unione sarcienda scripserunt, legitur *Metropolitanus Acinii*, & in inscriptione epistolæ Gregorii ejusdem ad illos, *Metropolitanus* scribitur *Achiraus*, ex quo nullus dubito quin emendandum sit, *Anchiali*.

XI. Sophronius.

Ad Ferrariensem & Florentinam synodum venit *Sophronius Anchiali metropolita*, & Decreto Unionis subscripsit; ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀγχιάλου Σωφρόνιος. Qui tamen subscriptus quoque fertur spuriis illis actis synodi Sophianæ, quam circa annum 1440. celebratam aiunt ad Florentinam unionem ejurandam.

XII. Xenophon.

Anno 1564. Joasaph patriarcha in synodo destitutus fuit, latæque sententiæ subscripsit *Xenophon metropolita Anchiali*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀγχιάλου Ξενόφων. Hist. Turco-Gr. lib. 2. pag. 171.

XIII. Parthenius I.

Ex metropolita Anchiali Parthenius qui subinde patriarcha factus est, ad Hadrianopolis sedem translatus fuerat, ut fertur in catalogo patriarcharum qui à Philippo Cyprio conscriptus est. μετὰ βίας ἔπεισαν τὸν Ἀδριανουπόλεως κύριον Παρθένιον τὸν πρότερον χρηματίσαντα καὶ Ἀγχιάλου. *Etiam adhibita vi Dominum Parthenium Hadrianopolis metropolitam qui antehac Anchiali etiam metropolita fuerat, adegerunt ut Patriarchatum subiret.*

XIV. Parthenius II.

Dionysio Muselime patriarcha Constantinopolitanæ sedis demum compote facto, Parthenius IV. qui illam occupaverat, in carcerem à Turcis trusus est, ex quo subinde eductus Anchiali ecclesiæ regimine donatus fuit, ut inde sustentaretur, ὕστερον τὸν ἔδωσαν τὴν Ἀγχίαλον διὰ ζωοτροφίαν του. Index patriarch. ab anno 1594.

XV. Daniel.

Relationi Dionysii patriarchæ datæ anno 1672. super erroribus Calvinistarum subscripsit *Daniel Anchiali*, ὁ Ἀγχιάλου Δανιήλ.

XVI. Callinicus.

Anno 1721. sedebat *Callinicus Anchiali*, ὁ Ἀγχιάλου Καλλίνικος.

IV. PROVINCIA RHODOPES.

I. ECCLESIA TRAJANOPOLIS, METROPOLIS.

RHODOPE provincia à Rhodope monte nomen habuit, à quo Aquilonem versùs terminatur, inter Nestum & Melanem fluvios jacens. In Notitia Hieroclis hujus prima civitas est *Aenus,* secunda *Maximianopolis,* tertia *Trajanopolis;* quæ tamen illius provinciæ ecclesiarum metropolis fuit, ut Notitiæ ferunt; quin & Palladius in Dialogo de vita S. Joannis Chrysostomi. Plotinopoli vicina est Ptolemæo. Non à Trajano Imp. id nominis sortita est, ait Joannes Curopalates in Michaële Duca, sed à quodam insigni viro, cui Trajano quoque nomen erat, quem Trajanus ipse Augustus ob nescio quam offensam luminibus privavit. Hunc enim, quum subinde adversus Persas pergeret, obvium sibi conspicatus, spectaculo motus, virtutisque, præclarorumque ejus gestorum memor, eodem in loco urbem construi jussit, quæ indelebile viri monimentum esset. Cæterum Joannes Cantacuzenus lib. 3. c. 67. Trajanopolim sua ætate jampridem esse dirutam testatur. *Τραϊανούπολιν κατεσκαμμένην ἐκ πολλῶν ἐτῶν οὖσαν*, cujus proinde metropolitica jura Maroneam translata sunt. Ejus muros à Justiniano refectos narrat Procopius lib. 4. de ædif. cap. 11. Nonnulla ejus vestigia superesse oportet, quando adhuc hodie *Trajanopolis* nominata fertur.

EPISCOPI TRAJANOPOLIS.

I. THEODULUS.

THEODULUM Trajanopolis episcopum, virum optimum, ut & Olympium Ænorum seu Æni, ambos Thraciæ episcopos Ariani, Eusebiusque in primis Constantinopolitanus, Constantio Imp. insectati sunt, injustisque criminationibus suis edictum a Principe obtinuerunt, ut non urbibus solum suis & ecclesiis ejicerentur, sed capitali sententia, ubicumque reperti essent, plecterentur, *ἀλλὰ καὶ κεφαλικὴν διδόναι δίκην.* Hæc scribit Athanasius epistola ad solitarios. *Ὀλύμπιον δὲ τὸν ἀπὸ Αἴνων, καὶ Θεόδουλον τὸν ἀπὸ Τραϊανουπόλεως,*
B *ἀμφοτέρους ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἐπισκόπους, ἀγαθοὺς καὶ ὀρθοδόξους ἄνδρας, ἐπειδὴ ἑωράκασι μισοῦντας τὴν αἵρεσιν, διέβαλον.* Apolog. vero de Fuga sua jam testatus erat Theodulum propter crimina quorum injustè accusabatur interfici jussum, fugam capessivisse. Cæterum nusquam eum neci datum significat, quod tamen Socrates innuit lib. 2. cap. 26.

II. SYNCLETIUS.

Joanne Chrysostomo Constantinopolis ecclesiam gerente, propter crimina quorum reus Antoninus Ephesi agebatur, à synodo hanc in urbem missus est *Syncletius metropolita Trajanopolis,* qui illius res gestas inquireret &
A testes audiret, adjunctis ei Heyschio Parii & Palladio Helenopolis episcopis, *ἐξ αὐτῆς συναξιώθησαν τρεῖς ἐπίσκοποι κατελθεῖν, Συγκλήτιος μητροπολίτης Τραϊανουπόλεως, Ἡσύχιος κ. τ. ἑ.* Pallad. Dial. de vit. S. Joann. Chrysostomi.

III. PETRUS.

Ad Ephesinum concilium accessit *Petrus Trajanopolis,* ac Contestationi complurium episcoporum, quibus Orientalium adventum esse præstolandum censebant, subscripsit; quin & subinde Orientalium synodi literis pro Nestorio, *Petrus episcopus Trajanopolis Rhodopes, Petrus episcopus Trajanopolis metropolitanus,* ut fertur in collect. ex Tragœdia Irenæi Tyrii capp. 7. 8. 13. 28. unde meruit à concilii legitimi patribus exauctorari. Quem tamen pœnituisse conjicio, quando ejus nomen non occurrit c. 190. inter illos Nestorii vindices, qui ob pertinaciam ab ecclesiis suis pulsi sunt.

IV. BASILIUS.

Prædatoriæ synodo Ephesinæ adfuit & subscripsit *Basilius episcopus sanctæ ecclesiæ Trajanopolis provinciæ Rhodopes,* qui post biennium ad Chalcedonense concilium rediit,

cujus & decretis ſubſcripſit, Βασίλειος ἐπίσκοπος τῆς Τραιανουπολιτῶν μητροπόλεως. *Baſilius epiſcopus metropolis Trajanopolitanorum.* Poſt ſeptem annos Leo Imp. eidem literas miſit ſynodi ejus ſententiam quærens de nece S. Proterii Alexandrini, *Baſilio reverentiſſimo epiſcopo Trajanopolis.*

V. Flaccianus.

Baronius ad annum 483. n. 62. fragmentum Latine recitat epiſtolæ *Flacciani,* vel forte *Flaviani epiſcopi Rhodopes* ad Petrum Fullonem, quem ob hymni Triſagii interpolationem redarguit. At epiſtolam quidem confictam eſſe, ut & ſimiles aliàs jam olim in Damaſcenicis Diſſertationibus oſtendi, ac certe à viris qui Neſtoriano errori nimium favebant. Verum Flacciani vel Flaviani nomen non perinde confictum affirmavero, quando epiſtolæ illæ à ſuppare ſcriptore ipſo pene Fullonis ævo ſuppoſitæ fuerunt, quo facile non erat falſa epiſcoporum nomina lectoribus oggerere.

VI. Abundantius.

Hormiſdas Papa in fine epiſtolæ ad ſynodum Conſtantinopolitanam, quæ data eſt 7. Kal. Aug. Valerio v. c. Coſ. ſeu anno Chriſti 521. hæc ſubdit : *Geſta Abundantii epiſcopi Trajanopolitani in ſcrinio habemus.* Quid ea geſta ferrent, non explicat.

VII. Eleusius.

Quintæ ſynodo generali adfuit & ſubſcripſit *Eleuſinius,* ſive *Eleuſius miſericordia Dei epiſcopus Trajanopolitanorum Rhodopes.*

VIII. * * *

In Septima ſynodo ſedit & ſubſcripſit *Gregorius preſbyter, perſonam gerens throni Trajanopolis Thracum regionis,* Γρηγόριος ἁμαρτωλὸς πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τοῦ θρόνου Τραιανουπόλεως τῆς Θρᾳκῶν χώρας, ἀσμένως πάντα τὰ προγεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

IX. Nicephorus.

In Photii ſynodo quæ ejus reſtitutionis cauſa habita eſt, *Nicephorus Trajanopolis,* Νικηφόρου Τραιανουπόλεως, Νικήφορος Τραιανουπόλεως.

X. Georgius.

Anno 997. ſynodali decreto ſub Siſinnio patriarcha vetitum eſt, ne duas ſorores duo fratres ducerent, ſubſcribente *Georgio Trajanopolis,* Γεώργιος Τραιανουπόλεως. Jur. Græco-Rom. pag. 203.

XI. * * *

Metropolita Trajanopolis ſub Luca Chryſoberge patriarcha aderat decreto altero ſtatuendo, ne epiſcoporum morientium bona à clericis auferrentur, quod latum eſt die 10. Martii fer. 2. anno 1158. Ibid. pag. 282.

XII. Cadumenes.

Georgius Pachymeres in Michaële Palæologo lib. 5. cap. 6. narrat Imperatorem hunc, Annæ filiæ ſuæ ad Cralem Serviæ ſecundo ejus filio nupturæ, præmiſiſſe Chartophylacem Joannem Beccum & Cadumenem Trajanopolis epiſcopum, ἅμα δὲ σὺν ἐκείνῳ τὸν Τραιανουπόλεως Καδουμένην.

XIII. Germanus.

Anno 1352. celebrata Conſtantinopoli à Calliſto patriarcha ſynodo, Barlaamus & Acyndynus Palamitarum adverſarii proſcripti ſunt, ſubſcripſitque, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Τραιανουπόλεως, ὑπέρτιμος, καὶ ἔξαρχος πάσης Ροδόπης. *Humilis metropolita Trajanopolis, Hypertimus & Exarchus totius Rhodopes.*

XIV. Gabriel.

Synodicæ ſententiæ qua Joaſaph patriarcha anno 1564. exauctoratus eſt, ſubſcripſit *Gabriel metropolita Trajanopolis, ſive Maroneæ,* ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Τραιανουπόλεως, ἤτοι Μαρωνείας, Γαβριήλ. Ex quo diſcimus vaſtata Trajanopoli, metropolitica jura Maroneam eſſe tranſlata, unumque factum fuiſſe utriuſque eccleſiæ epiſcopum. Hiſt. Turco-Gr. lib. 2. pag. 174.

II. ECCLESIA MARONEÆ.

Maronea, Μαρώνεια, Thraciæ civitas, Ægæo mari proxima, necnon Neſti fluminis oſtiis Ptolemæo, de qua Plinius, *Maronea prius Ortagurea dicta.* Rhodopes cenſetur Hierocli; in antiquis vero Notitiis archiepiſcopatus eſt, qui in metropolim auctus eſt Trajanopoli unitam.

EPISCOPI MARONEÆ.

I. Alexander.

Epiſtolæ concilii Sardicenſis ad eccleſias ſubſcriptus legitur *Alexander de Morennis de Achaia.* Critici legunt *de Maronia de Thracia.* Niſi fortè ſcribendum fuerit, *de Corenis,*

ECCLESIA MARONEÆ.

five *Corones*, vel *Corone*, quæ Achaiæ civitas est.

II. TIMOTHEUS.

Inter episcopos qui S. Joannis Chrysostomi causa exsilio multati sunt, Palladius in dialogo de ejus vita pag. 195. *Timotheum Maroneæ* in Macedoniam amandatum tradit, Τιμόθεος ὁ Μαρωνείας καὶ Ἰωάννης ὁ τῆς Λυδίας λέγεται ἐν Μακεδονίᾳ.

III. DOCIMASIUS.

Ephesinæ synodo generali primæ interfuit & subscripsit *Docimasius episcopus Maroneæ diœcesis Thracicæ provinciæ Rhodopes*. Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος διοικήσεως Θρᾴκης τῆς ἐπαρχίας Ῥοδόπης, τῆς πόλεως Μαρωνείας. Qui synodo quoque alteri Ephesinæ anno 449. adfuit, cujus profana decreta quum approbasset, eadem post biennium ejuravit in concilio Chalcedonensi. Tamdem subscriptus etiam reperitur synodali decreto Gennadii Constantinopolitani de Simoniacis.

IV. INNOCENTIUS.

Celebrem illam, catholicorum præsulum cum Severianis collationem quæ Justiniano I. Imp. anno 533. habita est, descripsit *Innocentius Maroneæ episcopus*, quemadmodum illius titulo fertur. Domino amabili *Thomati presbytero Innocentius episcopus Maroneæ civitatis, in Domino salutem.*

V. JOANNES.

In Quinta synodo generali sedit & subscripsit *Joannes misericordia Dei episcopus Maronitarum metropoleos, Rhodopiæ provinciæ* pro *metropoleos*, scriptum in textu Græco fuisse existimo πόλεως, *civitatis*. Nondum enim Trajanopolis metropoliticis suis juribus exciderat, nec altera metropolis in Rhodope provincia instituta erat.

VI. NICETAS I.

In synodo Photiana inter metropolitas & archiepiscopos sedebat *Nicetas Maroneæ*, Νικήτα Μαρωνείας, Νικήτας Μαρωνείας.

VII. * * *

Anno mundi 6574. Christi 1066. Aprilis die 26. fer. 4. Ind. IV. à Joanne Xiphilino patriarcha synodiea decreta sancita sunt de clericorum etiam sponsalibus solvendis, ubi nuptiarum statuta impedimenta contingerent. Aderat metropolita vel archiepiscopus Maroneæ, τοῦ Μαρωνείας. Jur. Græco-Rom. lib. 3. pag. 211.

VIII. PENTAILAS.

Alexio Comneno Imp. & Nicolao Theobleto patriarcha *Pentailas*, Πενταΐλας è Rosianensi episcopatu ad Lemni archiepiscopatum translatus est, cui subinde data est ecclesia Maroneæ, προσετέθη δὲ αὐτῷ καὶ ἡ Μαρωνείας. Niceph. Call. lib. 14. hist. cap. 29. & lib. 4. Juris Græco-Rom. pag. 295.

IX. * * *

Luca Chrysoberge patriarcha synodico decreto vetitum est, ne clerici episcoporum morientium bona sibi vindicarent, considente metropolita Maroneæ, τοῦ Μαρωνείας.

X. NICETAS II.

Anno 1166. habita Constantinopoli synodus est de sensu verborum istorum Domini, *Pater major me est.* Sedebat cum metropolitis aliis *Nicetas Maroneæ.* Allat. lib. 2. de consens. cap. 12.

XI. GABRIEL I.

Synodo in qua Joasaph patriarcha exauctoratus fuit anno 1564. adfuit & subscripsit *Gabriel metropolita Trajanopolis sive Maroneæ*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Τραϊανουπόλεως ἤτοι Μαρωνείας. Lib. 2. hist. Turco-Gr. pag. 171.

XII. * * *

Epistolæ admonitoriæ à Metrophane Patriarcha data metropolitæ Nauplii, qui repetundarum accusabatur, subscripsit *Gregorius Peritheorii episcopus, nomine metropolitæ Maroneæ*, καὶ γνώμην ἔχων τοῦ Μαρωνείας. Idem Gregorius perinde subscriptus legitur pro Maroneæ metropolita literis ejusdem Metrophanis, quibus filius sororis Theodosii Zygomalæ Tabularius instituebatur. Ibid. p. 282.

XIII. ANANIAS.

Responsioni Dionysii patriarchæ super erroribus Calvinianorum anno 1672. subscribebat *Ananias Maroneæ*, ὁ Μαρωνείας Ἀνανίας.

XIV. DANIEL.

Nuper sedebat *Daniel Maroneæ*, ex schedis mihi Venetiis missis *Danielle di Maronia*.

XV. GABRIEL II.

Anno 1721. sedebat *Gabriel Maroneæ*, ὁ Μαρωνείας Γαβριήλ.

III. ECCLESIA MAXIMIANOPOLIS.

MAXIMIANOPOLIM in Rhodope habet Notitia Hieroclis, cujus muros Justinianus refecit, ut & quidquid provinciæ Rhodopes urbibus deerat; quod Procopius testatur lib. 4. de ædific. cap. 21. In Notitiis ecclesiasticis *Maximianopolis* provinciæ Rhodopes archiepiscopatus est, de cujus situ nihil mihi occurrit.

EPISCOPI MAXIMIANOPOLIS.

I. ENNEPIUS.

SYnodo Ephesinæ priori interfuit & subscripsit post Lucianum Toperi provinciæ Thraciæ, *Ennepius episcopus Maximianopolis ejusdem provinciæ*, Ἐννήπιος ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας πόλεως Μύζης: emendandum τῆς Μαξιμιανουπόλεως, ut bene habent Latini codices.

II. SERENUS.

Synodo Chalcedonensi *Serenus episcopus* A *Maximianopolis*, Σήρηνος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως: ac quidem *Rhodopes*, Ροδόπης, ut diserte fertur act. 1. & 3. Subscriptus itidem legitur decreto Gennadii Constantinopolitani, quod anno 459. latum est contra Simoniacos.

III. EUSTATHIUS.

In Quinta synodo sedit inter metropolitas, & subscripsit *Eustathius misericordia Dei episcopus Maximianopolitarum metropoleos*. Nulli deinceps illius successores reperiuntur.

IV. ECCLESIA TOPERI *sive* RHUSII.

TOPIRUS vel *Toperus*, Rhodopes civitas est in Notitia Hieroclis, ubi *Rhusium* cognominatur, Τόπηρος, νῦν Ρούσιον, *Toperus nunc Rhusium*. *Topiris* Plinio dicitur, *Topiris*, *Nesti amnis ostium*, quin etiam Ptolemæo Τόπειρ, *Topiris*, quæ in veteribus Notitiis Rhodopes episcopatus est; subinde vero archiepiscopatus evasit. De ejus situ audiendus venit Procopius lib. 4. de ædif. cap. 11. *Toperus, urbs antiqua Rhodopes, fere undique ambita fluvio, colli arduo subjacens, non ita pridem à Sclavenis barbaris capta erat. Tam alte Justinianus muros ejus extulit, ut collem tanto superarent, quanto prius erant inferiores. His porticum cameratam composuit, unde urbis defensores tuto cum hostibus dimicant. Ex unaquaque turri Castellum validum fecit, & quæ à mœnibus ad fluvium patebant, ea muro firmavit.*

EPISCOPI TOPERI.

I. LUCIANUS.

IN synodo Ephesina sedebat *Lucianus episcopus Toperi Thraciæ*, ut ferunt acta Latina act. 1. qui post Docimasium Maroneæ diœcesis Thraciæ provinciæ Rhodopes subscripsit, *Lucianus episcopus ejusdem provinciæ civitatis Toperi*, Λουκιανὸς ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας πόλεως Τοπήρου.

II. TRYPHON.

Synodo Photianæ adfuisse & subscripsisse legitur *Tryphon Rhusii*, Τρύφωνος Ρουσίου, Τρύφων Ρουσίου.

III. ***

B Lib. 4. Jur. Græco-Rom. pag. 269. statutum synodicum exstat Nicolai Theobleti Grammatici patriarchæ de præstatione canonicorum, cui condendo aderat *archiepiscopus Rhosii*, τοῦ Ρωσίου.

IV. THEODULUS.

Sententiæ synodicæ qua Joannes Calecas patriarcha destitutus fuit, anno mundi 6855. mense Febr. Ind. xv. seu anno Christi 1347. subscripsit *Theodulus metropolita Rhosii*: ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ρωσίου, καὶ ὑπέρτιμος Θεόδουλος. Lamb. Bibl. Cæsar. lib. 6. cod. 6.

V. ECCLESIA ÆNI.

ÆNUS sive *Ænos*, Αἶνος, Plinio *oppidum liberum Thraciæ est cum Polydori tumulo*, quod Strabone teste *Poltiobria* olim dicebatur (Polymbriam legebat Stephanus) Trajanopoli & Cypsella pari intervallo milliarium circiter 24. distabat, Septemtrionem versus, necnon à Lemno insula quam prospicit ad Orientem 60. circiter mill. Ejus quoque mœnia Justinianus refecit, Procopio teste. Inter metropoles censetur in Notitiis ecclesiarum, imo in actis Quintæ synodi, nisi error sit interpretis Latini; quod certe mihi magis placet.

EPISCOPI ÆNI.

I. Olympius.

ÆNI vel Ænorum Thraciæ episcopus erat *Olympius*, qui Constantio Imperatore ecclesia sua catholicæ Fidei causa exagitatus fuit cum Theodulo Trajanopolis, ut superius narravi ex Apologiâ Athanasii de fugâ suâ. *Nonne*, inquit, *eliminarunt Theodulum & Olympium è Thracia! Tales literæ missæ sunt, adversus Olympium ad Proconsulem Donatum, quibus Olympius morti addicebatur.* τὰ μὲν κατὰ τὸν ἀδελφὸν Ὀλύμπιον πρὸς τὸν ἀνθύπατον Δονάτον. Ænorum episcopum diserte dicit epist. ad Solitarios: *Diodorum quoque episcopum suis sedibus expulerunt, Olympium vero de Ænis*, Ὀλύμπιον δὲ τὸν ἐξ Αἴνων, *& Theodulum de Trajanopoli, ambos episcopos Thraciæ, bonos & orthodoxos, hæresi infensos calumniis impetiverunt; semel quidem, quum ad Eusebianorum criminationes Constantius edictum misit, iterum autem refricata hujus memoria ferebat edictum, ut non solum civitatibus & ecclesiis ejicerentur, sed & capitali pœna plecterentur ubicumque inventi essent.* Fuga illos sibi consuluisse dixi, contra quam Socrates existimavit.

II. Macarius

In translatione Latina actorum synodi Chalcedonensis, illi adfuisse fertur *Macarius Æni Thraciæ*, qui in indice veteri Latino corruptè scribitur *Macarius Ænantes, de provincia Rhodopes.*

III. Paulus.

In Quinta synodo generali sedit, subscripsisseque legitur *Paulus misericordia Dei episcopus Ænorum metropoleos Rhodopes*, pro πόλεως, *civitatis Rhodopes.*

IV. Georgius.

In subscriptionibus canonum synodi quam Quinisextam & Trullanam dicunt, legitur *Georgius episcopus Ænitarum civitatis provinciæ Thraciæ*, Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Αἰνιτῶν πόλεως Θρᾳκῶν χώρας.

V. Joannes I.

In synodo Photiana *Joannes Æni* sedisse legitur & subscripsisse, Ἰωάννης Αἴνου.

VI. Michael.

A Alexio Comneno Imp. & Nicolao Theobleto patriarcha innovatum est decretum unionis de cultu sanctarum imaginum in solenni episcoporum & procerum Imperii conventu, quorum unus fuit metropolita *Æni Michaël*, Μιχαὴλ Αἴνου. Bibl. Coislin. p. 103.

VII. ***

Anno 1158. statuto synodico Lucæ Chrysoberges, ne clerici episcoporum morientium bona auferrent, condendo aderat metropolita Æni, τοῦ Αἴνου.

VIII. Joannes II.

B Anno 1166. sedebat *Joannes* metropolita Æni in synodo illa frequenti in qua Alamannorum de Filii erga Patrem humanitatis causa subjectione, assertio pura & sincera judicata est. Allat. de cons. lib. 2. cap. 12.

IX. Daniel.

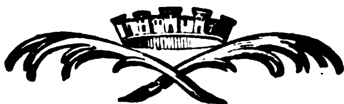
In ea synodo, quæ Callisto patriarcha præside, Gregorii Palamæ errores approbavit, sedit & subscripsit *Æni metropolita Daniel*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Αἴνου, καὶ ὑπέρτιμος Δανιήλ.
C Cod. Coislin. 99. opuscula continet ejusdem Gregorii Palamæ, in quibus epistola habetur inscripta, πρὸς τὸν ἱερώτατον, καὶ τὰ θεῖα σοφὸν μητροπολίτην Αἴνου κυρὸν Δανιήλ. *Ad sacratissimum divinisque rebus eruditum Æni metropolitam Danielem.* Joannes Cantacuzenus lib. 4. cap. 37. narrat Danielem Æni & Josephum Tenedi episcopos ab se Imperator quum esset delegatos, ut Callisto suaderent patriarchatum resumere. In quos tamen Callistus, inque ipsorum socios anathema intorsit. Quâ Daniel pertinaciâ iratus, Imperatori au-
D ctor fuit, ut in illius locum alter constitueretur.

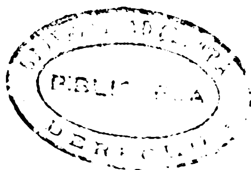
X. Matthæus.

Stephano Gerlachio nomen suum in charta scripsit *Matthæus Æni metropolita anno 1575. in Augusto.* ὁ μητρ. Αἴνου Ματθαῖος. Hist. Turco-Gr. pag. 507.

XI. Gedeon.

Responsioni Dionysii patriarchæ datæ anno 1672. super erroribus Calvinianorum subscripsit *Gedeon Æni*, ὁ Αἴνου (non Ἄπρου) Γεδεών.

VI.
ECCLESIA MACRES.

MACRE, Μάκρη, Rhodopes episcopatus est in Notitia Leonis Imp. cujus est apud Joannem Scilitzem & alios Byzantinæ historiæ scriptores mentio. Ex indicibus civitatum quarum prisca nomina mutata sunt, vetus illius nomen *Orthagira & Stagira fuit*, Ορθάγιρα κ Στάγιρα, ἡ νῦν Μάκρη, ut proinde Aristotelis Philosophi patria fuerit. Ac certe Nicetas Choniates in Isaacio Angelo sub finem, *Stagiram* suo ævo *Macren* dici solitam confirmat, ἀφιγμένος δὲ κατὰ Στάγιραν, ἥτις Μάκρη λέγεται νῦν, *Stagiram vadens, quæ nunc Macre nominatur.* Sequiori ævo episcopus ejus metropolita renuntiatus est.

EPISCOPI MACRES.

I. ANTIOCHUS.

IN synodo quæ Photii in Constantinopolitanum thronum restituti causa habita est, sedisse & subscripsisse legitur *Antiochus Macres*, Αντιόχου Μάκρης, Αντίοχος Μάκρης.

A

II. THEODORUS.

III. NICON.

Lib. 4. Jur. Græco-Rom. p. 294. ubi de Translationibus episcoporum, fertur *Theodorus Macres* Laodiceam migrasse, ac rursum *Nicon* ejusdem civitatis episcopus Hierapolim, ὁ Μάκρης Θεόδωρος μετετέθη εἰς Λαοδίκειαν, ὁ Νίκων τ αὐτῆς πόλεως, εἰς Ιεράπολιν. Quod Leone Sapiente Imp. factum innuitur.

IV. * * *

Joannes Cantacuzenus lib. 3. hist. cap. 71. *episcopi Macres* meminit, quem ab Apocaucho magno duce delegatum ad Imperatorem ait, ut eum certiorem faceret illum ejus hostem non esse, sed amicum. τὸν Μάκρης ἀρχιερέα πρὸς τὸν βασιλέα πέμψας. Cujus tamen fraudem non ignorans Imperator Cantacuzenus, episcopum ad ipsum remisit, fictam ejus & mendacem amicitiam exprobrans.

Macarii Macres sæpe meminit Allatius Latinorum ecclesiæ hostis infensissimi. Eum Georgius Phranza impensè laudat, sibique amicitia conjunctum ait; nusquam vero indicat illum Macres episcopatum gessisse.

VII.
ECCLESIA CYPSELLORUM.

QUÆ Κύψηλος, *Cypselus* Straboni, *Cypsella* Plinio dicitur, *ingens aliquando Cypsella* Pomponio Melæ; quin etiam Ptolemæo Κύψελλα, ad Hebrum amnem posita civitas, inter Aprum & Trajanopolim. Hanc à Justiniano Justinianopolim, & Justinianam novam nuncupatam conciliorum gesta testantur, utique à Justiniano Imp. seniore. In Notitia Leonis Sapientis Imp. Archiepiscopatus *duodecimus est Cypsella.* ιβ'. ἡ Κύψελλα, ubique voce singulari feminea: in actis vero synodorum vox pluralis neutra est.

EPISCOPI CYPSELLORUM.

I. GEORGIUS.

QUintæ synodo generali adfuit & subscripsit *Georgius misericordia Dei episcopus Novæ Justinianæ Cypselitanorum,* aliàs *Cypselon.*

B

II. THEOPHYLACTUS.

Septimæ synodo *Theophylactus episcopus Cypsellorum,* Θεοφύλακτος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κυψέλλων.

III. STEPHANUS.

Octavæ synodo *Stephanus Dei gratia archiepiscopus Cypsellorum,* qui proinde non à Photio, sed ab Ignatio vel à Methodio consecratus fuerat. Cæterum Photianæ posthac synodo adfuisse & subscripsisse inter metropolitas vel archiepiscopos legitur, Στεφάνου Κυψέλλων, Στέφανος Κυψέλλων.

IV. LEO.

Anno 997. condendo sub Sisinnio II. patriarcha decreto, ne duo fratres consobrinas duas ducerent, adfuit *Leo Cypsellorum archiepiscopus,* Λέων Κυψέλλων. Jur. Græco-Rom. lib. 3. pag. 203.

V. PETRUS.

Aderat itidem in synodo Alexii patriarchæ, in qua actum est de Donatariis monasteriorum, *Petrus Cypsellorum,* Πέτρου Κυψέλλων. Ibid. lib. 4. pag. 259.

VI. JOANNES.

Synodo quoque Lucæ Chrysoberges, anno 1166. in qua actum de Fide Alamannorum, *Joannes Cypsellorum.* Allat. lib. 2. de consens. cap. 12.

VIII. ECCLESIA PERITHEORII.

PERITHEORIUM Rhodopes episcopatus est Leoni Sapienti, ὁ Περιθεωρίου, cujus meminit Scilitzes. Metropolis sequiori ævo facta est; hodie vero unus Peritheorii & Xanthiæ episcopus est.

EPISCOPI PERITHEORII.

I. JACOBUS.

IN Photiana synodo adfuisse & subscripsisse A legitur *Jacobus Peritheorii*, Ιακώβου Περιθεωρίου, Ιάκωβος Περιθεωρίου.

II. * * *

Joannes Scilitzes & ex illo Cedrenus narrant, Dyrrachii metropolitam & episcopum Peritheorii conscios fuisse defectionis Constantini Diogenis adversus Romanum Argyrum Imp. εἰδήσει τοῦ μητροπολίτου Δυρραχίου καὶ τοῦ ἐπισκόπου Περιθεωρίου, qui tres capti fuere & custodiæ traditi; post vero episcopi ad Imperatorem deducti, libertate donati B sunt. Cedr. pag. 729.

III. DOSITHEUS.

Joasaph Patriarchatu anno 1564. amotus est, præsertim ob injustas pontificum destitutiones, quorum unus fuerat *Dositheus episcopus Peritheorii*, καὶ Περιθεωρίου Δοσιθέου. Lib. 2. hist. Turco-Gr. pag. 171.

IV. GREGORIUS.

Anno 1580. Metrophanes patriarcha literas monitorias dedit ad Metropolitam Nauplii qui repetundarum accusabatur. His subscripsit *Gregorius Peritheorii consensum habens Maroneæ præsulis*. Γρηγόριος Περιθεωρίου, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Μαρωνείας. Ibid. p. 287. Qui subscripsit etiam literis ejusdem Metrophanis, quibus filius sororis Theodosii Zygomalæ Tabularius instituebatur. Hic anno 1576. nomen suum Stephano Gerlachio in charta scripserat, ὁ μητροπολίτης Περιθεωρίου Γρηγόριος, 20. Junii. Ibid. pag. 507.

V. PHILEMON.

Anno 1580. restituto in patriarchatum Hieremia II. ecclesia Constantinopolitana gratulatoriam epistolam ad Moschorum Imperatorem dedit, cui subscripsit *Philemon Peritheorii & Xanthæ*, ὁ Περιθεωρίου καὶ Ξάνθης Φιλήμων.

IX. ECCLESIA XANTHIÆ.

XANTHIA inter Thraciæ oppida censetur Nicetæ Choniatæ, & in Notitia Leonis Imp. provinciæ Rhodopes sextus episcopatus est, ϛʹ. ὁ Ξανθείας, qui in metropolim evasit, quemadmodum Macre, Didymotichus & Peritheorium. Inter Mosynopolim & Abderam existit: ubi Xanthi Thraciæ populus Stephano ex Hecatæo.

EPISCOPI XANTHIÆ.

I. GEORGIUS.

NUllus mihi Xanthiæ episcopus occurrit C ante Photianæ synodi tempora, cui adfuisse & subscripsisse legitur *Georgius Xanthiæ*, Γεωργίου Ξανθείας, Γεώργιος Ξανθείας.

II. PHILEMON.

Modo memini *Philemonis metropolitæ Peritheorii & Xanthes*, sive *Xanthiæ*, qui anno 1580. sedebat.

III. CYRILLUS.

Anno 1721. sedebat *Cyrillus Xanthiæ & Peritheorii*, ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Κύριλλος.

X. ECCLESIA MOSYNOPOLIS.

MOSYNOPOLIS Rhodopes tertius episcopatus est in Notitia Leonis Imp. γʹ. ὁ Μοσυνουπόλεως. Sic legendum pro Μισινουπόλεως, ut in editis.

EPISCOPI MOSYNOPOLIS.

I. PAULUS.

IN synodo quæ ob Photium restitutum coacta est, sedebat *Paulus Mosynopolis*, Παύλου Μοσυνουπόλεως.

XI. # ECCLESIA DIDYMOTICHI.

DIDYMOTICHOS, Διδυμότοιχος, oppidum est in promontorio situm, quod in Notitia Leonis Imp. primus est Rhodopes episcopatus sub Trajanopoli. α'. ὁ Διδυμουτείχου. Ad Hebrum fluvium jacet à quo ambitur, ac *Dimothi* hodie dicitur. Sequiori ævo metropoliticos honores obtinuit.

EPISCOPI DIDYMOTICHI.

I. NICEPHORUS.

SEdisse in synodo Photiana legitur *Nicephorus Didymotichi*, Νικηφόρου Διδυμοτείχου, Νικηφόρος Διδυμοτείχου.

II. GEORGIUS.

Anno 1232. in synodo quæ Nicææ in Bithynia habita est, & in qua Germanus patriarcha Christophoro Ancyræ ad Manuelem Ducam Epiri Despotam pergenti mandata dedit, sedebat *Georgius Didymotichi*, τοῦ Διδυμοτοίχου Γεωργίου. Lambecius Bibl. Cæsar. cod. 241.

III. * * *

Inter metropolitanos Græciæ qui de ecclesiæ utriusque unione Gregorio Papæ X. scripserunt, epistolæ ipsorum initio legitur *Metropolitanus Didymotichi*, ut & in inscriptione epistolæ Gregorii ad ipsos.

IV. THEOLEPTUS.

Joannes Cantacuzenus Imperii insignia Didymotichi accipiens, faventem sibi urbis episcopum habuit, ut pote qui summam rerum ei pridem prænuntiarat, ut fert ipse l. 3. hist. c. 27. Hunc autem ceu virum sanctissimum extollit, qui à Deo impetrarit, ut mulier violatæ pudicitiæ suæ conscia, sese candente ferro apprehenso apud maritum suum purgare volens, eo minime læderetur, quum admissi sceleris vere pœnitens, illud episcopo ceu patri, ut vocant, spirituali confessa esset. Atqui hic omnino *Theoleptus* fuit qui anno mundi 6855. mense Febr. Ind. XV. Christi 1347. subscripsit sententiæ latæ in Joannem A Calecam patriarcham, qui Gregorii Palamæ malè sana dogmata probare non videretur. Lib. 6. Bibl. Cæsar. Cod. 6. Anno quoque 1351. synodo Callisti patriarchæ interfuit, in qua Barlaamus & Acyndynus Palamitarum impugnatores proscripti sunt, subscripsitque, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Διδυμοτείχου ὁ ὑπέρτιμος Θεόληπτος. *Humilis metropolita Didymotichi & Hypertimus Theoleptus.*

V. SOPHRONIUS.

Sententiæ qua Joasaph patriarcha anno 1564. exauctoratus est, subscripsit *Sophronius* B *Didymotichi*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Διδυμοτοίχου Σωφρόνιος. Hist. Turco-Græc. lib. 2. pag. 171.

VI. MATTHÆUS.

Literis commonitoriis Metrophanis patriarchæ ad Nauplii metropolitam, qui repetundarum reus erat, subscripsit *Matthæus Didymotichi*, ὁ Διδυμοτοίχου Ματθαῖος.

VII. DANIEL.

In synodo Cyrilli Berrhœensis patriarchæ, in qua Cyrilli Lucaris hæretica dogmata damnata C primùm fuere anno 1638. sedit & subscripsit *Daniel Didymotichi*, ὁ Διδυμοτείχου Δανιήλ.

VIII. GREGORIUS.

Inter episcopos qui Responsioni Dionysii patriarchæ super erroribus Calvinianis anno 1672. subscripserunt, legitur *Gregorius Didymotichi*, ὁ Διδυμόχου, pro Διδυμοτείχου Γρηγόριος.

XII. # ECCLESIA ANASTASIOPOLIS.

IN veteri Notitia unus *Anastasiopolis* episcopatus est tertiæ provinciæ Hæmimonti sub Trajanopolitano metropolita. In ea vero quæ Leonis Sapientis Imp. nomen præfert, quartus est episcopatus provinciæ Rhodopes, δ'. ὁ Ἀναστασιουπόλεως; quod ei nomen omnino inditum erit ab Anastasio Imp. De ejus vero situ nihil compertum habeo.

EPISCOPI ANASTASIOPOLIS.

I. MARIANUS.

HUjus, ut puto, Anastasiopolis episcopus *Marianus* fuit, qui Photianæ synodo adfuit & subscripsit, Μαριανός Ἀναστασιουπόλεως, Μαριανὸς Ἀναστασιουπόλεως.

XIII. ECCLESIA CARABIZYÆ.

IN Notitia Leonis Imp. Carabizya vigesimus primus archiepiscopatus est, κα΄. ἡ Καραβιζύη, & in Laterculo metropolitarum & archiepiscopatuum lib. 3. Jur. Græco-Rom. pag. 244. Cujus urbis situm regionemve in qua existat assequi non potui. At certe Thracicam urbem ipsum nomen indicat, propter Bizyam & Trabizyam Thraciæ civitates. Aliam vero urbem esse à Trabizya, exhinc fit certum, quod Trabizya simplex sit episcopatus in Leonis Notitia, & Carabizya archiepiscopatus, ut prædictum est.

EPISCOPI CARABIZYÆ.

I. LEO.

IN illa synodo quæ Leonis Papæ IX. Legatis anathema dixit, sedebat *Leo archiepiscopus Carabizyæ*, καὶ ἀρχιεπισκόπων, Λέοντος Καραβιζύης, Γρηγορίου Μεσημβρείας. Allat. diss. 2. de lib. eccl. Græc. A

II. JOANNES.

Solenni episcoporum & procerum Imperii conventui, in quo Alexio Comneno Imp. Decretum unionis de sanctarum imaginum veneratione innovatum est, aderat *Joannes archiepiscopus Carabizyæ*, Ιωάννου Καραβιζύης. Bibl. Coislin. pag. 104.

III. GREGORIUS.

Anno Mundi 6655. Christi 1147. Manuële Comneno imperante, Cosmas Atticus patriarchatu amotus est in synodo cui adfuit & subscripsit *Gregorius Gamalas archiepiscopus Carabizyæ*, ὁ ἁπλῆς ἀρχιεπίσκοπος Καραβιζύης Γρηγόριος ὁ Γαμαλᾶς. Qui anno rursum 1156. sedit in altera synodo, in qua Soterichus Panteugenus Antiochiæ patriarcha designatus proscriptus fuit. Allat. Vind. Syn. Ephes. pag. 585.

XIV. ECCLESIA PORORUM.

PORI quinta civitas episcopalis est provinciæ Rhodopes in Notitia Leonis Imp. ι΄. ὁ Πόρων. Ubi sita fuerit, incompertum mihi esse fateor.

EPISCOPI PORORUM.

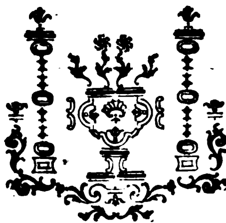
I. NICEPHORUS.

IN synodo quæ ob Photii in Byzantinam sedem restitutionem habita fertur, sedit *Nicephorus Pororum*. Νικηφόρου Πόρων, Νικηφόρος Πόρων.

XV. ECCLESIA THEODORII.

IN Leonis Imp. Notitia *Theodorium* dicitur episcopatus octavus provinciæ Rhodopes, η΄. ὁ Θεοδωρείου, cujus nulla alibi mentio occurrit, nullus episcopus memoratur, nisi forsan Theodorii Ecclesiæ præfuerit Basilius, qui *Perberæi episcopus* scribitur in actis Septimæ synodi generalis, atque inter episcopos Thraciæ diœcesis sedebat. Βασίλειος ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Περβερέως. Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Περβεραίου, Περβεραίων.

Lib. 6. Bibl. Cæsar. cod. 19. contineri fertur liber *de urinis*, auctore Joanne episcopo Presdrianorum, τοῦ ταπεινοῦ Ιωάννου ἐπισκόπου Πρεσδριανῶν σύγγραφὴ περὶ οὔρων, συλλεγεῖσα ἀπὸ πολλῶν, καὶ διαφόρων παλαιῶν, τε καὶ νέων ἰατρῶν, περὶ οὔρων εἰπόντων. *Prisdriana* autem Ortelio in Thesauro Geographico, ex Curopalata, *oppidum est circa Bulgariam.*

V. PROVINCIA SCYTHIÆ.

I. ECCLESIA TOMORUM, METROPOLIS.

DE Scythia parva, eaque Europæa ad Istrum flumen, non de Tauro-Scythia nobis modo sermo est. Hanc ab Istri ostiis ad Tyram usque amnem, & ubi regio quæ *Pontus* dicitur, protendunt Strabo & Pomponius Mela; ejusque fines sic Plinius describit lib. 4. c. 11. *Thracia altero à latere Pontico littore incipiens, ubi Ister amnis immergitur, vel pulcherrimas in ea parte urbes habet, Istropolim Milesiorum, Tomos, Galatimque, quæ antea Acervetis vocabatur. Heracleam habuit & Byzonem terræ hiatu raptam. Nunc habet Dionysopolim, Crunos antè dictam. Alluit Zyras amnis. Totum eum tractum Scythæ Aroteres cognominati tenuere;* illi nempe qui non vagabundi, sed fixis sedibus arvis colendis vacabant. Atqui Scythiæ hujus caput & primaria civitas fuit quam Plinius & alii Tomos vocant, quæque prioribus Christianæ Legis sæculis Martyrum complurium sanguine rubuit, quorum frequens est in Martyrologiis mentio. Hanc Thraciæ deputatam innuit Sozomenus lib. 6. cap. 21. ubi narrat quo pacto catholica Fides in ea regione integra sinceraque perseveraverit. *Ea gens*, ait, *multas urbes habet & oppida & castella, quorum metropolis est Tomi*, seu *Tomis*, *magna & felix civitas, ad mare posita in sinistro latere iis qui ad Pontum Euxinum navigant. Ad hoc usque tempus vetus consuetudo viget, ut unus illarum Ecclesiarum sit episcopus.* εἰσέτι καὶ νῦν ἔθος παλαιὸν ἐνθάδε κρατεῖ, τοῦ παντὸς ἔθνους ἕνα τὰς ἐκκλησίας ἐπισκοπεῖν. Quinimo Nicetas Choniates sæculi decimi tertii labentis scriptor lib. 5. Thes. Fid. c. 5. ubi de Nicæno concilio, hunc quoque morem ævo suo viguisse testatur. *Quum nondum*, inquit, *omnibus civitatibus suus obtigisset episcopus, eo factum est, ut plures id temporis non convenerint. Provinciarum enim aliæ uni tantum parebant, ut Scythia & Russia usque in hodiernum diem.* Quamquam Tauro-Scythiam hic prorsus à Niceta significari suspicor, quando, ut mox compertum fiet, multæ in Scythia nostra altera cis Istrum posita episcopales ecclesiæ exstiterunt. In vetustioribus Notitiis Ecclesiarum, Tomi civitas archiepiscopatus est dumtaxat, non metropolis, ἐπαρχία Σκυθίας ὁ Τόμεις, vel Τόμις. Cæterum hodie *Tomi* non exstant, & perperam à quibusdam pro *Temisvar* accipitur, & ab aliis pro *Kiowia*.

EPISCOPI TOMORUM.

I. Evangelicus.

IN vitis Patrum pag. 218. *Evangelicus* Diocletiano Imp. Scytharum episcopus fuisse fertur. Nimirum illic legitur, *Epictetum & Astionem Martyres in Scytharum provinciam, & in Almiridensium civitatem pervenisse, cujus provinciæ tunc Pontifex & Sanctarum Ecclesiarum præpositus sanctissimus Evangelicus habebatur.* Evangelicus autem post quadraginta dies ab ipsorum martyrio Astionis parentes sacro baptismo tinxit.

II. Philius.

Ex Bedæ Martyrologio die 3. Januarii, hæc habentur: *In Tomis natalis S. Filii* (Philii) *qui post alia tormenta in mare est mersus.* Hunc Rabanus in suo Martyrologio *Titum*
A nominat. *In Tomis civitate Natalis sancti Titi episcopi qui sub Licinio inter tyrones comprehensus, quum nollet militare, cæsus ad mortem, carcere mancipatus, missus in cippo est, donec relatione esset responsum, demersoque in mare, delato corpore ejus in littore; à religiosissimis viris depositum est in villa Amandi religiosi viri, ubi fiunt curationes magnæ.* Verum quæ apud Bedam de *Filio*, & apud Rabanum de *Tito* dicuntur, eadem apud Usuardum Diogeni martyri, quem Beda *Theogenem* vocat, adscribuntur, sed & Diogenem
B Cyzici in Hellesponto martyrio functum subdit. Menæa die eadem 2. Januarii Theagenem Parii in Hellesponto martyrem occubuisse perinde perhibent.

ECCLESIA TOMORUM.

III. * * *

Nicænæ ſynodo Scytharum antiſtitem interfuiſſe perhibet Euſebius in vita Conſtantini lib. 3. cap. 7. οὐδὲ Σκύθης ἀπελιμπάνετο τῆς χορείας, *nec Scytha ab hoc aberat Choro;* cujus in Indice Latino omiſſum eſt nomen: unde Doctiſſimus Valeſius Euſebium de Theophilo Gotthiæ loquutum eſſe ſuſpicatur; verum Index ille non omnes qui Nicæam convenerant, præſules complectitur.

IV. Bretanio.

Valente Imperatore Scytharum Eccleſiis præerat *Bretanio* Tomorum epiſcopus vir accuratiſſimæ Fidei, qui illo urgente ut Arianis Eccleſiam aliquam daret, in aliam ſeceſſit, in quam populus omnis eum ſequutus eſt. Quocirca exſulare quidem juſſus eſt, ſed mox conſultò revocatus fuit, ne Scythæ Paſtoris abſentiam ægre ferentes, novis rebus ſtuderent. Hæc Sozomenus lib. 6. cap. 21. Bretanionis libertatem & conſtantiam perinde commendat Theodoretus lib. 4. hiſt. cap. 35. ejuſque exſilium poſtremis Valentis Aug. annis aſſignat; quando Romanum exercitum per Scythiam adverſus Gotthos pergere oportebat. Martyrologium Romanum S. Bretannionis memoriam habet die 25. Januarii. *Tomis in Scythia S. Bretannionis epiſcopi, qui mira ſanctitate & zelo catholicæ Fidei, ſub Valente Imp. Ariano cui fortiter reſtitit, in Eccleſia floruit.*

V. Gerontius.

Proximus Bretanionis ſucceſſor fuit *Gerontius,* qui in Indice Patrum concilii Conſtantinopolitani generalis primi memoratur *Gerontius Tomenſis.* At vero *Terentius* nominatur in lege quam Theodoſius magnus dedit Auxonio Aſiæ Proconſuli III. Kal. Aug. *Heracleæ Eucherio & Syagrio coſſ. jubens epiſcopis tradi omnes Eccleſias, communioni Nectarii epiſcopi Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ, necnon Timothei intra Ægyptum Alexandrinæ urbis epiſcopi ſociatis. . . . Terentio epiſcopo Scythiæ.*

VI. Theotimus I.

Quo tempore Joannes Chryſoſtomus Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ præerat, Tomitanam gerebat *Theotimus,* qui anno 400. in urbe Regia agebat ob neceſſaria negotia, dum S. archiepiſcopus ſynodum illam habuit, in qua Antoninus Epheſi multorum criminum eſt accuſatus, παρόντων καὶ ἑτέρων ἐπισκόπων, τῶν τε ἀπὸ Σκυθίας, Θεοτίμου λέγω, καὶ ἀπὸ Θράκης. κ. τ. ἑ. Hæc Palladius Dial. de vita S. Joann. Chryſ. Sozomenus addit Theoti-

A mum Conſtantinopoli verſatum eſſe quo tempore Theophilus Alexandrinus & Epiphanius Conſtantienſis in Cypro vehementer inſtabant, ut Chryſoſtomus Origenem damnaret; eumque decreto ipſorum ſubſcribere renuiſſe Socrates teſtatur, l. 6. c. 12. ſibi enim fas non eſſe aiebat, hominem mortuum probro afficere, & libros deteſtari à quibus majores ſui ſibi temperarant. *Hæc Theotimus,* inquit, *vir pietate & vitæ rectitudine celebris Epiphanio reſpondit.* Ταῦτα μὲν ὁ ἐπ' εὐλαβείᾳ καὶ βίου ὀρθότητι περιβόητος Θεότιμος πρὸς Επιφάνιον ἀπε-
B κρίνατο. *Toto illo quo Chryſoſtomus ſedebat tempore,* pergit Sozomenus, lib. 7. cap. 26. *deincepſque Theotimus Tomis & Scythiæ Eccleſiam adminiſtrabat, vir Philoſophia enutritus, cujus virtutem Hunni Iſtri accolæ ſuſpicientes, Romanorum Deum illum appellabant.* ἐν τούτῳ Τόμεως καὶ τῆς ἄλλης Σκυθίας τὴν ἐκκλησίαν ἐπεσκόπευε Θεότιμος Σκύθης, ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ τραφεὶς, ὃν ἀγάμενοι τῆς ἀρετῆς οἱ περὶ τὸν Ἴστρον Οὖννοι βάρβαροι, θεὸν Ρωμαίων ὠνόμαζον. *Enimvero divinas in eo virtutes experti erant, ſed & eos conviviis & muneribus excipiens ad manſuetudinem revo-*
C *caverat.* Hieronymus hunc Eccleſiæ ſcriptoribus accenſet. *Theotimus Scythiæ Tomorum epiſcopus, in morem dialogorum & veteris eloquentiæ breves commaticoſque tractatus edidit. Audio eum & alia ſcribere.* Hæc Hieronymus anno 15. Theodoſii, ſeu Chriſti 393. ut jam ante ſederit oportet Theotimus. Hujus memoria fit in Martyrologio Romano die 20. Aprilis. *Tomis in Scythia S. Theotimi epiſcopi, quem ob inſignem ejus ſanctitatem & miracula etiam infideles & barbari venerati ſunt.* Ex iis quæ ex Sozomeno attuli de Theotimo,
D apparet eum in vivis ſuperſtitem non fuiſſe, dum ille eccleſiaſticam hiſtoriam ſcriberet. Quin etiam ubi narratis quæ ſanctus Donatus Evrææ epiſcopus geſſit, addit ejus tempore Theotimum Scytham Tomis eccleſiam gubernaſſe, ἐπὶ τούτῳ... ἐπεσκόπευε, quæ loquutio Theotimum jam defunctum fuiſſe ſatis indicat.

VII. Timotheus.

Theotimo ſucceſſit *Timotheus,* qui ad Epheſinam ſynodum venit anno 431. & ipſa
E die qua concilium celebrari cœpit Conteſtationi ſubſcripſit complurium epiſcoporum, qui interceſſerunt ut Cyrillus Alexandrinus Joannis Antiocheni & Orientalium adventum exſpectaret. *Timotheus epiſcopus à Scythia.* Mox vero re melius penſata, legitimæ ſynodo adhæſit, cujus decretis ſubſcripſit. Τιμόθεος ἐπίσκοπος ἐπαρχίας Σκυθῶν. Tranſlatio Latina habet: *Timotheus epiſcopus provinciæ Scythiæ civitatis Tomorum.*

VIII. JOANNES.

Concilio Ephesino aliquandiu superstes fuit Timotheus; ejus vero successor *Joannes* priùs obierat quam Marius Mercator Nestorianos & Eutychianos scriptis suis incesseret, & Eutherii Tyanensis capitula refelleret, hoc est ante annum 448. Ait quippe *utramque pravitatem sua per plurimos ignorantia serpentem, beatissimi Patris Joannis Tomitanæ urbis episcopi provinciæ Scythiæ sermonibus* expugnatam esse, quos ipse prodere necessarium duceret. Eutychianum vero errorem ignorantia multorum serpentem dicit, qui passim jam ante serperet ob male intellecta quædam magni Cyrilli dicta, quum Eutyches propter pertinaciam damnari cœpisset.

IX. ALEXANDER.

Flaviano Protogene, & qui fuerit nuntiatus, Consulibus, adeoque an. Christi 449. Constantinopoli, præside Flaviano ejusdem urbis patriarcha sanctissimo, habita synodus est in causa Eutychetis, post ejus depositionem, cujus acta in Epheso lecta sub Dioscoro, & post modum Chalcedone relecta sunt. In hac synodo sedisse legitur *Alexander reverentissimus episcopus Tomitanorum civitatis, provinciæ Scythiæ*, Ἀλεξάνδρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τομέων πόλεως, ἐπαρχίας Σκυθίας. Qui quidem Alexander iterum actioni tertiæ Chalcedonensis synodi an. 451. subscriptus reperitur, *Alexander episcopus Tomitanorum, provinciæ Scythiæ, subscripsi.*

X. THEOTIMUS II.

Leo Augustus de Proterii Alexandrini nece cunctis Orientis metropolitis scripsit, atque adeo *Theotimo reverentissimo episcopo Tomitano.* Cujus exstat responsoria ad illum epistola hac inscriptione: *Domino piissimo & christianissimo Imperatori nostro Leoni, Theotimus humilis Scythiæ regionis episcopus.*

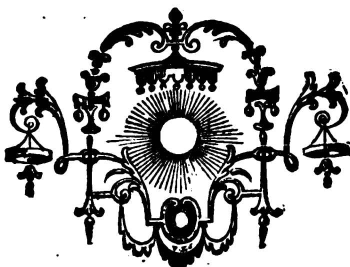
XI. PATERNUS.

Quo tempore Scythæ monachi palam contendebant esse confitendum *unum de Trinitate nostri causa passum esse,* sedebat *Paternus Tomitanæ Ecclesiæ episcopus,* quem quia sibi repugnantem sentiebant, Nestorianæ hæresis taxare non dubitabant. Id quod Germanus Capuensis & alii apud Justinum Imp. Apostolicæ sedis apocrisiarii sua ad Hormisdam Papam suggestione significarunt. *Isti de sua provincia episcopos accusant, inter quos Paternus Tomitanæ civitatis antistes.... Et quia nobis diu laborantibus, & illis nullam suscipientibus rationem, nihil proficiebat in eo quo tendebamus, clementissimus Imperator in conventu publico, ubi & nos interfuimus, Paternum episcopum & magnificum virum Vitalianum reduxit ad gratiam, accusatores quoque ejus suo præcepit episcopo supplicare. Monachi vero, quum similiter ad concordiam quærerentur, fuga lapsi maluerunt de civitate discedere.* Observare interest prioribus illis suggestionis vocibus quæ statim recitavi, innui tunc temporis in Scythia episcopos alios exstitisse, nisi de vicinarum huic provinciæ regionum præsulibus ea intelligantur: quod tamen verborum vix sensus tulerit. Iidem monachi Scythæ epistola ad Hormisdam *Paternum* episcopum suum sibi adversari queruntur. Idem Paternus Constantinopoli agens subscripsit Relationi Constantinopolitanæ synodi ad Hormisdam Papam de electione Epiphanii patriarchæ; *Paternus misericordia Dei episcopus provinciæ Scythiæ,* quod alioqui unum totius provinciæ episcopum videatur indicare.

ECCLESIA TOMORUM.

XII. VALENTINIANUS.

Collat. 7. synodi generalis V. lecta epistola est Vigilii Papæ *dilectissimo fratri Valentiniano episcopo de Tomis provinciæ Scythiæ,* qua testatur se in sua de tribus capitulis damnandis sententia perstare. Initio sacerdotalem ejus laudat solicitudinem, quam scripta sibi epistola prætulerat, admonendo non oportere Ibæ & Theodoreti personas ipsas damnare; quod tamen Rusticus & Sebastianus Romani diaconi quamprimum factum iri spargebant. Data est epistola 15. Kal. April. Imperii Justiniani 23. (vel forsan 24.) post consulatum Basilii 9. (vel 10.) seu Christi anno 549. vel 550.

VI. PROVINCIA MŒSIÆ INFERIORIS.

I. ECCLESIA MARCIANOPOLIS, METROPOLIS.

MARCIANOPOLIS, Μαρκιανούπολις, Mœsiæ inferioris cis Danubium civitas, à Trajani sorore Marciana cognominata est, ut Ammianus Marcellinus lib. 27. cap. 2. testatur. Urbium Thraciæ maximam dixit Zosimus, eamque Anonymus Ravennas mediam à fluvio Potamio pervadi, & in Antonini Itinerario medio itinere collocatur euntibus Dorostoro Odessum. Hodie *Marcianopoli* quoque dicitur, & *Preslaw*, Πρέσλαβα. Ad hanc urbem multa prælia à Claudio II. Cæsare habita narrat Trebellius Pollio. Mœsiam omnem inferiorem ad Illyricum non pertinuisse Lucas Holstenius non absurde contendit; ac certe Thraciæ censetur ab Ammiano. Cæterum latina lingua potius quam Græca in multis ejus locis vulgaris erat; idque significatur post subscriptiones epistolæ synodi provinciæ hujus ad Leonem Imp. de nece S. Proterii Alexandrini & de concilio Chalcedonensi; quibus verba hæc subjiciuntur: *Et hæc* (epistola) *Latinè quidem data, est in Græco translata, & iterum translata de Græco in Latinum.* Mœsiam inferiorem trajecto Istro aliasque vicinas provincias Bulgari obtinuerunt, qui Basilii II. Imp. Bulgaricidæ dicti armis debellati brevioribus limitibus se continere coacti, in hac regione constiterunt, à quibus nomine mutato Bulgaria hodie appellatur. Ex Martyrologio Romano ad diem 15 Septembris, Marcianopoli christiana Fides admissa erat sæculo ecclesiæ secundo adulto, quippe quum illi S. Melitina sub Antonino Imp. & Antiocho præside ibidem Martyrium obierit, *quæ ad Gentilium fana semel & iterum ducta, quum idola semper corruerent, suspensa & laniata demum capite plexa est.* Bulgaris Mæsiam obtinentibus, Marcianopolis metropolitica jura perierunt. His Debeltus primum potita est quæ totius gentis Archiepiscopi sedes primùm fuit; sed is honor subinde Ternobium translatus, circa sæculi decimi tertii initia, Innocentio III. Pontifice Romano, cujus nutu Prœlaba, seu Marcianopolis vetus metropolis rursum facta est sub Ternovitano primate.

Obiter hic monebo, *Mæsiam* & *Mysiam* indiscriminatim apud auctores dici, quoniam apud Græcos οι diphthongus & υ litera perinde sonabant, veluti ex codicibus manu exaratis cujuscumque ætatis comperi.

EPISCOPI MARCIANOPOLIS.

I. PISTUS.

INter Nicænæ synodi Patres *de provincia Daciæ*, legitur *Pistus Marcianopolitanus*.

II. DOMNINUS *Arianus*.

Philostorgius lib. 9. hist. c. 8. scripserat Valentem Mursi episcopum Arianum & *Domninum* Marcianopolis, τῦ Οὐάλεντος σιὼ Δομνίνῳ· τ Μαρκιανουπόλεως δὲ ἐπίσκοπος ἐσῦτ λῶ, patrocinium suscepisse Eunomii Ariani apud Valentem Imp.

III. MARTYRIUS.

In indice Patrum Concilii Constantinopolitani generalis primi de provincia Mysiæ, legitur *Martyrius Marcianopolitanus*. Hunc Theodosius magnus in lege quam dedit Ausonio Asiæ proconsuli, inter episcopos orthodoxæ Fidei tenaces habuit, quorum communionis sociis ecclesiæ reddi deberent. *Quos..... & Martyrio Marcianopolitano communicare constiterit.*

A

IV. EPAGATHUS.

Synodo Constantinopolitanæ, in qua Nectario archiepiscopo præside, Agapii & Bagadii de Bostrensi episcopatu contendentium causa judicata est, aderat *Epagathus* Marcianopolis, Ἐπαγάθου Μαρκιανουπόλεως.

B

V. DOROTHEUS.

Ad Ephesinam synodum venit *Dorotheus Marcianopolis episcopus*, ac statim subscripsit Contestationi

ECCLESIA MARCIANOPOLIS.

Contestationi illorum qui intercesserunt ne Cyrillus Alexandrinus concilii celebrationem aggrederetur ante adventum Orientalium; sed etiam deinceps aliis pro Nestorio scriptis identidem epistolis. Quum itaque Nestorio mordicus adhæreret, non solum à synodo communione ac sacerdotio privatus fuit, sed & Imperatoris edicto urbe sua pulsus. Ita fertur c. 190. Collectionis ex synodico Irenæi: *Dorotheus Marcianopolitanus metropolitanus Mœsiæ. Iste ejectus exsulatus est in Cæsarea Cappadociæ.* In ista collectione complures ejusdem Dorothei epistolæ visuntur quas variis Nestorianæ factionis episcopis dedit.

VI. Saturninus.

Suffectus *Saturninus* fuit Dorotheo qui epistola ad clerum Constantinopolitanum, hunc à Plintha Militiæ Magistro Marcianopolim deductum queritur. *Nequam dæmon*, inquit, *præparavit ut superveniret ad civitatem nostram cum magnificentissimo & religiosissimo Magistro Militiæ Plintha Saturninus quidam, qui diffamabat semetipsum ab Apostatis & prævaricatoribus episcopum fuisse ordinatum nostræ metropoli: sed spiritus armati virtute populi nostri, imitatores vestræ in Christo fortitudinis facti sunt. Omnia enim reliqua in præsenti postponentes, intus intra sanctæ septa ecclesiæ, psalmis & hymnis & canticis spiritualibus seipsos armantes, machinamenta adversariorum omnia, & Saturnini artes & concitationes eorum qui ei patrocinabantur, telam aranearum ostenderunt. Præparaverunt semetipsos ante exire de vita præsenti, quam nequam & impium suscipere pseudoepiscopum. Saturninus autem sicut venerat, sic discessit.* Hæc de Saturnino Dorotheus, qui de eo rursum epist. 137. Collectionis, ad Alexandrum & Theodoretum: *Notum vestræ facio sanctitati, ut mihi secundum Deum congaudeatis; quia reverendissimus clerus & amicus Christi Orthodoxorum populus per dies in Domino provehuntur, concertantes Evangelicæ Fidei;* ceu nempe Saturnino resisterent. Cap. 117. ejusdem collectionis, Saturninus Marcianopoli idcirco exactus fertur quod in Dei naturam tolerantias quas Christus subierat, redundasse prædicasset. Ab illis tamen posthac Saturninum admissum esse vero simillimum est, quippe qui post 17. annos, anno scilicet 448. sederit in Constantinopolitana synodo, in qua Eutyches prima vice hæreticus pronunciatus est, suoque ordine primus episcoporum qui aderant interloquutus, synodi sententiæ subscripserit, Σατουρνῖνος ἐπίσκοπος Μαρκιανουπόλεως, *Saturninus episcopus Marcianopolis.* Ad hæc in altero conventu in quo synodi gesta coram Thalassio Cæsariensi relecta sunt, quintus censetur *Saturninus Marcianopolis.*

VII. Valerianus.

Leo Augustus accepto de interfecto Alexandriæ episcopo Proterio nuntio, de eo certiores fecit Imperii sui metropolitas; inter quos *Valerianus reverentissimus episcopus Marcianopolis.* Exstat ejusdem provinciæ episcoporum ad Imp. epistola synodica, absque ulla Valeriani, tam in capite, quam in subscriptionibus mentione.

VIII. Leo.

Quando constat Prœslabam dici Marcianopolim veterem civitatem, ex quo illam Bulgari occupaverunt, hic adjiciendus venit *Leo* Prœslabæ pontifex, qui Leone Allatio teste, opusculum *de Azymis* contra Latinos scripsit. Hunc etiam Dositheus Hierosolymorum patriarcha illis Græciæ scriptoribus annumerat, qui Latinæ ecclesiæ doctrinam impugnarunt.

IX. * * *

Innocentius Papa III. rogante suo apud Bulgaros Legato Joanne, Prœslabæ metropolitam constituit, anno 1204. ut constat ex ejus literis, quas recitabimus ubi de Primate Ternovitano. Ejus vero nomen nusquam in illis comparet.

X. Joannicius.

Anno 1721. sedebat Joannicius *Prælabi* vel *Prælabæ*, ὁ Πρεσλάβου Ἰωαννίκιος.

II.

ECCLESIA ABRITI.

Abritum, vel ut apud Jornandem de Rebus Geticis, *Abrytum*, Mœsiæ inferioris urbs est, & Thraciæ Cassiodoro, cui *Apsitium* dicitur. Ipsa est nî fallor, quæ in Notitia Hieroclis Mœsiæ ejusdem septima est & Ἐβραΐτος, *Ebraittus* scribitur.

EPISCOPI ABRITI.

I. Marcianus.

Inter episcopos qui Ephesi pro Nestorio steterunt, *Marcianus Abryti* fuit, subscribens epistolis ipsorum ad ecclesiam Hierapolitanam, & ad Joannem Antiochenum ejusque socios quos Orientalium synodus adversus legitimam ad Imperatorem delegaverat, *Marcianus episcopus Abryti*, in quo nimirum Metropolitæ suo Dorotheo plus æquo indulge-

ECCLESIA ABRITI.

bat. At vero nulla ejus mentio est inter episcopos, quos sancta synodus communione & sacerdotio amovit. Quin imo Abritensem sedem diu satis tenuit, ita ut anno 458. subscripserit epistolæ synodi provinciæ Mœsiæ secundæ ad Leonem Imp. *Marcianus episcopus ecclesiæ Abriticæ*, vel *Abryticæ*.

II. Ursus.

In Septima synodo sedisse & subscripsisse legitur *Ursus Avaritianorum*, vel *Abaritianorum episcopus*, Οὔρσου ἐπισκόπου ἐκκλησίας τῆς Ἀβαριτανῶν. Nomen Ursus hominem Latinæ linguæ significat, nec absurdè Abriti in Mœsia Ecclesiæ, nî fallor, tribuendus venit; quando præsertim inter episcopos Thraciæ initio act. 7. & in subscriptionibus reperitur.

III. ECCLESIA NOVARUM.

NOBÆ vel *Novæ*, Νοβαὶ Mœsiæ inferioris civitas est Hierocli, quæ *Novensis* Antonino, Marcellino Comiti & aliis. Νόβαι scribitur apud Ptolemæum lib. 3. cap. 10. Anonymus Ravennas illic etiam *Novas* habet. Hodie *Novomont* oppidum Bulgariæ esse aiunt circa Istrum. Hanc Procopius lib. 4. de ædif. cap. 6. restitutam tradit. *Ab urbe Viminacio pergentibus*, inquit, *munitiones tres in ora Istri occurrunt, Picnus, Cupus & Novæ*, Νοβαὶ, *quarum nomen & fabrica in una turri antea consistebant. At nunc Justinianus Augustus, tot tantaque propugnacula illis adjecit locis, ut ea non inani urbium titulo & dignitate insignierit. Contra Novas in adversa continente, turris erat derelicta pridem nomine Literata; Lederatam veteres dixere, ex qua magnum & prævalidum castellum fecit Imperator.*

EPISCOPI NOVARUM.

I. Petronius.

INter episcopos qui Nestorio aliquamdiu faverunt, *Petronius episcopus Neuvæ* subscriptus reperitur epistolæ ipsorum ad ecclesiam Hierapolis. Coll. ex Tragœd. Iren. c. 13.

II. Secundinus.

Synodo Constantinopolitanæ in qua Eutyches, Flaviano Archiepiscopo præside, hæreticus iterum pronuntiatus est, an. scilicet 449. aderat *Secundinus episcopus Novesiorum*, sive *Novensium*, Σεκουνδίνου τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Νοβησίων.

III. Petrus.

Synodicæ epistolæ provinciæ Mœsiæ inferioris ad Leonem Imp. de nece S. Proterii Alexandrini subscripsit *Petrus episcopus civitatis Novensis*.

IV. ***

Theophanes ad ann. 15. Mauritii narrat, viros *Novarum* civitatis primarios & milites, episcopo suo duce, ἅμα τῷ ἐπισκόπῳ τῷ στρατηγῷ, Petro Romani exercitus Prætori contra Slavos pergenti, obviam ivisse, quos ille jussit Romanis copiis admisceri, illis vero abnuentibus episcopum ad se adduci jussit: cives vero Scribonem quem Prætor ad ipsos miserat, cum dedecore abegerunt.

IV. ECCLESIA SEXANTAPRISTÆ.

SEXANTAPRISTA Mœsiæ urbs est in Tabulis Peutingerianis ad Istrum posita, quæ Anonymo Ravennati *Pristis* dicitur. Plane quæ apud Ptolemæum Τιρίση πόλις, *Tirista* civitas, Πρίστη *Priste* potius, vel *Prista* scribenda est. Ipsa est *Antipristena* urbs, quam Auxilius in defensione Formosi, in Bulgariæ finibus ponit. Ex Itinerario Antonini Viminacio Nicomediam euntibus *Exantapristi* transeundum erat, inde *Tyra*, mox *Appiaria*.

EPISCOPI SEXANTAPRISTÆ.

I. Polycarpus.

SOCRATES lib. 7. hist. Eccl. cap. 26. & Nicephorus Callistus lib. 14. cap. 39. Polycarpum ex Sexantapristena Mœsiæ urbe Nicopolim Thraciæ translatum tradunt. Πολύκαρπος ἀπὸ Σεξανταπρίστων τῆς Μυσίας εἰς τὴν τῆς Θρᾴκης Νικόπολιν μετεχώρει.

V. ECCLESIA NICOPOLIS.

IN Mœsia inferiori *Nicopolis* dicta civitas est à victo Trajani Augusti armis Decebalo Rege. Ad Jatri fluminis in Danubium confluentiam posita visitur in Tabulis Peutingeri, quam inter celebriora ejusdem provinciæ oppida Ammianus Marcellinus commemorat. Hodie in illa ipsa regione urbs exstat *Nigeboli* nominata, quin etiam *Seclero*, quam Ister seu Danubius mediam secat. Ejus porro præsul hodie inter Archiepiscopos censetur.

EPISCOPI NICOPOLIS.

I. MARCELLUS.

EPistolæ synodi Mœsiæ inferioris ad Leonem Augustum subscripsit *Marcellus episcopus Nicopolis.*

II. AMANTIUS.

Relationi synodi Constantinopolitanæ ad Joannem patriarcham de Severo Antiocheno aliisque hæreticis, de restituendis in sacras tabulas Euphemii & Macedonii patriarcharum nominibus, &c. subscripsit *Amantius episcopus exiguus Nicopolitanæ civitatis secundæ Mœsiæ propria manu.* Quæ subscriptio Græce non exstat, sed Latine tantum, ut Amantius hoc dumtaxat idiomate subscripserit.

III. NICEPHORUS.

A Synodo illi quam Græci Schismatici in Templo S. Sophiæ Constantinopolitano celebratam aiunt, anno circiter 1440. ad ejurandam Florentiæ sancitam unionem, adfuisse legitur *Nicephorus episcopus Nicopolis,* adeoque Mœsiæ. Nam tunc temporis Nicopolis Thraciæ archiepiscopatus erat.

IV. * * *

Nupero sæculo labente *archiepiscopus Nicopolis* hujus cum Walachiæ Principe à Turcorum Sultano Viennam Austriæ missus est, de pace cum Germaniæ Imperatore tractandi causa.

VI. ECCLESIA TIBERIOPOLIS.

QUÆ *Tiberiopolis* olim à Bulgaris *Strummitza* dicta est, Nicephoro Gregoræ civitatula, πολίχνιον, celsissimæ rupi imposita, inter Strymonem & Axium fluvios, Scupis tridui itinere distans. Hoc ipsum testatur quoque Cantacuzenus. Tiberiopolis in Leonis Imp. Notitia sexagesima tertia metropolis censetur ξγ΄. ὁ Τιβεριουπόλεως. Perperam à quibusdam pro *Varna* accipitur: utramque disertissime distinguit Nicetas Choniates in Alexio Comneno lib. 3. In Laterculis urbium quarum mutata sunt nomina, Tiberiopolim appellatam fuisse *Strummitza* declaratur, utique à vicino flumine Strymone.

EPISCOPI TIBERIOPOLIS.

I. THEOCTISTUS.

IN synodo quæ Photii in Byzantinam sedem restituti causa coacta fuit, sedisse legitur *Theoctistus Tiberiopolis,* Θεοκτίστου Τιβεριουπόλεως.

II. * * *

Theophylactus Bulgariæ Archiepiscopus epistola 32. episcopo Triaditzæ sive Sardicæ scribebat se Pelagoniæ, *Strumbitzæ,* sive Strummitzæ & Melasobæ episcopis literas dedisse, ut eum à censura qua à synodo innodatus erat, absolverent, καὶ πρὸς τὸν Στρουμβίτζης.

B

III. ANANIAS.

Anno 1564. synodo in qua Joasaphus patriarcha destitutus fuit, aderat *Ananias episcopus Strumitzæ,* lataeque in eum sententiæ subscripsit: ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Στρουμίτζης Ἀνανίας. Hist. Eccl. Turco-Gr. lib. 2. pag. 172.

VII. ECCLESIA ODYSSI.

ODYSSUS, Ὀδυσσὸς, Mœsiæ secundæ civitas est Ptolemæo ad Pontum Euxinum cis Istri ostia exsistens inter Mesembriam & Dionysopolim, ut fert Strabo, apud quem Ὀδησσὸς, *Odessus* scribitur, ut apud Ovidium 3. Trist. Eleg. 9. Odyssum vero dicit Ammianus, cui etiam una est ex potioribus ejusdem provinciæ oppidis. Mysiæ quoque censetur in Notitia Hieroclis, & in veteri una Ecclesiastica, in qua inter Archiepiscopatus numeratur, ἐπαρχία Μυσίας, ἡ Ὀδύσση leg. Ὀδυσσὸς ἤτοι καὶ Βάρνης λέγεται. *Provincia Mysiæ Odyssi, sive Bares.* Hanc quidam esse putant quæ hodie *Lemano* vocatur.

ECCLESIA ODYSSI.

EPISCOPI ODYSSI.

I. Amplias.

IN Menologio Sirletano quod Henricus Canisius To. 2. Antiq. lect. edidit, ad diem 31. Octobris hæc leguntur: *Natalis SS. Stachys, Ampliæ, Urbani, Narcissi, & S. martyris Epimachi; ex quibus S. Stachys ab Apostolo Andrea episcopus Byzantii ordinatus est .... Sancti vero Amplias & Urbanus ab eodem Apostolo Andrea episcopi ordinati, ille quidem Odyssopolis* (sive civitatis Odyssi) *hic vero Macedoniæ, propter fidei Christianæ confessionem atque idolorum eversionem à Judæis & Gentilibus interfecti, beatas animas Deo tradiderunt, &c.* Amplias ille ipse est quem Paulus ad Rom. 16. v. 8. salutari jubet, *Salutate Ampliam.* Atqui non alterius Odyssi civitatis quam Mœsiæ factus episcopus dicitur ab Andrea, qui hasce regiones peragrasse in suis gestis fertur.

A

II. Dittas.

Epistolæ synodi provinciæ Mœsiæ ad Leonem Imp. subscriptus legitur *Dittas episcopus civitatis Odyssæ Mœsiæ:* quidam codd. habent *Dizzas.*

III. Joannes.

Inter subscriptiones relationis synodi Constantinopolitanæ ad Joannem Patriarcham Constantinopolitanum de Severo Antiocheno, aliisque similibus hæreticis damnandis, deque restituendis in sacras tabulas Euphemii & Macedonii Patriarcharum nominibus, legitur Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῶν Ὀδήτων. Emendo Ὀδυσσῶν, *Joannes episcopus Odyssorum.*

IV. Leo.

In septima synodo sedit & subscripsit *Leo episcopus Bares*, Λέοντος ἐπισκόπου Βάρης, Λέων ἐπίσκοπος Βάρης. An Mœsiæ secundæ, non declarat.

B

V. Basilius.

In synodo Photiana sedebat Basilius *Baes*, Βασιλείου Βάης; quidni certe Βάρης.

VI. Metrophanes.

Relationi Dionysii Patriarchæ super erroribus Calvinistarum subscripsit anno 1672. Μητροφάνης Βάρης, *Metrophanes Bares.*

VIII. ECCLESIA APPIARIÆ.

HIEROCLI in Notitia Mœsiæ inferioris civitas est Appiaria, Ἀππιαρία, necnon in Antonini Itinerario, atque in Tabulis Peutingeri in Danuvii ora ponitur.

EPISCOPI APPIARIÆ.

I. Lupicinus.

JOANNES Chrysostomus in epistola ad Innocentium Papam de rebus erga se gestis, narrabat à sua synodo episcopos tres delegatos fuisse, Demetrium Pisinuntis, Eleusium Apameæ cum *Lupicino* Appiariæ, καὶ τὸν Ἀππιαρίας Λουπικῖνον, qui Theophilo Alexandrino denuntiarent, ut Chalcedone Constantinopolim se transferret, ibi responsurus de iis quorum reus agebatur. Sic quoque gesta synodi ad Quercum.

C

II. Martialis.

Epistolæ synodi provinciæ Mœsiæ secundæ ad Leonem Imp. de nece S. Proterii Alexandrini subscripsit *Martialis episcopus civitatis Appiariensis.*

IX. ECCLESIA COMEÆ.

IN Miscella Pauli Aquilegiensis historia, quam ex Theophanis præsertim Annalibus concinnavit, *Comea* Mœsiæ civitas est, quam Mauritio Imp. Avarorum Chaganus provinciam hanc ingressus casso conatu occupare proposuit.

EPISCOPI COMEÆ.

I. Marius.

IN Pithæano PP. Nicænorum indice *de provincia Mœsiæ*, legitur *Marius Comeæ*, qui in editione Conciliorum Labbæi *Marius Comeensis* dicitur. Marius, ut & Martialis & Lupicinus, homines Latini sermonis indicant potius quam Græci.

X. ECCLESIA DOROSTORI.

DOROSTOLUM, vel *Dorostorum*, Δωρόστορον, Δορόστολον, Mœsiæ inferioris urbs est Ptolemæo & aliis, Romanorum ævo sat celebris, ad Istrum flumen, inter Succidavam & Axiopolim posita, quam Bulgari corrupto nomine *Dristram* dixerunt. Hodie *Selistria* quoque vocari fertur, civitas non ignobilis, cujus episcopus metropolitæ titulo ornatur. Illic multi Christi causa martyres primis Ecclesiæ sæculis passi traduntur in Martyrologiis: inprimis die 27. Maii recolitur *Passio B. Julii*, & 15. Julii, *S. Hezychii militis;* quin etiam aliorum die 25. Martii, *qui sub Alexandro Imp. & Maximo præside* neci dati fuerunt; adeoque adulto sæculo tertio.

EPISCOPI DOROSTORI.

I. DASIUS.

IN Martyrologio Romano die 20. Novembris memoria recitatur *S. Dasii martyris episcopi Dorostori in Mysia, qui quum nollet in festo Saturni impudicitiis ejus consentire sub Basso præside passus est;* quod tempore Diocletiani Imp. accidisse fertur in Menologio Sirletano To. 2. Antiq. lect. Henrici Canisii. A

II. JACOBUS.

Ad Ephesinam synodum venit *Jacobus Dorostoli episcopus*, ac statim Contestationi multorum episcoporum, qui contenderunt concilii celebrationem usque ad Orientalium adventum esse prorogandam, subscripsit, quin & aliis Orientalium pro Nestorio epistolis: unde meruit à sancta synodo communione & sacerdotio amoveri. Collect. ex Trag. Iren. capp. 7. 13. 28. & act. 1. syn. Ephes. B

III. MONOPHILUS.

Epistolæ synodi Mœsiæ secundæ ad Leonem Imp. anno 458. subscripsit *Monophilus episcopus civitatis Dorostori.*

IV. LEO.

Luca Chrysoberge patriarcha præside anno 1158. mense Martio feria 2. synodico decreto sancitum est, ne clerici bona morientium episcoporum aliave ecclesiarum auferrent, considente cum aliis metropolita Dristræ, τοῦ Δρίστρας. Jur. Græco-Rom. l. 4. pag. 282. Hic profecto Leo erat, qui anno mundi 6655. Christi 1147. sententiæ synodi quæ Cosmam Atticum patriarcham exauctoravit, subscripsit, ὁ εὐτελὴς μητροπολίτης Δρίστρας Λέων, *Leo humilis metropolita Dristræ.* Anno 1166. idem Leo alteri synodo interfuit quæ Alamannorum de Christi vera Deitate Fidem approbavit. Allatio teste lib. 2. de consens. cap. 12. Quo etiam ipso anno mense Aprili die 2. Ind. XIV. synodo alteri adfuit, in qua nuptiis septimi gradus interdictum fuit, τοῦ Δρίστρας, *metropolita Dristræ.* Jur. Græco-Rom. lib. 3. pag. 218. C D

V. CALLISTUS.

In Ferrariensi & Florentino Concilio sedit & subscripsit *Callistus metropolita Dristra*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Δρίστρας Κάλλιστος. Qui tamen circa annum 1440. initam unionem ejurasse fertur, in synodo Constantinopolitana, quam habitam aiunt in templo S. Sophiæ ὁ Κάλλιστος Δρίστρας. Allat. addend. ad lib. 3. de Consens. col. 1387.

VI. PARTHENIUS.

Inter metropolitas qui anno 1564. sententiæ destitutionis Patriarchæ Joasaph subscripserunt, legitur *metropolita Dristræ Partenius*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Δρίστρας Παρθένιος. Hist. Turco-Gr. lib. 11. p. 171.

VII. ANTONIUS.

Constantinopolitanæ synodo, quæ anno 1638. die Sept. 24. Ind. VI. Cyrillo Berrhœensi Patriarcha præside Cyrilli Lucaris Calvinianos errores confixit, adsuit & subscripsit *Antonius Dristræ*, ὁ Δρίστρας Ἀντώνιος.

VIII. MACARIUS.

Responsioni Dionysii patriarchæ super erroribus Calvinistarum anno 1672. subscripsit *Macarius Drysti*, vel *Drystræ*, ὁ Δρύστου Μακάριος.

IX. ATHANASIUS.

Anno 1710. Tergowisti in Ungaro-blachia *Athanasii Dristræ* metropolitæ curis & sumtibus Panoplia Euthymii Zygadeni typis Græcis prodiit, id quod editionis initio significatum refert Joannes Fabritius To. 7. Bibl. Gr. παρὰ τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου Δρύστρας κυρίου, κυρίου Ἀθανασίου, οὗ τοῖς ἀναλώμασι νῦν πρῶτον τετύπωται . . . ἐν ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ δεκάτῳ.

X. HIEROTHEUS.

Athanasium utique excepit *Hierotheus* cognomento *Comnenus*, patria Byzantius, ut

ECCLESIA DOROSTORI.

fert Demetrius Procopius in nuperi sæculi eruditis Græcis. Ἱερόθεος ὁ Βυζάντιος ὁ Κομνηνός, μητροπολίτης Δρύστρας, vir, inquit, pius, » cultisque moribus, virtute multa quæ chri- » stianam vitam deceret, ornatus, multiplici » eruditione præstans, linguarum Græcæ, La- » tinæ, Italicæ, necnon Hebraïcæ peritus. Do- » ctores primùm Constantinopolitanæ Scholæ » auscultavit, deinde cum viris Italiæ doctis diu » versatus, totam fere Europam peragravit. » Historiam Sacri montis Atho vulgari Græ- » corum dialecto scripsit ac typis edidit. Vivere desiit Bucorestii in Valachia anno 1719. quum eodem anno præfuisset editioni voluminis egregii, περὶ τῶν καθηκόντων, *de Officiis*, quod Serenissimus Valachiæ princeps & Vaivodas D. D. Joannes Nicolaus Alexander Maurocordatus conscripserat. Huic editioni nuncupatoriam epistolam eximio Principi datam præmisit, hac adjecta subscriptione, ὁ Δρύστρας Ἱερόθεος. *Hierotheus Drystra.*

XI. SERAPHIM.

Athanasio statim successit *Seraphim*, de quo rursum Demetrius Procopius hæc narrat, Σεραφεὶμ ἐξ Ἀκαρνίας, μητροπολίτης Δρύστρας, Seraphim ex Acarnia Drystræ metropo- « lita, Græcæ Latinæque Linguæ, & externæ « eruditionis gnarus, Ecclesiasticique ritus & « juris peritus, divinas, sacrasque scripturas assi- « due tractat, sed & Evangelii doctrinam mul- « to zelo & animi ardore prædicat & edisserit. Sedebat anno 1720. quo hæc scribebat Demetrius, & anno quoque 1721. ὁ Δρύστρας Σεραφείμ, *Seraphim Drystra.*

XI. ECCLESIA SUGDÆÆ.

QUÆ *Sugdæa* in Leonis Imp. Notitia & aliis, ipsa utique est, quæ *Succidava* olim Ptolemæo, Itinerario Antonini, Tabulis Peutingeri, quin etiam Procopio, ad Istri ripam existens velut & Dorostolus. ὀχυρώματα παρὰ τὸν τοῦ Ἴστρου ἠϊόνα... Δορόστολος καὶ Σουκίδαβα. Hæc cum Phulla in eumdem archiepiscopatum coaluit, quum ambo antea secernerentur. Nam in Notitia Leonis Imp. Sugdæa *trigesimus quintus archiepiscopatus est*, λε΄. ὁ Σουγδαίας, & *Phulla trigesimus sextus*, λϛ΄. ὁ Φούλλας. Ubinam vero Phulla existat mihi fateor incompertum esse.

EPISCOPI SUGDÆÆ.

I. STEPHANUS.

INter septimæ synodi præsules sedit, subscripsitque *Stephanus episcopus Sugdææ*, Στέφανος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Σουγδαίας.

II. CONSTANTINUS.

Lib. 3. Jur. Græco-Rom. pag. 197. synodica constitutio exstat Sisinnii II. Patriarchæ, ne duo fratres sobrinas duas ducant, cui condendæ aderat Constantinus Sugdææ, Κωνσταντῖνος Σουγδαίας.

III. ARSENIUS.

Ibidem lib. 4. pag. 256. Decretum aliud habetur Alexii patriarchæ de variis causis ad metropoles, archiepiscopatus, episcopatus & monasteria spectantibus, cui ferendo assidebat *Arsenius Sugdææ*, Ἀρσενίου Σουγδαίας.

IV. ***

Decreto rursum alteri sub Nicolao Theoprobleto patriarcha condendo *de præstatione canonicorum*, die 15. Nov. Ind. x. adeoque anno 1087. vel 1102. synodo aderant Archiepiscopi Leontopolis, Sugdææ, τοῦ Σουγδαίας, &c. Ibid. pag. 269.

V. ***

Anno 1158. mensis Martii die 10. fer. 2. Luca Chrysoberge patriarcha Decretum aliud synodicum latum est, ne clerici auferrent episcoporum morientium bona, sedente cum aliis *Sugdophullorum* antistite, τοῦ Σουγδοφούλλων. Ibid. pag. 282.

VI. THEODORUS.

Joannes Beccus patriarcha synodum coëgit propter Gregorii Nysseni codicem à magno Referendario corruptum: atque in ea sedebat *Theodorus Sugdææ*, τοῦ Σουγδαίας Θεοδώρου. Leo Allat. lib. 3. de consens. cap. 1. Huic idem Beccus, quum esset patriarchatu à Schismaticis amotus, libros tres scripsit *de processione Spiritus sancti*, quibus Romanam Fidem tuebatur; qui à Leone Allatio Græce Latineque editi exstant Tom. 2. Græciæ Orthod.

VII. EUSEBIUS.

In Callisti patriarchæ synodo, quæ Barlaamum & Acyndynum Palamitici erroris expugnatores proscripsit, *Eusebius metropolita Sugdææ* adfuit & subscripsit, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σουγδαίας, καὶ ὑπέρτιμος Εὐσέβιος.

VIII. THEOPHANES.

Anno 6992. seu Christi 1484. vel 1485. synodus Constantinopoli habita fertur, in qua

Græci Schismatici Florentiæ sancitam cum A Latinis unionem proscripserunt, eique interfuit *Theophanes Sugdææ metropolita.* Ita refert Dositheus Hierosolymitanus lib. 12. de Patriarch. Hierosf. cap. 2. parag. 10. ἐπὶ δὲ τῆς συνόδου τῆς ἀθεριαθείσης ἐν Βυζαντίῳ μετὰ τὴν ἅλωσιν ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ. ἐννακοσιοστῷ ἐννηκοστῷ δευτέρῳ, κατὰ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συλλόγου, ἦν ὁ Σουγδαίας Θεοφάνης. Cæterum de hac synodo, cujus nulla in historia Ecclesiastica Turco-græciæ mentio, quæque si vera est sub Niphone patriarcha celebrata erit, difficillimo tempore, fides penes sit auctores. ECCLESIA SUGDÆÆ.

XII.

ECCLESIA AXIOPOLIS.

AXIOPOLIS urbs antiqua Mœsiæ secundæ, fuit ad dextrum Danuvii latus posita, juxta quam Axius amnis in eum influebat, ad Orientalem partem Dorostori.

EPISCOPI AXIOPOLIS.

I. CYRILLUS.

IN antiquis codicibus Martyrologii quod S. Hieronymi nomen præfert, die 9. Maii mentio fit *SS. Quirylli, Quindei, & Zenonis, qui in Axiopoli passi sunt.* In codice Epternacensi ad diem ejusdem mensis decimum habetur: B *Axiopoli Cyrilli, Cendis, Dioni, Acaici, Cripionis, Zenonis;* Legendum utique *Cendeis,* ac certe rursum *Dionis, Acacii, Crispionii,* vel *Crispionis,* ut in Corbeiensi & Lucensi codicibus. At vero in Cassinensi *Cyrillus* episcopus dicitur. Papebr. Act. SS. To. 2. Maii.

XIII.

ECCLESIA TERNOBI.

TERNOBUS, vel *Ternobum, Trinobusve,* Mœsiæ inferioris civitas, Bulgarorum in regiones cis Danuvium excursione recentior, ad Escamum seu Jatram fluvium haud procul ab Hæmo-monte posita, atque omnium illius regionis munitissima, quam Bulgariæ reges ditionis suæ Regiam fecerunt, ex quo Basilius Imp. Bulgaricida cognominatus, magnam illius tractus quem in Macedonia vicinisque provinciis Byzantino Imperio eripuerant, partem recepit. Quum itaque Achrida seu Justiniana vetus, Bulgarici regni antea caput fuisset, ea à Constantinopolitanis recuperata, Bulgariæ reges Ternobum saltem suam eadem quoque jura in his quæ res Ecclesiasticas spectant, habere voluerunt, ac Ternobi Pontificem Archiepiscopi titulo ornatum, à Byzantini & Achridensis jurisdictione immunem esse; quod quidem ab Innocentio Papa III. institutum est. Joannicius enim Bulgariæ & Blachiæ dynasta, ut à Græcorum jugo & dominatu omni modo eximeretur, Romano Pontifici sese dedere non dubitavit, misso Romam Basilio *Ternobi episcopo,* cum Blasio presbytero *pastore de Zagora,* sive Debelti, Brandizuberensi seu Brandiburziensi metropolitano electo, qui illic consecratus pontifex fuit. Literas Innocentius Regi dedit, archiepiscopoque Ternobi, necnon Zagorensi Blasio, cui pallium, mitramque & annulum misit. De Regis assensu metropolitas duos creavit, Belesbulnensem ceu Belesburdiensem & Preslaviensem, quos Zagorensi tamquam primati subjecit; hunc vero apud Trinovium, Ternobumve nobiliorem civitatem manere sedereque jussit. Cæterum ordinationes Episcoporum & clericorum Romanis ritibus celebrari apud illos præcepit, cum unctionibus scilicet capitis & manuum; duobusque metropolitis recens consecratis pallia singula de corpore S. Petri misit, quæ certis diebus induerent. Quocirca Trinovitanus seu Ternobitanus antistes, sese Romano Pontifici hoc se sacramento obsequentem futurum spopondit. *Ego Archiepiscopus primas totius Bulgariæ & Blachiæ, ex hac hora in antea ero fidelis & obediens B. Petro, & S. Romanæ ecclesiæ & Apostolicæ sedi, & Domino meo Innocentio, ejusque Catholicis successoribus, non ero in facto & consilio, &c. Quum aliquem coronavero in Regem Bulgarorum & Blachorum, juxta indulgentiam mihi & successoribus meis ab Apostolica sede concessam, ab eo juratoriam recipiam cautionem, quod ei qui tunc Apostolicæ sedi præfuerit, & successoribus ejus, & Ecclesiæ Romanæ devotus & obediens permanebit, & cunctas terras & gentes suo subjectas imperio, in obedientia & devotione sedis Apostolicæ conservabit. Hæc omnia bona fide servabo; sic me Deus adjuvet, &c.* Cuncta hæc admiserunt tum Bulgariæ Rex, tum Ternobi Primas, suisque uterque literis Innocentio professi sunt. Quæ quidem pacta constitutaque fuere anno 1204. quo ipso à Francorum cruce signatorum exercitu capta est Constantinopolis; recitanturque in Innocentii Papæ III. vita n. 69. cum Joannicii regis de obsequentia Romano Pontifici exhibenda diplomate, quo

ECCLESIA TERNOBI. significabat decessores suos Simeonem, Petrum & Samuëlem, sese perinde cum ditionibus suis Romanæ sedi obnoxios fecisse. Verum paulo post Bulgari ad Græcos rediere, quum se à Francis qui Thraciam tenebant bello lacessitos sentirent, quorum subinde Imperatorem Balduinum prælio victum captumque post multos cruciatus enecarunt. Quamobrem Constantinopolitanus patriarcha Græcus qui Nicææ agebat, Ternobitano præsuli eadem privilegia firmavit, quæ ille ab Innocentio obtinuerat. Quod Georgius Acropolita narrat n. 33. nimirum Joannem Ducam Imp. cum Asano Joanne Bulgarorum Principe Callipolim, quam Francis abstulerat, venisse: Helenam Asani filiam Imperatoris filio nuptui traditam, Germano patriarcha sacris operante. Τότε, inquit Acropolita, καὶ ὁ Τερνόβου ἀρχιερεὺς ὑπὸ τῶν Κωνσταντινουπόλεως τελῶν, αὐτονομίᾳ τετίμηται, cui Imperatorio synodicoque constituto adjectum est *Patriarchæ* nomen, καὶ Πατριάρχης ἀναγορεύεσθαι κέκριται, βασιλικῷ καὶ συνοδικῷ τῷ διατάγματι. Eadem fere Nicephorus Gregoras lib. 2. cap. 3. refert, omissa *Patriarchæ* nuncupatione, quæ certe insequenti ævo evanuit. Quocirca Martinus Cruzius lib. 4. Turco-Græc. p. 339. *Ternobi metropolita*, inquit, *unus de tribus est qui à Byzantina ecclesia separati sunt, jurisdictioni tamen ejus subjicitur, vocatur* ὁ Τερνόβου μητροπολίτης, καὶ ἔξαρχος πάσης Βουλγαρείας, *Ternobi metropolita & exarchus omnis Bulgariæ. Habet tres episcopos & ecclesias sexcentas.* Sic quoque Thomas Smith in sua Notitia. Τόρνοβος, *Tornobus*, cujus episcopatus sunt Λοφίτζου, Τζερνόβου, Πρεσιλάβης. *Lophitzi, Tzernobi, & Presilabæ. Ejus metropolita* ἔξαρχος τῆς Βουλγαρείας, *Exarchus Bulgariæ.* Summa porro ejus dignitas auctoritasque obsolevit, exstincto Bulgariæ regno, Blachiaque in plures principes divisa.

EPISCOPI TERNOBI.

I. Basilius.

A Zagoræ seu Debelti sede Ternobum sub Innocentio III. Papa translata, *Basilius* Zagorensis Ternobi primus episcopus, gentisque Bulgaricæ Primas institutus est an. 1204. Hic ad oram maris Dyrrachium usque profectus, unde Romam se conferret, ultra tamen pergere à Græcis præpeditus est, ubi Apostolicæ sedi obsequentem se profiteretur; quod data Innocentio epistola significavit: *quod anima mea desideravit per decem & octo annos, ecce hodie dedit nobis Deus & sancta tua oratio benedictionem sedis B. Petri Apostoli & tuæ sanctitatis. Noscat sanctitas tua qualiter ego conversatus sum quærens benedictionem tuam. Mota est per mensem Julii quarta die sex millesimo septingentesimo undecimo, Indict. VI. mea humilitas ad sanctum & gloriosissimum patrem nostrum Innocentium Papam Romanum, & feci dies triginta in Dyrrachio juxta mare, cum vellem intrare navim gratia transfretandi, tunc detinuerunt me Græci, & non dimiserunt me transire, sed tenuerunt me apud Dyrrachium per octo dies ... consilium eorum erat projiciendi me in mare, sed eripuit me Deus tuaque sancta oratio. Exiens autem de civitate, revertens in villa nuncupata Carathacori, ibi diebus quindecim permansi, & inde misi duos bonos homines meos Romam sanctitati tuæ, & utrum transiverint necne, novit Dominus. Et literæ mihi ex parte Domini mei Imperatoris D. Joannis venerunt dicentes; Revertere cito, quia huc pervenit Cardinalis à Domino Papa ...* Rursum *& perveni Drinaum per mensem Septembris, & inveni virum sanctum, justum & rectum à sanctitate tua directum; nomen ejus Joannes Capellanus ... secundum edictum magnæ vestræ sanctitatis, mihi benedictionem dedit, & largiens mihi Pallium ad plenitudinem Pontificalis officii, mense Septembri octavo die, in festo Nativitatis SS. nostræ Dei genitricis. Et ego cum multa devotionis humilitate recepto Pallio, exhibui fidelitatis obedientiam præsentibus episcopis, qui scribunt sanctitati vestræ, & Principe nostro, & multis aliis in Ecclesia assidentibus.* Ex qua epistola discimus Basilium anno 1204. decem jam & octo episcopatus Zagorensis ante egisse quam Ternobi Primas institueretur. Cui Innocentius B rescripsit se per Leonem Cardinalem tit. S. crucis Legatum suum mittere *pontificalia ornamenta, caligas & sandalia, amictum & albam, cingulum & succinctorium, orarium & manipulum, tunicam & dalmaticam, chirothecas & annulum, planetam & mitram.*

II. Germanus.

Basilii utique successor institutus est *Germanus*, qui Romana communione dimissa, Byzantinum adiit patriarcham, à quo, ut prædiximus, obtinuit quoque ut sua sedes αὐτοκέφαλος esset, imo patriarcha ipse appel- C laretur. *Germanum* illum nominat Ephræmius Chronographus Græcus, ubi nuptias strictim narrat filii Joannis Batatzæ Imp. cum Helena Asani Bulgariæ Principis filia, quorum copulæ Germanus Ternobi benedixit:

> Ἐπευλόγει δὲ τοὺς γάμους ἀρχιθύτης
> Θεῖος Γερμανὸς συμπαρὼν τελουμένοις,
> Τῆς τηνικαῦτα ποιμενάρχης Τερνόβου,
> Τῆς Βουλγαρείας ἐπικείμενος θρόνῳ.

Benedicebat nuptiis divinus Germanus sacrorum princeps qui iis celebrandis aderat, quum tunc temporis

tunc temporis supremus pastor esset, Bulgariæ A
throno insidens. Alibi tamen monui nuptias istas Nicææ celebratas esse, nec illis Pontificem alium benedixisse nisi patriarcham Germanum, qui ea in urbe tunc cum Imperatore sedebat. Addit Ephræmius sibi latere qua ratione factum esset, ut synodi decreto & Imperatoria sanctione patriarchæ honorem ille nactus esset, quam tamen initæ affinitatis gratia ab Imperatoribus ei concessam censet. Nicephorus vero Gregoras lib. 2. hanc prærogativam libertatemque Trinovitano præsuli à synodo Græcorum concessam ait, ut Bul- B
garorum gens in Latinos arma converteret. Obiit eodem tempore quo Ungara Azani uxor circa annum 1245. Vid. Georg. Acrop. n. 36.

III. JOACHIM.

Ex Pachymere *in Andronico* lib. 3. c. 26. Tzacas qui Bulgariæ regnum occupaverat, à Splendosslabo circumventus, & Judæorum opera captus, neci datus est, cum Joachim Bulgariæ patriarcha quem ille præcipitio interfecit, quum vereretur ne Tocharis Bulgariam prodere tentaret, *καὶ τὸν τηνικαῦτα πατριαρχεύ-* C
οντα Ἰωακεὶμ κατακρημνίσαν. Cujus etiam Joachim necis meminit Maurus Urbinus in historia de Regno Slavorum quam Italice scripsit, p. 465. nimirum Splendislabum Bulgariæ regnum adeptum profligatis bello Persis, tumultuantibusque nihilominus adversus ipsum Bulgaris, quum Joachimum patriarcham suum suspectum haberet, huncce præcipitem egisse: sed facinoris pœnas luit, à comite Cefaloniæ cognato suo necatus. Quæ anno circiter 1295. gesta sunt. Ad eumdem Joachimum spectare dixero epistolam, quam Ni- D
colaus Papa IV. anno 1291. Archiepiscopo Bulgarorum scripsit, ut id demum præstaret, quod olim coram Michaële Palæologo Imp. in Blachernarum palatio adjecto sacramento spoponderat, se Romanæ ecclesiæ communionem amplexurum, hortatusque est ut idem à Georgio Bulgarorum Imp. præstari curaret, quibus idcirco consuetam ea ætate Fidei professionem misit. Hæc Raynald. ad ann. 1291. n. 39. qui n. 4. ejusdem Pontificis Romani epistolam recitat datam *charissimæ in Christo filiæ Elenæ Reginæ Serviæ illustri,* quæ collo- E
quium haberi proposuerat cum Georgio Bulgarorum Rege, *super reductionem illius ad devotionem S. Romanæ Ecclesiæ.*

IV. IGNATIUS.

In Ferrariensi ac subinde Florentino concilio sedit & subscripsit *Ignatius Tornobi metropolita,* locum supplens Nicomediensis, *ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Τορνόβου, καὶ τὸν τόπον ἔχων Νικομηδείας, Ἰγνάτιος.*

ECCLESIA TERNOBI.

V. ARSENIUS.

Anno 1564. Constantinopolitanæ synodo in qua Joasaph patriarcha dejectus est, aderat *Arsenius Tornobi metropolita,* latæque in eum sententiæ subscripsit, *ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Τορνόβου Ἀρσένιος.* lib. 2. Turco-Gr. p. 172. Cujus etiam Arsenii Martinus Crusius epistolas duas edidit lib. 4. p. 339. atque una quidem illarum à patriarcha Byzantino poscebat, ut viro cuidam potestas fieret uxorem ducendi quæ commatris illius soror esset. *Nam tametsi,* inquit, *lex huic quæstioni solutionem det, ego autem ne privato arbitrio statuere videar illis qui legum præscripta nesciunt, divinum tuum auxilium & prudentiam rogo.* Altera lib. 3. pag. 269. sic inscribitur: *Τῷ ἐνδοξοτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἐν ἄρχουσιν αὐθέντῃ κυρίῳ Μιχαὴλ τῷ Καντακουζηνῷ, εὖ πράττειν. Illustrissimo nobilissimoque inter principes Michaëli Cantacuzeno, bene valere:* subscripsit, *ὁ σὸς κατὰ πάντα ὁ Τορνόβου Ἀρσένιος. Tuus per omnia Tornobi Arsenius.* Dorotheus Monembasiæ præsul in synopsi Arsenium accenset præcipuis Theophanis magni ecclesiarchæ discipulis, viri apud Græcos sapientiæ laude præstantissimi.

VI. DIONYSIUS.

Arsenii successor utique fuit *Dionysius* Rhales, quem Hieremias patriarcha II. in Tornobi metropolitam promovit, *καὶ ἔχειροτόνησε τὸν Διονύσιον Ῥάλλην ἀρχιερέα Τορνόβου,* votis annuens præfectorum Galatæ, quum episcopatum hunc Pachomius Lesbius monachus illiteratus ambiret, qui tamen subinde Hieremiæ sedem occupavit. Doroth. Synops. pag. 341.

VII. MACARIUS.

Ex literis ordinationis Laurentii Cassandriæ archiepiscopi, quem Parthenius patriarcha I. anno 1639. consecravit, unus è cooperatoribus fuit *Macarius Tornobi.* Has edere licebit ubi de Laurentio Cassandriæ dicetur. Quin etiam anno 1641. Macarius idem aderat conventui metropolitarum, in quo de voce *μετουσίωσις,* seu *Transubstantiationis* tractatum fuit.

VIII. CYRILLUS.

Tornobi metropolita fuit *Cyrillus* cognomento Spanus, qui pro Joannicio Parthenii Hadrianopolis secundo successore Constantinopolitanus patriarcha renuntiatus fuit, sed ab episcopis rejectus, *Κύριλλος ὁ Τορνόβου ὁ ἐπικλῆν Σπανός.* Hunc tamen postea patriarchatum obtinuit, sed diebus quatuordecim dumtaxat.

IX. PARTHENIUS.

Anno 1669. *Parthenius* IV. patriarcha Constantinopolitanus, qui post suam à suprema illa sede amotionem Prusensi metropoli donatus iterum fuerat, Tornobum subinde obtinuit, unde necessaria ipsi ad victum suppeterent. μετ' ὀλίγον ἐπῆρε τὸ Τόρνοβον διὰ ζωοτροφίαν. Index Patr. Const. ab anno 1594.

X. GERASIMUS.

Anno 1672. Tornobi metropolim gerebat *Gerasimus;* quo nempe subscripsit responsioni Dionysii patriarchæ super erroribus Calvinianorum, ὁ Τορνόβου Γεράσιμος. Post Dionysii amotionem in patriarcham Gerasimus idem provectus est à Sultano, qui tunc Hadrianopoli agebat.

XI. ATHANASIUS.

Illustrissimus Hierosolymitanorum patriarcha Chrysanthus in libro quem *de officiis Ecclesiasticis* scripsit, p. 46. synodicas literas edidit ad *Athanasium* Tornobi metropolitam & Bulgariæ Exarchum datas, hisque verbis incipiunt: ἱερώτατε μητροπολῖτα Τορνόβου, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης Βουλγαρείας ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ, καὶ συλλειτουργὲ κὺρ Ἀθανάσιε, χάρις εἴη σοι καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ. Agitur de excipiendo Joanne Logotheta Genico magnæ Ecclesiæ, quem synodus delegaverat, postulante Rosetæ Principe.

XII. JOANNES.

Sedebat anno 1721. *Joannes Tornobi* metropolita, ὁ Τορνόβου Ἰωάννης.

XIV. ECCLESIA BRANDIZUBERIENSIS.

INter Bulgarorum ditionis civitates præcipuas sæculo decimo tertio censebatur *Brandizuberium,* quam Innocentius Papa III. metropoliticis juribus ornavit.

EPISCOPI BRANDIZUBERIENSES.

I. BLASIUS.

EX supradictis ubi de ecclesia Trinovitana, *Blasius* presbyter ab Innocentio Papa III. in Brandizuberensem archiepiscopum promotus est, quem nempe Rex Joannes in epistola qua se Apostolicæ sedi vovebat, his verbis commendaverat, *Religiosum electum Brandizuberensem fidelem nostrum presbyterum. Rogamus,* aiebat iterum, *sanctitatem vestram quod sint vobis recommendati, filius socius noster Blasius presbyter Brandizuberensis electus.* Codices nonnulli habent, *Brandiburziensis,* alii *Brandeberensis.* Hic Romam quum venisset, Latino ibi ritu consecratus est, divinoque Chrismate unctus à Joanne episcopo Albanensi, assistentibus episcopis duobus in præsentia Domini Papæ, quod Pontifex aliis ad Imperatorem Bulgariæ Joannem literis significavit, quibus unctionem in episcoporum ordinationibus adhibendam multiplici scripturarum testimonio probabat.

XV. ECCLESIA BELESBUGD.

IN Regio codice 3118. Notitia episcopatuum orbis Græca habetur, cui subjectus index civitatum & locorum quorum prisca nomina recentioribus mutata sunt, huncque integrum Jacobus noster Goarius post Codinum publici juris fecit. In illo indice legitur Βελεντιούπολις, τὸ νῦν Βελεσβούτιον, vel certe Βελεσβούδιον, δ'. pro τ. *Belentiopolis, quæ nunc Belesbudium.* Sed *Belentiopolis,* vel *Valentiopolis* nusquam comparet; à Valente Imp. utique nomen habuerat. Atqui Belesbudium in Mœsia cis Danubium exstitisse colligo ex Georgio Acropolita p. 43. ubi refert Joanni Vatazæ Imp. multa Bulgariæ loca se dedidisse, Stenimachum, & Tzepem & quotquot Rhodopes monti oppidula adjacerent, tributaria illi facta esse, atque utrimque ditionem Hebro terminatam fuisse, quin & tractus Aquilonem versus positi partem tenuisse, *Stumpium scilicet, Chotobos, castella munita, & Belesbudii regionem,* καὶ χώρας ὁ Βελεσβουδίου ὑπὸ τὸν βασιλέα ἦν. De illis vero inter utrumque Principem pacta conventa fuisse. Atqui Innocentius Papa III. hoc Bulgarorum & Blachorum Regi annuit, ut præter Trinobi Primatem & Brandizuberensem, duo quoque metropolitæ crearentur, Prislaviensis seu Martianopolitanus & Belesbudiensis. Sic enim in ejusdem Innocentii vita fertur n. 79. *Legatus Romanus Joannes de Regis consilio & assensu duos alios metropolitanos in illo regno constituit, Belesburiensem* (lege Belesbudiensem) & *Preslaviensem, quos Præfecto Zagorensi tamquam Primati subjecit, & apud Trinovium nobiliorem totius provinciæ civitatem constituit Primatiam.* Quocirca Rex Pontifici per Joannem rescribens rogabat : *Mittas mihi, Pater bone, Pallia ad opus duorum metropolitanorum, Prislavæ & Belesbudii.*

EPISCOPI BELESBUGD.

I. Nicephorus.

AD calcem codicis Coislliniani 72. qui S. Joannis Chrysostomi in Joannem Homilias continet, nota hæc adscripta est: Κύριε βοήθει τὸν ἐλεεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον γεγονότα ἐπίσκοπον πόλεως Βελέβουγδ Νικηφόρον, τὸν τοῦ Ἀπελάστου, μεσιτευούσης τῆς παναχράντου σου μητρὸς, καὶ τοῦ ἠγαπημένου μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. ὅσοι ἀναγινώσκετε, εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον. ἐγράφη ἰνδ. ι'. ςφπ'. *Auxiliare Domine misero peccatori & indigno episcopo civitatis Belesbugd Nicephoro Apelasti filio, intercedente purissima matre tua, & dilecto discipulo tuo Joanne Theologo, & omnibus sanctis tuis. Quicumque legitis, orate pro me propter dominum. Scriptus est Ind. X. anno 6580.* Christi proinde 1072.

II. * * *

Nomen illius primi Belesbudiensis metropolitæ, qui à Legato Innocentii Papæ III. institutus primùm fuit, nusquam in Pontificis vita & literis occurrit.

XVI.

ECCLESIA VARNÆ.

QUÆ Dionysopolis olim Mœsiæ inferioris civitas Ptolemæo & Ammiano Marcellino, & provinciæ Scythiæ Hierocli, hanc Bulgari Varnam dixere, ad fluvii Zyræ ostia, Euxinumque Pontum positam, juxta lacum Devinam cum portu capaci. Theophanes ad annum XI. Constantini Pogonati Imp. urbem Varnam, Odysso vicinam à Bulgaris statim trajecto Istro occupatam tradit, quæ nuperis sæculis à Byzantinis Patriarchis metropolitico honore aucta est.

EPISCOPI VARNÆ.

I. Methodius.

SEntentiæ qua Joannes Calecas patriarchatu & communione à Palamitis præsulibus spoliatus fuit anno 1347. subscripsit *Methodius metropolita Varnæ*, ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βάρνης καὶ ὑπέρτιμος Μεθόδιος. Bibl. Cæsar. Lambec. lib. 8. cod. 6.

II. Acacius.

Lib. 4. Turco-Græc. pag. 335. epistola exstat Acacii metropolitæ Varnæ, Theodosio Zygomalæ, Magnæ Ecclesiæ Protonotario salutatoria, cui subscripsit ipse, ταπεινὸς Βάρνης Ἀκάκιος, *Acacius humilis Varnæ* (supple *metropolita.*)

III. Callinicus.

Anno 1721. sedebat *Callinicus* metropolita Varnæ, ὁ Βάρνης Καλλίνικος.

XVII.

ECCLESIA GOTTHIÆ.

GOTTHI quos Romani *Getas* etiam appellitabant, è remotioribus versus Aquilonem Germaniæ finibus egressi, varias per Europam regiones occupavere. Prima vero eorum mansio, Jornande teste, fuit in illo Scythiæ Europææ tractu, qui à Danuvio flumine ad Mæotidem paludem protenditur; secunda, transito sub Valente Imp. fluvio, in Mœsia inferiori, Thraciaque & Dacia, unde in alias Romani Imperii Provincias occidentem versus penetrarunt. Quinimo ante Constantini magni tempora pars eorum in Asiam, Galatiam & Cappadociam Valeriano & Gallieno Imp. transgressi, quum captivos inde multos abduxissent, in quibus non pauci christianæ legis Sacerdotes & clerici erant, horum conversationibus & colloquiis veri Dei cultum admiserunt. Id quod subinde felicius præstitit Constantinus Imp. quum illos Sarmatasque prælio superasset. *Hos enim*, ait Socrates lib. 1. hist. cap. 18. *Crucis vexillo quod est christianorum proprium, in prælio fretus, tam fortiter devicit, ut non solum tributum quod à priscis Imperatoribus dari solebat Barbaris, ipse sustulerit, sed illi etiam præ incredibili victoria obstupefacti tunc primum christianæ religioni colendæ, cujus præsidio Constantinus incolumis evaserat, se totos traderent.* Cæterum Socrates ipse subinde lib. 4. c. 33. satis innuit magnam hujus gentis partem profana adhuc numina dudum post Constantinum coluisse, ad tempora scilicet Valentis Imp. quando trajecto Istro flumine Mœsiam Daciamque Ripensem & Thraciam obtinere permissi sunt, hac pacta conditione, ut Romanis legibus viverent, Christoque nomen darent. Quod quidem eorum Regulus Fritigernes libenter admisit, ut Romanorum auxilio sese adversus Athanaricum tueretur. Quo factum est ut

ECCLESIA GOTTHIÆ. Ariani Imperatoris opera Ariana quoque labe imbuerentur. *Valens Imperator,* ait in Gotthorum historia Jornandes c. 25. *Arianorum perfidia saucius.... suæ partis fautores ad illos direxit prædicatores, qui rudibus & ignaris illico perfidiæ suæ virus effundunt. Sic Vesigothæ à Valente Imp. Ariani potius quam Christiani effecti sunt.* Id quod eo faciliùs patratum est, quod Sozomeno teste, Ulphilas Gotthorum qui Christum pridem colebant episcopus, in Constantinopolitana synodo ab Eudoxio & Acacio Cæsariensi seductus, Nicænam Catholicamque Fidem, quam ante profitebatur ejuravit, suosque subinde hæresim docuit. Attamen Sozomenus testatur, Gotthos non integram prorsus Arianorum perfidiam, communionemque Valentis & Eudoxii admisisse, qui nulla ratione sustinerent Dei Filium ad res creatas amandari. Cæterum complures Gotthorum ab ea hæresi immunes omnino manserunt, aut aliquanto post defecerunt, iique maxime qui ultra Istrum Danuviumve consederant. Basilius siquidem post annum 372. epistola 138. scribebat, veram sinceramque Christi doctrinam in illis transistranis regionibus annuntiari. Ambrosius in Lucam cap. 2. pag. 26. Gotthicæ gentis martyres celebrat, qui suam de Christi deitate confessionem cruore suo sanxerant. Quocirca Joannes Chrysostomus Arcadio Imperatore, Unilam gentis illius episcopum consecravit, quo paulopost defuncto, eorum Rex alterum qui illi succederet perinde postulavit. Quod quidem sanctissimus ille Ecclesiæ Doctor epistola sua 14. ad Olympiadem narrat. Quinimo epist. 207. Monachis Gotthis scribens studium eorum laudat, quo caverant, ne quid tumultus in Gotthorum ecclesia accideret, ob ea quæ adversum se gesta erant. χάριν δὲ ὑμῖν ἔχω καὶ τῆς σπουδῆς ἣν ἐπεδείξασθε ὑπὲρ τοῦ μηδένα θόρυβον γενέσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ τῶν Γοτθῶν. Atqui ex Theodoreto lib. 5. c. 22. discimus Joannis ipsius Chrysostomi opera Gotthorum illam gentem ab Ariana hæresi revocatam esse, eisque clericos complures ordinasse à quibus erudirentur, quin etiam ad illos proficisci non dubitasse ut illos confirmaret. Hoc porro Gotthorum genus Tetraxitas Procopius appellat, eosque Justiniano Imp. oratores quatuor delegasse, qui ab ipso impetrarent episcopum, qui nuper defuncti locum suppleret. Ex quibus colligere est jam olim ab antiquo Gotthorum illorum ecclesiam Byzantinæ sedi fuisse obnoxiam. Hi itaque Gotthi regionem cis Tanaim fluvium ad Tyram usque amnem tenebant, quæ *Ossia* hodie Ferrario dicitur; imo ut in actis fertur Bethleemitanæ synodi *Sphetzia,* Γοτθία ἡ νῦν Σφιτζία, primariamque illius urbem de gentis nomine dictam *Gotthiam* anno 1475. Mahometus II. Turcarum Sultanus expugnavit. Gotthiæ vero archiepiscopus in Notitia Leonis Imp. trigesimus quartus est eorum qui ad Constantinopolitanum thronum spectant, λδʹ. ὁ Γοτθίας. qui & metropolitæ titulo honoribusque subinde donatus est: ejusque sedes est Capha civitas in Bosporo.

EPISCOPI GOTTHIÆ.

I. THEOPHILUS.

IN Nicænorum Patrum Indice qui latine exstat, penultimus est *Theophilus Gotthiæ.* In Menæis Græcorum ad diem 15. Septembris commemoratio habetur *S. Martyris Nicetæ, qui sub Imperio Constantini magni natus & educatus in regione Gotthorum, Christique Fidem edoctus à sanctissimo episcopo Theophilo, comprehensus ab Athanarico principe, ob Christianæ fidei professionem igne consumtus est.* Hunc vero alium non esse à celeberrimo Gotthorum præsule Ulphila statuere videtur Philostorgius Arianus, qui Ulphilam primum fuisse Gotthorum episcopum scripsit, ἐπίσκοπος αὐτῶν πρῶτος καταστάς, postquam Constantinus eam sibi gentem subdiderat. Quod non nisi anno 323. factum evincit Doctissimus Pagius. Addit Philostorgius hunc ab Eusebio Nicomediensi tunc antistite fuisse consecratum, ὑπὸ Εὐσεβίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ χειροτονεῖται. Narrat quoque Ulphilam literas quibus Gotthica gens utebatur, excogitasse, sacraque volumina in eorum idioma convertisse, præter libros Regum, qui narrationes continerent bellorum, à quorum studio Gotthorum animos avertendos curaret.

Henschenius in Actis SS. ad diem 12. Maii pag. 187. Beatum Audæum Gotthiæ episcopum laudat, qui forsan alius censendus non est ab Audio illo Audianorum Sectæ auctore, quem Epiphanius hær. 70. ab ecclesia ob fanaticos errores ejectum in Gotthiam aufugisse perhibet, ibique episcopos sui generis creasse.

Sozomenus lib. 9. cap. 9. narrat quoque Attalum urbis Romæ sub Honorio Imp. præfectum, tum deinde arrepta tyrannide Augustum renuntiatum, Alarichi Gotthorum regis amicitiam sibi conciliasse, quum à Sigesario Gotthorum episcopo baptizatus fuisset, Arianorumque hæresi nomen dedisset, βαπτισθεὶς παρὰ Σιγησαρίου τοῦ ἐπισκόπου τῶν Γότθων. At Sigesarius iste in Gotthia illa de qua nunc sermo est, minime sedebat.

II. SELENAS.

Theophili sive Ulphilæ successor fuit *Sele-*

nas, quo ille amanuenſi uſus fuerat, quum non patria ſolum lingua doctus, verum etiam Græca, ad plebes erudiendas idoneus ſuis viſus eſſet. Hic vero Selenas Arianus Eunomianuſque erat; quin & ex illis qui Pſatyriani dicebantur, quique Deum etiam antequam exſtaret Filius, vere Patrem dicendum fuiſſe contendebant. De quo legendus Socrates lib. 5. hiſt. c. 23. ubi Selenam patre Gottho, & matre Phryge natum refert, necnon Sozomenus lib. 7. cap. 17.

III. Unilas.

S. Joannes Chryſoſtomus epiſtola 14. quam Olympiadi viduæ ſcribebat, Gotthorum Regem, ut ſuperiùs à me dictum eſt, ipſumque adeo catholicæ Fidei ſtudioſum, defuncto epiſcopo ſuo Unila viro ſanctiſſimo, quem ipſe conſecrarat, alterum qui ei ſuccederet poſtulaſſe refert. *Narraverunt mihi*, inquit, *Marſi & Gotthi monachi apud quos Serapion epiſcopus perpetuo deliteſcebat, Moduarium diaconum veniſſe illud afferentem, admirandum illum Unilam epiſcopum, quem nuper ordinavi, atque in Gotthiam miſi, multis & magnis rebus geſtis obdormiiſſe, ab illoque Regis literas allatas, quibus ad ipſos mitti epiſcopum alium petebat*, ὅτι Οὐνίλας ὁ ἐπίσκοπος, ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος, ὃν πρῴην ἐχειροτόνησα καὶ ἔπεμψα εἰς Γοτθίαν, μεγάλα κατορθώσας ἐκοιμήθη. καὶ ἦλθε φέρων γράμματα τοῦ Ῥηγὸς τῶν Γοτθῶν, ἀξιοῦντα πεμφθῆναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον. Cæterum ob ea quæ ſibi acciderant, cenſet cunctationem eſſe neceſſariam dum hyems præterierit: animam quippe ſuam duobus excruciari, nempe quod inſtituendus epiſcopus foret ab auctoribus malorum, quodque aliquis qui Gotthicæ genti minime conveniat, illis præficeretur, quando adverſariis ſuis ſtudio nequaquam erat, ut vir bonus ſtrenuuſque illis deſignaretur.

IV. *** V. ***

Procopius lib. 4. de bello Gotthico cap. 4. narrat Gotthos Tetraxitas, de quibus hic nobis ſermo eſt, qui cis Tanaim & paludem Mæotidem habitabant, anno 20. Juſtiniani ad eum Conſtantinopolim miſiſſe ut epiſcopum ipſis daret, qui alteri nuper defuncto ſuccederet, ἐπίσκοπον σφίσι τινὰ δεόμενοι δοῦναι ἐπεὶ ὅσις μὲν αὐτοῖς ἱερεὺς ἦν τετελευτήκει οὐ πολλῷ πρότερον. *Inaudierant enim*, pergit ille, *& Abaſgis ab Imperatore miſſum eſſe pontificem*. Quocirca precibus eorum Juſtinianus ſine mora annuens, epiſcopum illis mittit, καὶ αὐτοῖς προθυμότατα ἐπιτελῆ ποιήσας τὴν δέησιν.

VI. *** VII. Joannes.

In Menologio Græcorum die 26. Junii A memoria habetur S. Joannis Gotthiæ epiſcopi. ἡ μνήμη τοῦ ἐνδόξου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας: Hujus vitam Bollandi continuatores ediderunt, qua fertur, eum in Gotthiæ loco qui Parthenitarum dicebatur, natum eſſe; ejus vero deceſſorem ſub Conſtantino Copronymo Imp. Conſtantinopolim accerſitus quum eſſet, ad Iconomachos defeciſſe in ſynodo quam ille princeps ad ſacras imagines proſcribendas coëgerat, atque perfidiæ ſuæ mercedem accepiſſe metropolim Heracleenſem, ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ὁ τηνικαῦτα B Γοτθίας ἐπίσκοπος, μεταπεμπτὸς πρὸς τὴν τότε συναθροισθεῖσαν κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων σύνοδον προσκληθεὶς καὶ καθυπογράψας, Ἡρακλείας τῆς Θρᾴκης μητροπολίτης ὑπὸ τοῦ βασιλέως κατέστη. Quod ubi Gotthiæ fideles reſciverunt, Joannem ſibi antiſtitem deſignarunt, quem non Conſtantinopolim, ſed in Iberiam miſerunt, ab illius gentis catholico conſecrandum. εἶθ' οὕτως ἐπὶ Ἰβηρίαν πρὸς τὸν καθολικὸν θρόνον ἐξέπεμψαν, κἀκεῖ χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος, ubi quum epiſcopus ordinatus eſſet, catholicæ Fidei dogmata ſincera incorruptaque cuſtodivit. Deinde C Diaconum ſuum Longinum Hieroſolymam miſit, ut patriarcham excitaret ad ſynodum cogendam qua eccleſiæ laboranti opem ferret. Poſt Copronymi obitum, coacta rurſum ſub Conſtantino & Irene generali ſynodo, ad eam venit, hæreſimque ſtrenuè confutavit. In regionem vero ſuam reverſus à ſua plebe Chazarorum principibus qui Gotthiam invaſerant, traditus fuit, è quorum tamen manibus evaſit, atque Amaſtridem tranſiens, ibidem poſt multa quæ adierat pericula vivere deſiit. Ipſe itaque eſt Joannes Gotthiæ epi- D ſcopus pro quo Cyrillus monachus ſeptimæ ſynodi decretis ſubſcripſit. Κύριλλος μόναχος, καὶ ἐκ προσώπου Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας, ἐντραφεὶς τοῖς ἀποστολικοῖς κηρύγμασι καὶ τῶν πατέρων παραδόσεσι. *Cyrillus monachus & ex perſona Joannis epiſcopi Gotthiæ, enutritus apoſtolicis doctrinis & Patrum traditionibus.*

ECCLESIA GOTTHIÆ

VIII. ***

Joanne Xiphilino patriarcha ann. 1066. & 1067. in duobus ſynodis de ſponſalibus clericorum edita ſtatuta ſunt, ibique ſedebat E archiepiſcopus Gotthiæ, καὶ ὁ Γοτθίας. Jur. Græco-Rom. lib. 3. pag. 211. & 213.

IX. ***

Sub Manuële Comneno Imp. & Michaële Oxita patriarcha epiſcopi duo, Saſimorum & Balbiſſæ Bogomilorum hæreſis ſuſpecti deſtituti fuerunt, quodque ſecundum præſcripta canonum ordinati non erant. Aderat Archiepiſcopus Gotthiæ, τοῦ Γοτθίας. Leo Allat. lib. 2. de Conſ. cap. 12.

ECCLESIA GOTTHIÆ.

X. Constantinus.

Anno 1147. ſynodicæ ſententiæ, qua Coſmas Atticus patriarcha Bogomilorum quoque hæreſis ſuſpectus ſacerdotio amotus fuit ſubſcriptus legitur, ὁ εὐτελὴς ἀρχιεπίσκοπος Γοτθίας Κωνσταντῖνος, *Exiguus archiepiſcopus Gotthiæ Conſtantinus*. Allat. Ibid. cap. 12. Itemque anno 1156. in Conſtantinopolitana ſynodo altera, in qua Soterichus Panteugenus ob errorem de ſacrificio Domini proſcriptus fuit, ſedebat Archiepiſcopus Gotthiæ, τῆς Γοτθίας, ut in ejus ſynodi actis quæ in Nicetæ Choniatæ Theſauro manu exarato leguntur, ac ipſe prorſus Conſtantinus qui ſubinde iterum ſedebat in ſynodo alia Lucæ Chryſobergæ patriarchæ, in qua Alemanni, qui à quibuſdam monachis Græcis hæreſis taxati fuerant, inſontes veræque Fidei profeſſores judicati ſunt, *Gotthiæ Conſtantinus*. Allat. ibid. n. 4.

XI. Arsenius.

Poſt hæc tempora Arſenium Gotthiæ eccleſiæ præfuiſſe, in Schedis meis reperio: unde vero id acceperim, locus, neſcio quo facto, excidit.

XII. Sophronius.

Anno 1292. ſedebat *Sophronius Gotthiæ metropolita*, quo nempe exaratus fertur codex Cæſareus quem Lambecius recitat lib. 8. Bibl. Vindob. pag. 358. & 365. ἱεραρχοῦντος τοῦ πανὺ ἱερωτάτου μητροπολίτου Σωφρονίου ἤγουν πάσης τῆς Γοτθίας, *antiſtite ſacratiſſimo metropolita Sophronio, ſeu totius Gotthiæ*. Vide Palæogr. pag. 67.

XIII. Holobolus.

Gregorius Protoſyncellus in Reſponſione ad epiſt. Marci Epheſii, qua oſtendit Photii canonem quo vetabatur ne epiſcopus qui monaſticum inſtitutum amplexus eſſet, epiſcopale deinceps faſtigium reciperet, antiquatum ſubinde fuiſſe, in exemplum adfert *Holobolum* Gotthiæ qui dimiſſo epiſcopatu monachi inſtitutum profeſſus erat, paulo ante vitæ finem pontificatum geſſiſſe, & pontificum more celebratas ejus exequias fuiſſe in monaſterio Philanthropi Chriſti, Matthæo Patriarcha præſente, Serrarumque & Berrhœæ metropolitis, aliiſque præſulibus, ante annum proinde 1410. quo Matthæus patriarchatum cum vita finivit. καὶ Γοτθίας δὲ ὁ Ὁλόβολος τὰ ὅμοια τετίμηται ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ, ὡς ἀρχιερεὺς ἐκείθη, καὶ ὡς ἀρχιερεὺς ἐκηδεύθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ φιλανθρώπου χριστοῦ.

XIV. Parthenius.

Anno 1721. ſedebat *Parthenius* metropolita Gotthiæ & Caphæ. ὁ Γοτθίας, καὶ Καφᾶ Παρθένιος.

